Incipit liber ymnorum vel ſoli loquiorum·

Beatꝰ vir q̄ nō abijt in cōſilio impioꝝ: ⁊ in via peccatoꝝ nō ſtetit ⁊ i cathedrā pe ſtilentie non ſedit· Sed in lege dn̄i volūtas eiꝰ: ⁊ i lege eius meditabit̄ die ac nocte· Et erit tanq̄ lignū qđ plātatū ē ſecus decurſus aq̄ꝝ: qđ fructuꝫ ſuū dabit in tp̄e ſuo· Et foliuꝫ eiꝰ nō defluet: ⁊ ōnia quecūqꝫ fa ciet pſperabunt· Non ſic impij nō ſic: ſꝫ tāq̄ puluis quē ꝓicit vē tus a facie terre· Ideo nō reſur gūt impij i iudicio: neqꝫ peccato res in cōſilio iuſtoꝝ· Quoniam nouit dn̄s viā iuſtoꝝ: ⁊ iter ipio ꝝ peribit· Pſalmus dd·

Quare fremuerūt gētes: ⁊ po puli meditati ſunt inania· Aſtiterūt reges terre ⁊ pncipes cōuenerūt i vnū: adūſus dn̄m ⁊ aduerſus xp̄m eiꝰ· Dirūpamꝰ vincula eoꝝ: ⁊ ꝓiciamꝰ a nob iu gū ipſoꝝ· Qui hitat i celis irri debit eos: ⁊ dn̄s ſbſānabit eos· Tunc loq̄tur ad eos i ira ſua: ⁊ i furoē ſuo ɔturbabit eos· Ego autē ɔſtitutꝰ ſū rex ab eo ſup ſyō montē ſcm̄ eius: p̄dicans p̄ceptū eius· Dn̄s dixit ad me filiꝰ meꝰ es tu: ego hodie genui te· Poſtu la a me ⁊ dabo tibi gētes heredi tatē tuā: ⁊ poſſeſſiōem tuā termi nos terre· Reges eos i virga fer rea: ⁊ tanq̄ vas figuli cōfringes eos· Et nūc reges itelligite: eru dimini q̄ iudicatis terrā· Serui te dn̄o i timore: ⁊ exultate ei cū tre more· Apꝑhēdite diſcipliaꝫ ne q̄n iraſcatur dn̄s: ⁊ peatis de via iuſta· Cum exarſerit in breui ira eiꝰ: bti ōnes q̄ cōfidunt in eo·

Pſ· dd cū fugēt a facie abſolon filij ſui·

Domine q̄d mul tiplicati ſūt q̄ tribulant me: multi iſurgunt aduerſū me· Mul ti dicunt aīe mee: nō ē ſalꝰ ipſi in deo eiꝰ· Tu āt dn̄e ſuſceptor meꝰ es: glīa mea ⁊ exaltās caput meū Voce mea ad dn̄m clamaui: ⁊ exaudiuit me de mōte ſancto ſuo Ego dormiui ⁊ ſopoātꝰ ſū ⁊ exur rexi: q̄ꝛ dn̄s ſuſcepit me· Non ti mebo milia ppli circūdantis me: exurge dn̄e ſaluū me fac deus me us· Qm̄ tu pcuſſiſti ōnes aduer ſātes mihi ſine cauſa: dētes pecca toꝝ cōtriuiſti· Dn̄i ē ſalus: ⁊ ſu ꝑ populū tuū bn̄dictio tua·

In finē i carminibꝫ Pſal· dd·

Cum iuocarē exaudiuit me deꝰ iuſtitie mee: i tribulacōe dilataſti m̄· Miſerere mei: ⁊ exau di oracōem mea· Filij hoīnū vſ qꝫ quo graui corde: ut q̄d diligitis vanitatē ⁊ q̄ritis mendaciū· Et ſcitote q̄m mirificauit dn̄s ſācīū ſuū: dn̄s exaudiet me cū clamaue ro ad eū· Iraſcimini ⁊ nolite pec caē: q̄ dicitis i cordibꝫ vr̄is i cubi libꝰ veſtris cōpūgimini· Sacrifi cate ſacrificiū iuſtitie ⁊ ſperate in dn̄o: multi dicūt q̄s oſ̄dit nobis bō· Signatū ē ſup nos lumē vul tus tui dn̄e: dediſti leticiā in corde meo· A fructu frumēti vini ⁊ olei ſui: mlt̄iplicati ſūt· In pace in id ipſū: dormiā ⁊ req̄eſcā· Quoniā tu dn̄e ſingularit̄ in ſpe ɔſtituiſti me·

In finē pro ea que heredi tatē ɔſeq̄tur Pſalmus dd·

Verba mea auribꝰ ꝑcipe dñe:
intellige clamorē meū. Jn
tende voci orōis mee: rex meꝰ ⁊ de
us meꝰ. Qm̄ ad te orabo domie:
mane exaudies vocē meā. Mane
aſtabo tibi ⁊ videbo: qm̄ nō deꝰ vo
lens iniq̄tatē tu es. Neq; habita
bit iuxͣ te malignꝰ: neq; ꝑmane
būt iniuſti añ oculos tuos. Odi
ſti ōnes q̄ opant̄ iniq̄tatē: perdes
ōnes q̄ loquūtur mēdaciū. Vi
rū ſanguinū ⁊ doloſū abhomina
bit̄ dñs: ego autē in multitudine
miſericordie tue. Jntroibo ī do
mū tuā: adorabo ad tēplū ſcm̄ tu
um in timore tuo. Dñe deduc me
in iuſticia tua: ꝓpter inimicos me
os dirige in ꝯſpcū tuo viā meā.
Qm̄ nō ē in ore eorū veritas: cor
eorū vanū eſt. Sepulchꝝ̄ū pa
tens eſt guttur eorū: linguis ſuis
doloſe agebāt: iudica illos deus.
Decidant a cogitacōībꝰ ſuis:
ſcđ; multitudinē impietatū eorū
expelle eos: quoniā irritauerunt
te dñe. Et letent̄ ōnes q̄ ſperāt ī
te: in eternū exultabūt ⁊ habitabꝰ
in eis. Et gloriabūtur ī te ōnes
qui diligūt nomē tuū: qm̄ tu bene
dices iuſto. Dñe: ut ſcuto bone
voluntatis tue coronaſti nos.

¶ Jn finē in carminibus ꝓ octaua
Pſalmꝰ dauid.

Domie ne in furore tuo argu
as me: neq; in ira tua corri
pias me. Miſerere mei dñe qm̄
infirmꝰ ſū: ſana me dñe quoniā
cōturbata ſūt oſſa mea. Et aīa
ma mea turbata eſt valde: ⁊ tu do
mine vſq; quo. Cōuertere dñe
⁊ eripe aīam meā: ſaluū me fac ꝓ
pter miām tuā. Qm̄ nō eſt ī mor
te qui memor ſit tui: in inferno aūt
quis cōfitebit̄ tibi. Laboraui ī
gemitu meo: lauabo per ſingulas
noctes lectū meū: lacrimis meis
ſtratū meū rigabo. Turbatus ē
a furore ocul9 meꝰ: inueteraui int̄
ōnes inimicos meos. Diſcedite
a me ōnes qui operamini iniq̄tatē:
qm̄ exaudiuit dñs vocē fletꝰ mei.
Exaudiuit dñs depcacōe; me
am: dominꝰ orōe; meam ſuſcepit.
Erubeſcāt ⁊ ꝯturbētur vehement̄
ōnes inimici mei: cōuertant̄ ⁊ eru
beſcāt valde velocit̄. ¶ Jn finem
Pſalmꝰ dd. quē cātauit dño pro
verbis chuſi filij iemini.

Domie deꝰ meꝰ in te ſperaui:
ſaluū me fac ex oībꝰ ꝑſequē
tibꝰ me ⁊ libera me. Ne qn̄ rapi
at ut leo aīam meā: dū non eſt q̄
redimat neq; q̄ ſaluū faciat. Do
mine deꝰ meꝰ ſi feci iſtud: ſi ē ini
q̄tas in manibꝰ meis. Si reddi
di retribuētibꝰ mihi mala: decidā
merito ab inimicis meis inanis.
Perſeq̄tur inimicꝰ animā meā:
⁊ ꝯp̄hēdat ⁊ ꝯculce; in terra vitā:
⁊ gloriā meā in puluerē deducat.
Exurge dñe in ira tua: ⁊ exalta
re ī finibꝰ inimicoꝝ meoꝝ. Et ex
urge domie deꝰ meꝰ in p̄cepto qđ
mādaſti: ⁊ ſynagoga populorū
circūdabit te. Et ꝓpt̄ hāc ī altū
regredē: dominꝰ iudicat populos.
Judica me dñe ſcđm iuſticiā me
am: ⁊ ſcđm innocētiā meā ſup me.
Conſumet̄ neq̄cia pctōꝝ: ⁊ diri
ges iuſtū ſcrutās corda ⁊ rēnes deꝰ
Juſtū adiutoriū meū a dño: q̄
ſaluos facit rectos corde. Deus
iudex iuſtus fortis ⁊ paciens: nū
quid iraſcitur per ſingulos dies.

Niſi conuerſi fueritis gladiū ſuū
vibrauit: arcū ſuū tetēdit ⁊ para
uit illū. Et i eo parauit vaſa mor
tis: ſagittas ſuas ardētibꝰ effecit
Ecce parturiuit iniuſticiā: ↄcepit
dolorē ⁊ peperit iniq̄tatē. Lacū
aperuit ⁊ effodit eū: ⁊ incidit i fo
ueam quā fecit. Conuertet᷑ dolor
eiꝰ in caput eius: ⁊ in verticē ipiꝰ
iniq̄tas eius deſcendet. Confite
bor dño ſ̄m iuſticiā eiꝰ: ⁊ pſallam
nomini domini altiſſimi.

¶ In finē p̱ torcularibꝰ Ps̄.

Domine dñs noſter: q̄ͣ admirā
bile ē nomē tuū in vniuſa
terra. Quoniā eleuata ē magni
ficētia tua: ſup celos. Ex ore infā
tium ⁊ lactentiū pfeciſti laudē ꝓpt
inimicos tuos: ut deſtruas inimi
cū ⁊ vltorē. Quoniā videbo ce
los tuos opa digitorū tuorū: lu
nā ⁊ ſtellas q̄ tu fūdaſti. Quid
ē homo q̄ memor es eiꝰ: aut filiꝰ
hoīs qm̄ viſitas eū. Minuiſti eū
paulominꝰ ab angelis: glīa ⁊ ho
nore coronaſti eū: ⁊ ↄſtituiſti eū
ſup opā manuū tuarū. Omnia
ſubieciſti ſb̄ pedibꝰ eius: oues et
boues vniuſas: inſup ⁊ pecora cā
pi. Volucres celi ⁊ piſces maris:
qui pambulant ſemitas maris.
Dñe dñs noſter: q̄ͣ admirabile
ē nomē tuū in vniuſa terra.

¶ In finem p̱ occultis filij. Ps̄.

Confitebor tibi dñe i toto cor
de meo: narrabo ōnia mira
bilia tua. Letabor ⁊ exultabo in
te: pſallā nomini tuo altiſſīe. In
ↄuertēdo inimicū meū retrorſū: i
firmabūtur ⁊ pibūt a facie tua.
Quoniā feciſti iudiciū meum et
cauſā meā: ſediſti ſup thronū q̄
iudicas iuſticiā. Increpaſti gē
tes ⁊ perijt impiꝰ: nomē eorū deleſ
ſti in eternū ⁊ in ſeculū ſeculi. Ini
mici defecerūt framee in finē: et
ciuitates deſtruxiſti. Perijt me
moria eorū cū ſonitu: ⁊ dñs in et
num pmanet. Parauit in iudi
cio thronū ſuū: et ipſe iudicabit
orbē t̄re i eq̄tate: iudicabit ꝑplos i
iuſticia. Et factꝰ eſt dñs refugiū
pauperi: adiutor i opportunitatibꝫ
in tribulacōe. Et ſperent in te q̄
nouerūt nomen tuū: qm̄ nō dere
liquiſti querētes te dñe. Pſalli
te dño qui habitat in ſyō: anun
ciate inter gētes ſtudia eiꝰ. Quo
niā requirēs ſanguinē eorū recor
datus ē: non ē oblitus clamorē
pauperū. Miſerere mei dñe: vide
humilitatē meā de inimicis meis.
Qui exaltas me de portis mortis:
ut annūciē ōnes laudacōes tuas
in portis filie ſyon. Exultabo in
ſalutari tuo: infixe ſūt gētes i inte
ritu quē fecerūt. In laqueo iſto
quē abſcōderūt: ↄprehēſus ē pes
eorū. Cognoſcet᷑ dominꝰ iudicia
faciens: in opibus manuū ſuarū
ↄprehēſus ē peccor. Conuertā
tur peccatoēs i infernū: oēs gētes
que obliuiſcunt᷑ deū. Qm̄ non i
finē obliuio erit pauperis: paciētia
pauperū nō pibit in finē. Exur
ge domine nō ↄfortet᷑ homo: iudi
cent᷑ gentes in ↄſpectu tuo. Con
ſtitue dñe legiſlatorē ſup eos: ſci
ant gētes qm̄ hoīes ſūt. Ut qd
dñe receſſiſti lōge: deſpicis i opor
tunitatibꝰ in tribulacōe. Dū ſu
perbit impiꝰ incendit᷑ paup: ↄp
hendūtur in ↄſilijs quibꝰ cogitāt
Quoniā laudat᷑ peccor i deſiderijs

aĩe ſue: ⁊ iniquꝰ bñdicit᷑. Exa
cerbauit dñm peccator: ſcd̓m mul
titudinē ire ſue non q̄ret. Non
eſt deꝰ in cõſpectu eius: inquinate
ſunt vie illiꝰ in õni tempe. Aufe
runt᷑ iudicia tua a facie eiꝰ: õniũ
inimicoꝝ ſuorũ dominabit᷑. Di
xit eni̅ in corde ſuo: nõ mouebor
a generacõe in generacõem ſine
malo. Cuiꝰ maledictõe os ple
num eſt ⁊ amaritudine ⁊ dolo: ſb̄
lingua eius labor ⁊ dolor. Sedꝫ
in inſidijs cum diuitibꝰ in occul
tis: ut interficiat innocētē. Ocu
li eiꝰ in paupem r̄ſpiciũt: inſidia
tur in abſcõdito q̄ſi leo in ſpelun
ca ſua. Inſidiat᷑ ut rapiat pau
perē: rapere paupem dũ attr̄hit
eũ. In laqueo ſuo hũiliabit eũ:
inclinabit ſe ⁊ cadet cum dñatus
fuerit pauperũ. Dixit eni̅ in cor
de ſuo oblitꝰ eſt deꝰ: auertit faciē
ſuaꝫ ne videat i̅ finē. Exurge do
mīe deꝰ ⁊ exaltet᷑ manꝰ tua: ne ob
liuiſcaris paupeꝝ. Propt᷑ q̄d ir
ritauit impiꝰ deũ: dixit eni̅ i̅ corde
ſuo nõ req̄ret. Vides quoniā tu
laboreꝫ ⁊ dolorē ɔſideras: ut tr̄das
eos in manꝰ tuas. Tibi derelictꝰ
eſt paup: orphano tu eris adiu
tor. Contere brachiũ pctõris et
maligni: q̄retur pcc̄m illiꝰ ⁊ nõ in
uenietur. Dñs r̄gnabit in eternũ
⁊ in ſeculũ ſeculi: peribitis gentes
de terra illiꝰ. Deſideriũ paupeꝝ
exaudiuit dominꝰ: prepacõnem
cordis eorum audiuit auris tua.
Iudicare pupillo ⁊ humili: ⁊
non apponat vltra magnificare
ſe hõ ſup terrā. ¶ In finē Pſ. dd.
In domino ɔfido: quomõ dicitis aīe
mee tranſmigra in montē ſic paſ
ſer. Quoniā ecce peccatores inte
derunt arcũ: parauerũt ſagittas
ſuas i̅ pharetr̄: ut ſagittēt in ob
ſcuro rectos corde. Quoniā q̄ per
feciſti deſtruxerũt: iuſtus autē q̄d
fecit. Dominꝰ in templo ſancto
ſuo: dñs in celo ſedes eius. Ocu
li eius in paupem reſpiciunt: pal
pebre eius interrogant filios hoi
num. Dominꝰ interrogat iuſtũ
⁊ impium: qui aũt diligit iniq̄ta
tem odit animā ſuaꝫ. Pluit ſup
peccatores laq̄os: ignis ſulphur
⁊ ſpiritus procellaꝝ pars calicis
eoꝝ. Quoniam iuſtus dominꝰ
et iuſticias dilexit: equitatem vi
dit vultus eius. ¶ In finē: Pſal
mꝰ dauid p̄ octaua.
SAluũ me fac domine quoni
am defecit ſanctꝰ: quoniam
diminute ſũt veritates a filijs hoi
num. Vana locuti ſunt vnꝰ quiſ
q̄ ad proximuꝫ ſuum: labia dolo
ſa in corde ⁊ corde locuti ſunt. Diſ
perdat dñs vniuerſa labia dolo
ſa: ⁊ linguam magniloquā. Qui
dixerunt linguam noſtram mag
ficabimus: labia noſtra a nobis
ſunt: quis noſter dominus eſt.
Propter miſeriam inopum et
gemitũ pauperũ: nunc exurgā di
cit dominꝰ. Ponam in ſalutari:
fiducialiter agam in eo. Eloq̄a
domini eloquia caſta: argentum
igne examinatum probatum ter
re purgatum ſeptuplũ. Tu do
mine ſeruabis nos et cuſtodies
nos: a generacõne hac in eternũ.
In circuitu impij ambulant:
ſcd̓m altitudinem tuam multipli
caſti filios hominum.
¶ In finem Pſalmꝰ dd.

Uſquequo dñe obliuiſceris me in finē: vſqueq̄ auertis faciem tuaꝫ a me. Quā diu ponam cōſilia in anima mea: dolorē in corde meo p diē. Uſquequo exaltabit̄ inimic⁹ me⁹ ſup me. Reſpice ⁊ exaudi me dñe de⁹ meus. Illumina oculos meos ne vnq̄ obdormiaꝫ in mortē: ne qñ dicat inimicus me⁹ p̄ualui aduerſus eū. Qui tribulāt me exultabūt ſi motus fuero: ego aūt in miſericordia tua ſpaui. Exultabit cor meū in ſalutari tuo: cantabo dño qui bona tribuit mihi: ⁊ pſallam nomini dñi altiſſimi.

Dixit inſipiens ī corde: non ē deus. Corrupti ſūt ⁊ abhominabiles facti ſunt in ſtudijs ſuis: nō eſt q̄ faciat bonū nō ē vſqꝫ ad vnū. Dñs de celo ꝓſpexit ſuper filios hoim: ut videat ſi eſt intelligēs aut req̄rens deū. Oēs declinauerūt ſimul inutiles facti ſūt: nō ē q̄ faciat bonuꝫ nō ē vſqꝫ ad vnū. Sepulcrū patens ē guttē eoꝝ: linguis ſuis doloſe agebāt: venenū aſpidū ſub labijs eoꝝ. Quoꝝ os malediccōe ⁊ amaritudie plenū eſt: veloces pedes eoꝝ ad effundēdum ſanguinem. Contritio ⁊ infelicitas ī vijs eoꝝ: ⁊ viā pacis nō cognouerūt: nō eſt timor dei añ oculos eoꝝ. Nōne cognoſcēt ōnes q̄ opant̄ iniq̄tatē: qui deuorāt plebē meā ſicut eſcaꝫ panis. Dominū nō inuocauerūt: illic trepidauerūt timore vbi nō erat timor. Qm̄ dñs i generacōe iuſta ē: cōſiliū inopis cōfudiſtis: qm̄ dñs ſpes eius eſt. Quis dabit ex ſyō ſalutare iſrl̄: cū auerterit dñs captiuitateꝫ plebis ſue exultabit iacob ⁊ letabit̄ iſrl̄.

Domine quis hītabit in tabnaculo tuo: aut q̄s requieſcꝫ i mōte ſācto tuo. Qui ingredit̄ ſine macula: ⁊ opatur iuſticiam. Qui loq̄tur veritatē i corde ſuo: qui non egit dolum ī lingua ſua. Nec fecit ꝓximo ſuo malū: et obprobriū nō accepit aduerſus ꝓximos ſuos. Ad nihilū deduct⁹ eſt i ꝯſpectu eius malign⁹: timētes āt dñm glorificat. Qui iurat ꝓximo ſuo ⁊ nō decipit qui pecuniā ſuā nō dedit ad vſurā: et munera ſup innocentes nō accepit. Qui facit hec: non mouebitur ineternum. Tituli inſcripcio ipſi dauid.

Conſerua me dñe qm̄ ſpaui in te: dixi dño de⁹ me⁹ es tu: qm̄ bonoꝝ meoꝝ nō eges. Sanctis q̄ ſūt in terra eius: mirificauit ōnes volūtates meas i eis. Multiplicate ſūt infirmitates eoꝝ: poſtea accelerauerūt. Non ꝯgregabo cōuenticula eoꝝ de ſāguinib⁹: nec memor ero nominū eoꝝ p labia mea. Dñs pars hereditatis mee ⁊ calicis mei: tu es q̄ reſtitues hereditatē meaꝫ m̄. Funes ceciderūt mihi in p̄clarıs: etenī hereditas mea p̄clara eſt mihi. Bñdicā dñm qui tribuit m̄ intellectuꝫ: inſup ⁊ vſqꝫ ad nocteꝫ increpuerūt me renes mei. Prouidebam dñm in cōſpectu meo ſemp: qm̄ a dextris ē m̄ ne cōmouear. Propter hoc letatū eſt cor meū ⁊ exultauit lingua mea: inſup ⁊ caro mea requieſcꝫ in ſpe. Qm̄ non derelinques animā meaꝫ in inferno: nec

dabis ſanctū tuū vidē corruptiō
nem. Notas mihi feciſti vias vi
te adimplebꝭ me leticia cū vultu tuo
delectacōes ī dextera tua vſqꝫ ī finē

Exaudi dn̄e iuſticiā meā: in
tende deprecacōēꝫ meā. Au
ribus percipe oracōem meā: nō ī la
bijs doloſis. De vultu tuo iudi
ciū meū pdeat: oculi tui videāt eq
tatē. Probaſti cor meū ⁊ viſita
ſti nocte: igne me examinaſti ⁊ nō
eſt inuenta ī me iniq̄tas. Ut nō
loquatꝛ os meū opa hominū: ꝓpt
verba labiorū tuoꝝ ego cuſtodi
ui vias duras. Perfice greſſus
meos in ſemitis tuis: ut nō moue
antꝛ veſtigia mea. Ego clamaui
qm̄ exaudiſti me deꝰ: inclina aurē
tuam mihi ⁊ exaudi verba mea.
Mirifica miſericordias tuas: q̄
ſaluos facis ſperātes in te. A re
ſiſtentibꝰ dextere tue cuſtodi me:
ut pupillā oculi. Sub vmbra
alaꝝ tuarū ptege me: a facie ipio
rū q̄ me afflixerūt. Inimici mei
animā meā circūdederunt: adipē
ſuū cōcluſerunt: os eoꝝ locutum
eſt ſupbiam. Proiciētes me nūc
circūdederunt me: oculos ſuos ſta
tuerunt declinare ī terrā. Suſce
perūt me ſicut leo paratus ad pre
dam: ⁊ ſicut catulꝰ leonis h̄itans
in abditis. Exurge dn̄e p̄ueni
eum ⁊ ſupplanta eū: eripe animā
meā ab impio: frameā tuā ab ini
micis manꝰ tue. Dn̄e a paucis
de terra diuide eos in vita eoꝝ: et
de abſcōditis tuis adimpletꝰ eſt
venter eoꝝ. Saturati ſūt filijs: ⁊
dimiſerūt reliq̄as ſuas puulꝭ ſuis
Ego autē ī iuſticia apparebo cō
ſpectui tuo: ſaciabor cū apparuerit

gloria tua. ¶In finem pueꝛ dn̄i
dauid q̄ locutꝰ eſt dn̄o verba cāti
ci huiꝰ in die q̄ eripuit eū dn̄s de
manu oīm inimicoꝝ eiꝰ et de ma
nu ſaul ⁊ dixit.

Diligā te dn̄e fortitudo mea:
dn̄s firmamentū meū ⁊ rēfu
giū meū ⁊ liberator meꝰ. Deꝰ me
us adiutor meꝰ: ⁊ ſperabo in eū.
Protector meꝰ et cornu ſalutis
mee: ⁊ ſuſceptor meꝰ. Laudās
inuocabo dn̄m: ⁊ ab inimicis me
is ſaluꝰ ero. Circūdederūt me do
lores mortis: ⁊ torrentes iniq̄tatis
cōturbauerūt me. Dolores infe
ri circūdederunt me: p̄occupauerūt
me laquei mortis. In tribula
cōe mea inuocaui dn̄m: ⁊ ad deū
meū clamaui. Et exaudiuit de
templo ſancto ſuo vocē meam: et
clamor meꝰ ī cōſpectū eiꝰ introiuit ī
aures eiꝰ. Commota eſt ⁊ cōtre
muit terra: fundamēta montiū
cōturbata ſunt ⁊ cōmota ſūt: quo
niā iratus eſt eis. Aſcendit fu
mꝰ in ira eius: ⁊ ignis a facie eiꝰ
exarſit: carbones ſuccēſi ſunt ab
eo. Inclinauit celos ⁊ deſcēdit:
⁊ caligo ſub pedibꝰ eiꝰ. Et aſcē
dit ſup cherubin ⁊ volauit: vola
uit ſup pennas vētorū. Et poſu
it tenebras latibulū ſuū: in circui
tu eiꝰ tabnaculū eiꝰ: tenebroſa aq̄
in nubibꝰ aeris. Pre fulgore in
cōſpcū eiꝰ nubes trāſierūt: gran
do ⁊ carbones ignis. Et intonu
it de celo dn̄s: ⁊ altiſſimꝰ dedit vo
cē ſuā: grādo ⁊ carbones ignis. Et
miſit ſagittas ſuas et diſſipauit
eos: fulgurā mltiplicauit ⁊ cōturba
uit eos. Et apparuerūt fōtes aq̄ꝝ
⁊ reuelata ſūt fūdamēta orbꝭ terraꝝ

Ab increpacōe tua dn̄e:ab iſpi
racōe ſpūs ire tue. Miſit de ſum
mo ꝛ accepit me:ꝛ aſſumpſit me
de aquis multis. Eripuit me
de inimicis meis fortiſſimis ꝛ ab
hijs qui oderunt me:qm̄ confor
tati ſūt ſuꝑ me. Preuenerūt me
in die afflictōis mee:ꝛ fact⁹ ē dn̄s
ꝓtector me⁹. Et eduxit me i lati
tudinē:ſaluū me fecit qm̄ voluit
me. Et retribuet m̄ dn̄s ſm̄ iu
ſticiā meā:ꝛ ſcd̄m puritatē manu
um meaꝝ retribuet mihi. Quia
cuſtodiui vias dn̄i:nec ipie geſſi
a deo meo. Qm̄ ōnia iudicia ei⁹
in cōſpectu meo:ꝛ iuſticias ei⁹ nō
repuli a me. Et ero immacula
tus cū eo:ꝛ obſeruabo me ab ini
q̄tate mea. Et retribuet m̄ dn̄s
ſm̄ iuſticiaꝫ meā:ꝛ ſcd̄m puritatē
manuū meaꝝ in ↄſpectu oculorū
eius. Cū ſancto ſāct⁹ eris:ꝛ cuꝫ
viro innocēte innocēs eris. Et
cū electo electus eris:ꝛ cū ꝑuerſo
ꝑuerteris. Qm̄ tu populū hūilē
ſaluū facies:ꝛ oculos ſuꝑborum
hūiliabis. Quoniā tu illuminas
lucernā meaꝫ dn̄e:de⁹ me⁹ illumi
na tēbras meas. Quoniā i te eri
piar a tēptacōe:ꝛ in deo meo trāſ
grediar muꝝ. Deus me⁹ impol
luta via eius eloquia dn̄i igne ex
aminata:ꝓtector ē ōniū ſperātiuꝫ
in ſe. Qm̄ q̄s de⁹ pret dn̄m:ā q̄s
de⁹ pret deum nr̄m. Deus q̄ precin
xit me virtute:ꝛ poſuit immacula
tā viaꝫ meā. Qui perfecit pedes
meos tāq̄ ceruoꝝ:et ſuꝑ excelſa
ſtatuens me. Qui docet manus
meas ad preliū:ꝛ poſuiſti ut ar
cū ereū brachia mea. Et dediſti
m̄ ꝓtectōem ſalutis tue:ꝛ dextera
tua ſuſcepit me. Et diſciplia tua
correxit me i finē:ꝛ diſciplina tua
ipſa me docebit. Dilataſti greſ
ſus meos ſubtus me:ꝛ nō ſūt iſir
mata veſtigia mea. Perſequar
inimicos meos et cōꝑhendam il
los:ꝛ n̄ ↄūtar donec deficiāt. Cō
fringā illos nec poterūt ſtare:ca
dent ſubtus pedes meos. Et p̄ci
xiſti me virtute ad bellū:ꝛ ſupplā
taſti inſurgētes in me ſbtus me.
Et inimicos meos dediſti m̄ dor
ſu:ꝛ odiētes me diſꝑdidiſti. Cla
mauerūt nec erat q̄ ſaluos facēt:
ad dn̄m nec exaudiuit eos. Et
cōminuā eos in puluereꝫ an̄ faci
em venti:ut lutū plateaꝝ delebo
eos. Eripies me de ↄtradictōni
b⁹ ꝑplī:ↄſtitues me in caput gēti
um. Popul⁹ quē non cognoui
ſeruiuit m̄:in auditu auris obedi
uit mihi. Filij alieni mētiti ſūt
mihi:filij alieni inueterati ſūt:et
claudicauerūt a ſemitis ſuis. Ui
uit dn̄s ꝛ bn̄dict⁹ deus me⁹:ꝛ ex
altet̄ deus ſalutis mee. Deus q̄
das vindictas m̄ ꝛ ſubdis ꝑplos
ſb me:liberator meus de inimicis
meis iracūdis. Et ab inſurgēti
b⁹ in me exaltabis me:a viro iniq̄
eripies me. Propterea cōfitebor
tibi i nacōib⁹ dn̄e:ꝛ nomini tuo
pſalmū dicā. Magnificās ſalu
tes regis ei⁹:ꝛ faciēs miſericordi
am xp̄o ſuo dauid:ꝛ ſemini eius
vſq3 i ſeculum

Celi enarrant gloriā dei:ꝛ ope
ra manuū eius ānunciat fir
mamētū. Dies diei eructat v̄bū:
ꝛ nox nocti īdicat ſciētiā. Non
ſūt loquele neq3 ſermōes:quorū
nō audiātur voces eoꝝ. In oēꝫ

terrã exiuit ſonꝰ eoꝝ:⁊ in fines
orbis terre verba eorũ. In ſole
poſuit tabernaculũ ſuũ:⁊ ipſe tãq̃
ſponſus ꝓcedens de thalamo ſuo
Exultauit ut gigas ad currẽdã
viam:a ſũmo celo egreſſio eius.
Et occurſus eius vſq; ad ſũmũ
eius:nec ẽ q̃ ſe abſcõdat a calore
eius. Lex dñi immaculata ꝯuer
tens aĩas:teſtimoniũ dñi fidele
ſapiẽtiã preſtãs puulis. Iuſti
cie dñi recte letificantes corda:p̄
ceptũ domi lucidũ illuminãs ocu
los. Timor domi ſanctꝰ perma
nens in ſeculũ ſeculi:iudicia domi
ni vera iuſtificata ĩ ſemetipã. De
ſiderãbilia ſup aurũ ⁊ lapidem p̄ci
oſũ multũ:⁊ dulciora ſup mel et
fauũ. Etenim ſeruꝰ tuꝰ cuſtodit
ea:ĩ cuſtodiendis illis retributio
multa. Delicta q̃s intelligit ab
occultis meis mũda me:⁊ ab alie
nis parce ſeruo tuo. Si mei ñ fue
rint dñati tũc immaculatꝰ ero:et
emũdabor a delicto maxĩo. Et
erunt ut complaceant eloq̃a oris
mei:⁊ meditatõ cordis mei in cõ
ſpectu tuo ſemp. Domine adiu
tor meꝰ:⁊ redemptor meꝰ.

Exaudiat te dominꝰ ĩ die tri
bulatõis:ꝓtegat te nomen
dei iacob. Mittat tibi auxiliũ de
ſancto:⁊ de ſyon tueatur te. Me
mor ſit õis ſacrificij tui:⁊ holo
cauſtũ tuũ pingue fiat. Tribuat
tibi ſcdm cor tuum:⁊ õne cõſiliũ
tuum ꝯfirmet. Letabimur ĩ ſa
lutari tuo:⁊ ĩ nomĩe dei nr̃i magn̄fi
cabimur. Impleat dñs omnes
petitões tuas:nunc ꝯgnoui quo
niã ſaluũ fecit dñs criſtũ ſuum.
Exaudiet illũ de celo ſãcto ſuo:
in potentatibꝰ ſalus dextere eius.
Hij in curribꝰ ⁊ hij ĩ equis:nos
autẽ in noĩe dñi dei nr̃i inuocabi
mꝰ. Ipſi obligati ſunt ⁊ ceciderunt
runt:nos autẽ ſurreximꝰ ⁊ erecti
ſumꝰ. Domine ſaluũ fac regem
⁊ exaudi nos: in die qua inuoca
uerimꝰ te.

Domine in virtute tua letabi
tur rex:⁊ ſup ſalutare tuum
exultabit vehementer. Deſideri
um cordis eius tribuiſti:⁊ volun
tate labiorũ eius non fraudaſti
eũ. Quoniã p̄ueniſti eũ in bene
dictõibꝰ dulcedinis:poſuiſti in ca
pite eiꝰ coronã de lapide precioſo.
Vitam petijt a te et tribuiſti ei:
longitudinẽ dierũ in ſeculũ ⁊ ĩ ſe
culum ſeculi. Magna gloria eiꝰ
ĩ ſalutari tuo:gloriã ⁊ magnũ de
corem impones ſup eũ. Quoniã
dabis eum in bñdictõem in ſeculũ
ſeculi:letificabis eũ in gaudio cũ
vultu tuo. Quoniã ſperat in do
mino:et in miſericordia altiſſimi
non ꝯmouebitur. Inueniatur
manꝰ tua omnibꝰ inimicis tuis:
dextera tua inueniat oĩes qui te
oderũt. Pones eos ut clibanũ
ignis in tempe vultus tui:domi
nꝰ in ira ſua ꝯturbabit eos:⁊ de
uorabit eos ignis. Fructũ eo
rum de terra perdes:⁊ ſemen eorũ
a filijs hominũ. Quoniam decli
nauerunt ĩ te mala:cogitauerũt
conſilia que non potuerunt ſta
bilire. Quoniã pones eos dorſũ
in reliquijs tuis p̄parabis vultũ
eorũ. Exaltare dñe in v̄tute tua:
cantabimꝰ ⁊ pſallemus virtutes
tuas. ¶ In finẽ pſalmꝰ dd. ꝓ
ſuſceptõne matutina.

Deus deꝰ meus reſpice in me:
q̄re me dereliquiſti: longe a
ſalute mea verba delictoꝝ meoꝝ.
Deus meꝰ clamabo ꝑ diē ⁊ non
exaudies: ⁊ nocte ⁊ nō ad inſipi
entiā mihi. Tu autē in ſācto hi
tas: laus iſrahel. In te ſperauer̄t
p̄res noſtri: ſperauerūt ⁊ liberaſti
eos. Ad te clamauerūt ⁊ ſalui
facti ſūt: in te ſperauer̄t ⁊ nō ſunt
ꝯfuſi. Ego autē ſū vermis ⁊ nō
homo: obprobriū hoīm ⁊ abie
ctio plebis. Oēs vidētes me de
riſerūt me: locuti ſūt labiis ⁊ mo
uerūt caput. Sperauit in dn̄o
eripiat eū: ſaluū faciat eum quo
niā vult eum. Qm̄ tu es q̄ extra
xiſti me de vētre: ſpes mea ab vbe
ribus m̄ris mee: ī te ꝓiectus ſū ex
vtero. De ventre m̄ris mee deꝰ
meꝰ es tu: ne diſceſſeris a me. Qm̄
tribulacō ꝓxima ē: quoniā non ē
q̄ adiuuet. Circūdederūt me vi
tuli multi: thauri pīgues obſede
runt me. Aperuerūt ſup me os
ſuū: ſicut leo rapiens ⁊ rugiens.
Sicut aqua effuſus ſū: ⁊ diſpſa
ſūt oīa oſſa mea. Factū ē cor
meū tanq̄ cera liqueſcēs: ī medio
vētris mei. Aruit tanq̄ teſta vir
tus mea: ⁊ ligua mea adheſit fau
cibꝰ meis: ⁊ in puluerē mortis de
duxiſti me. Qm̄ circūdederunt
me canes multi: ꝯſiliū malignāti
um obſedit me. Ioderūt manꝰ
meas ⁊ pedes meos: dinumerāue
rūt oīa oſſa mea. Ipſi vero ꝯſi
derauerūt ⁊ inſpexerūt me: diuiſe
rūt ſibi veſtimenta mea: ⁊ ſup ve
ſtē meā miſerūt ſortē. Tu aūt
dn̄e ne elongaueris auxiliū meū
ad defenſionē meā ꝯſpice. Erue
a framea deꝰ animā meā: ⁊ de ma
nu canis vnicā meā. Salua me
ex ore leonis: et a cornibꝰ vnicor
niū hūilitatē meā. Narrabo no
men tuū fratribꝰ meis: in medio
eccl̄ie laudabo te. Qui timetis dn̄m
laudate eū: vniuerſū ſemē iacob
glorificate eū. Timeat eū oē ſe
mē iſrl̄: qm̄ nō ſpreuit neq; deſpe
xit deꝑcacōnē paupis. Nec au
tit faciē ſuā a me: ⁊ cū clamarē ad
eū exaudiuit me. Apud te laus
mea ī eccl̄ia magna: vota mea red
dā in conſpcū timentiū eū. Edēt
paupes ⁊ ſaturabūtur: ⁊ lauda
būt dn̄m qui req̄runt eū: viuent
corda eoꝝ ī ſeculū ſeculi. Remi
niſcent̄ ⁊ ꝯuertētur ad dn̄m: vni
uerſi fines terre. Et adorabunt
in ꝯſpectu eius: vniūſe familie gē
tiū. Qm̄ dn̄i eſt regnum: ⁊ ipſe
dn̄abit̄ gentiū. Manducauerūt
⁊ adorauerūt oēs pingues t̄re:
in ꝯſpectu eius cadēt oēs q̄ deſcē
dunt in terrā. Et aīa mea illi
viuet: ⁊ ſemē meū ſeruiet ipſi. An
nūtiabit̄ dn̄o generacō vētura: ⁊
annūtiabunt celi iuſticiā eiꝰ po
pulo q̄ naſcet̄ quē fecit dn̄s.
Dominꝰ regit me ⁊ Ps̄. 22.
nīl m̄ deerit: ī loco paſcue ibi
me collocauit. Super aquā refe
ctiōis educauit me: animā meā
ꝯuertit. Eduxit me ſup ſemi
tas iuſticie: ꝓpter nomē ſuū. Nā
⁊ ſi ābulauero in medio vmbre
mortis nō timebo mala: qm̄ tu me
cū es. Virga tua ⁊ baculꝰ tuus:
ipſa me ꝯſolata ſūt. Paraſti ī
ꝯſpectu meo mēſā: aduerſus eos
qui tribulant me. Impinguaſti
in oleo caput meū: ⁊ calix meus

inebriãs q̃ ꝑclar⁹ ē. Et mīa tua
ſubſeq̃tur me: oīb⁹ dieb⁹ vite mee
Et ut inhitē in domo dñi: in lõgi
tudie dierū. ¶ Ps. i. pma ſabbi.
Domi ē terra ⁊ plenitudo ei⁹:
orbis terraꝝ ⁊ vniuerſi q̇ hi
tant in eo. Quia ipſe ſup maria fū
dauit eū: ⁊ ſup flumia ꝑpauit eū
Quis aſcēdet in montē dñi: aũt q̇s
ſtabit i loco ſcõ ei⁹. Innocens
maib⁹ ⁊ mūdo corde: q̇ nõ accepit
in vano aīaȝ ſuā: nec iurauit i do
lo ꝓximo ſuo. Hic accipiet bñdi
ctõeȝ a dño: ⁊ miaȝ a deo ſalutari
ſuo. Hec eſt gña cõ q̃rentiū eū:
q̃rentiū facieȝ dei iacob. Attolli
te portas pñcipes vias: ⁊ eleuami
ni porte eternales: ⁊ introibit rex
glorie. Quis eſt iſte rex glorie?
dñs fortis ⁊ potēs: dñs potēs i p̄
lio. Attollite portas pñcipes ve
ſtras: ⁊ eleuamini porte eternales
⁊ introibit rex glorie. Quis eſt
iſte rex glorie? domin⁹ virtutū ipſe
eſt rex glorie. ¶ In finē Ps. dd.
Ad te domīe leuaui aīaȝ meā
de⁹ me⁹ in te cõfido: nõ erube
ſcam. Neq̧ irrideant me inimici
mei: etenī vniuerſi q̇ ſuſtinēt te
nõ cõfūdentur. Confūdant oēs
inīq̃ agētes: ſuperuacue. Vias tu
as dñe demonſtrã mi: ⁊ ſemitas tu
as doce me. Dirige me in verita
te tua ⁊ doce me: q2 tu es de⁹ ſalua
tor me⁹: ⁊ te ſuſtinui tõ die. Re
miniſcē miſeratõnū tuaꝝ dñe: et
miſericordiaꝝ tuaꝝ q̃ a ſeculo ſūt
Delicta iuuentutis mee: ⁊ igno
rãtias meas ne memineris. Se
cūdū miſericordiā tuā memento
mei tu: ꝓpter bonitatē tuā domine
Dulcis ⁊ rect⁹ dñs: ꝓpter hoc le

ges dabit delinquētib⁹ in via. Di
riget manſuetos in iudicio: doce
bit mites vias ſuas. Uniuerſe
vie dñi miſericordia ⁊ veritas: re
q̃rentib⁹ teſtamētuȝ ei⁹ ⁊ teſtimo
nia ei⁹. Propter nomē tuum do
mine ꝓpiciaberis pctõ meo: mul
tum eſt enim. Quis eſt homo q̇
timet dominū: legem ſtatuit ei in
via quā elegit. Anima eius in
bonis demorabit: ⁊ ſemen eius he
reditabit terrā. Firmamentum
eſt domin⁹ timentib⁹ eū: ⁊ teſtamē
tū ipſi⁹ ut manifeſtet illis. Ocu
li mei ſemꝑ ad dñm: quoniā ipſe
euellet de laqueo pedes meos. Re
ſpice in me et miſerere mei: quia
vnic⁹ ⁊ pauꝑ ſum ego. Tribula
tiões cordis mei multiplicate ſunt
de neceſſitatib⁹ meis erue me. Ui
de humilitatē meā ⁊ laboreȝ meū:
⁊ dimitte vniuerſa delicta mea.
Reſpice inimicos meos quoni
am multiplicati ſūt: et odio iniq̊
oderūt me. Cuſtodi animā me
am ⁊ erue me: nõ erubeſcaȝ q̇niaȝ
ſperaui in te. Innocentes ⁊ recti
adheſerūt mihi: q2 ſuſtinui te. Li
bera de⁹ iſrł: ex oĩb⁹ tribulatõni
b⁹ ſuis. ¶ Pſalm⁹ dauid.
Iudica me dñe quoniā ego in in
nocentia mea ingreſſus ſū: ⁊ i do
mino ſperans nõ infirmabor. Pro
ba me dñe ⁊ tempta me: vre rēnes
meos ⁊ cor meū. Qm̄ miſericor
dia tua añ oculos meos ē: ⁊ com
placui in veritate tua. Nõ ſedi
cū cõſilio vanitatis: ⁊ cū iniq̇ gerē
tib⁹ nõ introibo. Odiui eccłiaȝ ma
lignātiū: ⁊ cū impijs non ſedebo.
Lauabo inter innocētes man⁹
meas: ⁊ circūdabo altarē tuū dñe.

Ut audiā vocē laudis:⁊ enarrē
vniuerſa mirābilia tua. Dn̄e di
lexi decorē dom⁹ tue:⁊ locū habi
tacōis glorie tue. Ne pdas cū im
pijs de⁹ animā meā:et cum viris
ſāguinū vitā meam. In quoꝝ
manib⁹ iniq̄tates ſūt:dextera eorū
repleta eſt muneribꝫ. Ego aūt
in innocētia mea ingreſſus ſū:re
dime me ⁊ miſerē mei. Pes me
us ſtetit in directo:in eccleſijs bn̄
dicam te dn̄e. ¶ In finem prius
q̄ liniretur. Pſal. 26.

Dominus illūinacō mea:
⁊ ſalus mea quē time
bo. Dn̄s ꝓtector vite
mee:a q̄ trepidabo.
Dum appropiāt ſuper me nocen
tes:ut edant carnes meas. Qui
tribulant me inimici mei:ipſi īfir
mati ſūt ⁊ ceciderunt. Si ɔſiſtāt
aduerſū me caſtra:non timebit
cor meū. Si exurgat aduſum me
preliū:in hoc ego ſperabo. Unā
petij a dn̄o hanc requirā:ut inhi
tem in domo dn̄i ōnib⁹ diebꝫ vite
mee. Ut videā voluntatē dn̄i:⁊
viſitem tēplum eius. Quoniam
abſcōdit me in tabnaculo ſuo in
die maloꝝ:ꝓtexit me in abſcōdi
to tabnaculi ſui. In petra exal
tauit me:⁊ nunc exaltauit caput
meū ſup inimicos meos. Circu
iui ⁊ imolaui in tabernaculo eius
hoſtiā vociferacōis cātabo ⁊ pſal
mū dicam dn̄o. Exaudi dn̄e vo
cem meā qua clamaui ad te:miſe
rere mei ⁊ exaudi me. Tibi dixit
cor meū exquiſiuit facies mea:fa
ciē tuam dn̄e req̄ram. Ne auertas
faciē tuā a me:ne declines ī ira a
ſeruo tuo. Adiutor me⁹ eſto ne
derelinq̄s me:neq̄ deſpicias me
de⁹ ſalutaris me⁹. Qm̄ pať me⁹
⁊ mať mea dereliq̄runt me:dn̄s
autē aſſumpſit me. Legē pone
mihi dn̄e in via tua:⁊ dirige me ī
ſemita recta ꝓpter inimicos meos.
Ne tradideris me in aīas tri
bulantiū me:quoniā inſurrexerūt
in me teſtes iniq̄:⁊ mentita ē iniq̄
tas ſibi. Credo videre bona dn̄i:
in terra viuentiū. Expecta dn̄m
viriliter age:⁊ cōfortetur cor tuum
⁊ ſuſtine dominū. ¶ Ps. 27.

Ad te dn̄e clamabo deus me⁹
ne ſileas a me:ne quādo ta
ceas a me:⁊ aſſimilabor deſcēdentibꝫ
in lacum. Exaudi dn̄e vocē ora
cōis mee dū oro ad te:dum extol
lo man⁹ meas ad tēplum ſāctū
tuū. Ne ſimul tradas me cū pec
catorib⁹:⁊ cū opantib⁹ iniquita
tē ne pdas me. Qui loquuntur
pacē cū primo ſuo:mala autē in
cordib⁹ eoꝝ. Da illis ſm̄ opera
eoꝝ:⁊ ſcd̄m neq̄ciā adinuencio
nū ipſoꝝ. Scd̄m opa manuū
eorū tribue illis:redde retribucio
nē eoꝝ ipſis. Qm̄ non intellexe
rūt opa dn̄i ⁊ in opa manuū ei⁹:
deſtrues illos ⁊ nō edificabis eos.
Bn̄dictus dn̄s:qm̄ exaudiuit vo
cē deprecacōis mee. Dn̄s adiu
tor me⁹ ⁊ ꝓtector me⁹:⁊ ī ipſo ſpe
rauit cor meū ⁊ adiutus ſū. Et
refloruit caro mea:⁊ ex voluntate
mea cōfitebor ei. Dn̄s fortitudo
plebis ſue:⁊ ꝓtector ſaluacōnū
xp̄i ſui eſt. Saluū fac populū tu
um dn̄e ⁊ bn̄dic hereditati tue:et
rege eos et extolle illos vſq̄ in
eternum.

¶ Pſalmꝰ dauid in ꝯſūmaꝯōne tabernaculi.

Afferte dño filij dei: afferte
dño filios arietū. Afferte
dño gloriā ⁊ honorē: afferte dño
gloriā nomini eiꝰ adorate dñm in
atrio ſcō eiꝰ. Vox dñi ſuper
aq̄s: deꝰ maieſtatis intonuit: dñs
ſup aq̄s multas. Vox dñi ī vtu
te: vox dñi in magnificētia. Vox
dñi ꝯfringētis cedros: ⁊ ꝯfringet
dñs cedros libani. Et comminuet
eos tanq̄ vitulū libani: ⁊ dilectus
queadmodū filiꝰ vnicornium. Vox
dñi intercidētis flāmā ignis: vox
dñi ꝯcutientis deſertū: ⁊ ꝯmouebit
dñs deſertū cades. Vox dñi pre
parantis ceruos ⁊ reuelabit ꝯdēſa:
⁊ in tēplo eiꝰ oīs dicēt gliam. Dñs
diluuiū inhitare facit: ⁊ ſedebit
dominꝰ rex in eternū. Dñs virtu
tē populo ſuo dabit: dominꝰ bñdi
cet pplo ſuo in pace. ¶ Ps. canti
ci in dedicacōe domꝰ.

Exaltabo te domie qm̄ ſuſce
piſti me: nec delectaſti inimi
cos meos ſup me. Domine deꝰ
meꝰ clamaui ad te: ⁊ ſanaſti me.
Domine eduxiſti ab inferno aī
mā meā: ſaluaſti me a deſcēdenti
bꝰ ī lacum. Pſallite dño ſancti
eius: ⁊ ꝯfitemini memorie ſcītatis
eiꝰ. Qm̄ ira in indignacōe eius: et
vita in voluntate eiꝰ. Ad veſpe
rū demorabit̄ fletus: ⁊ ad matuti
num leticia. Ego aūt dixi ī abū
dantia mea: nō mouebor ī eternū
Dñe: in volūtate tua pſtitiſti de
cori meo virtutē. Auertiſti faciē
tuā a me: ⁊ factꝰ ſū ꝯturbatꝰ. Ad
te dñe clamabo: ⁊ ad deū meū de
pcabor. Que vtilitas in ſāguine
meo: dū deſcēdo ī corrupcōē. Nū
q̄d ꝯfitebit̄ tibi puluis: aut ānūti
abit veritatē tuā. Audiuit dñs
⁊ miſertus ē mei: dñs factꝰ eſt ad
iutor meꝰ. Conuertiſti planctū
meū in gaudiū m̄: ꝯſcidiſti ſaccū
meū ⁊ circūdediſti me leticia. Vt
cātet tibi gloria mea ⁊ nō cōpun
gar: dñe deꝰ meꝰ in eternū confite
bor tibi. ¶ In finē Ps. dd. p extaſi

In te dñe ſperaui nō ꝯfūdar in et
nū: in iuſticia tua libera me. In
clina ad me aurē tuā: accelera ut
eruas me. Eſto m̄ in deū ptecto
rē ⁊ in domū refugij: ut ſaluū me
facias. Qm̄ fortitudo mea ⁊ refu
giū meū es tu: ⁊ ppt nomē tuū de
duces me ⁊ enutries me. Educes
me de laq̄o quē abſcōderūt mihi
qm̄ tu es ptector meꝰ. In manꝰ
tuas cōmendo ſpiritū meū: redemi
ſti me dñe deꝰ veritatis. Odiſti
obſeruantes vanitates: ſuperua
cue. Ego autē in dño ſperaui: ex
ultabo ⁊ letabor ī miſericordia tua
Quoniā reſpexiſti hūilitatē meā:
ſaluaſti de neceſſitatibꝰ animam
meā. Nec ꝯcluſiſti me ī manibꝰ
inimici: ſtatuiſti in loco ſpacioſo
pedes meos. Miſerere mei domie
quoniā tribulor: ꝯturbatꝰ ē in ira
oculꝰ meꝰ: aīa mea ⁊ vēter meꝰ.
Quoniā defecit ī dolore vita mea
⁊ anni mei in gemitibꝰ. Infirmita
ē in paupertate virtus mea: ⁊ oſſa
mea cōturbata ſunt. Sup ōnes
inimicos meos fcūs ſū obprobriū
⁊ vicinis meis valde: ⁊ timor notis
meis. Qui videbāt me forās fuge
rūt a me: obliuiōi datꝰ ſum tanq̄
mortuꝰ a corde. Factus ſū tanq̄ vas
pditū: quoniā audiui vitupacōē

multorū cōmo

multoꝝ ꝯmorantiū in circuitu·
In eo dum ꝯuenirent ſimul ad
uerſū me:accipe aīam meā ꝯſili
ati ſunt·Ego autē in te ſperaui
dñe:dixi deus me⁹ es tu:ī manib⁹
tuis ſortes mee·Eripe me de ma
nu inimicoꝝ meoꝝ:⁊ a pſequēti
bus me·Illuſtra faciē tuā ſup
ſeruū tuum:ſaluū me fac in miſēi
cordia tua:dñe nō ꝯfundar qm̄
inuocaui te·Erubeſcāt impij et
deducant̄ in infernū:muta fiāt la
bia doloſa·Que loquūtur adū
ſus iuſtū iniq̄tatem:in ſupbia ⁊ ī
abuſione·Quā magna multitu
do dulcedinis tue dñe:quā abſcō
diſti timentib⁹ te·Perfeciſti eis
qui ſperāt in te:in conſpcū filioꝝ
hoim·Abſcondes eos in abſcō
dito faciei tue:a conturbatiōe ho
minū·Proteges eos in taberna
culo tuo:a contradictōe liguaꝝ·
Bnidictus dñs:qm̄ mirificauit
miſericordiā ſuaꝫ mihi:ī ciuitate
munita·Ego autē dixi ī exceſſu
mentis mee:pſiect⁹ ſū a facie ocu
loꝝ tuoꝝ·Ideo exaudiſti vocē
orōis mee:dū clamarē ad te·Di
ligite dñm ōnes ſācti ei⁹:quoniā
veritatē req̄ret dñs:⁊ retribuet
abūdāt facientibus ſupbiā·Viri
liter agite ⁊ ꝯfortet̄ cor vr̄m:oēs
q̄ ſperatis ī dño·¶Intellcūs dd.
Beati quoꝝ remiſſe ſunt iniq̄
tates:⁊ quoꝝ tecta ſūt pc̄tā
Beatus vir cui nō iputauit do
min⁹ peccatū:nec eſt in ſpū ei⁹ do
lus·Quoniā tacui inueterauerūt
oſſa mea:dum clamarē tota die·
Qm̄ die ac nocte grauata ē ſup
me man⁹ tua:ꝯuerſus ſū ī erūna
mea dū ꝯfigit̄ ſpina·Delictū
meū cognitū tibi feci:⁊ iniuſticiā
meā non abſcōdi·Dixi confite
bor aduerſū me iniuſticiā meam
dño:⁊ tu remiſiſti impietatē pcī
mei·Pro hac orabit ad te oīs
ſanct⁹:in tempe oportuno·Ve
rūtamē ī diluuio aquaꝝ multarū
ad eū non approximabūt·Tu
es refugiū meuꝫ a tribulatione q̄
circūdedit me:exultatio mea erue
me a circūdantib⁹ me·Intelle
ctum tibi dabo ⁊ inſtruā te:ī via
hac q̄ gradieris firmabo ſuper te
oculos meos·Nolite fieri ſicut
equ⁹ ⁊ mulus:quib⁹ non ē itelle
ctus·In chamo ⁊ freno maxil
las eorū ꝯſtringe:q̄ non appro
ximāt ad te·Multa flagella pec
catoris:ſperātē autē ī dño miſeri
cordia circumdabit·Letamini ī
dño et exultate iuſti:et gloriami
ōnes recti corde·¶In fine Ps·dd.
Exultate iuſti in dño:rectos
decet laudacō·Confitemi
ni dño in cithara:ī pſalterio decē
cordaꝝ pſallite illi·Cantate ei
canticū nouū:bene pſallite ei ī vo
ciferaciōe·Quia rectum ē vbuꝫ
dñi:⁊ oīa opa eius ī fide·Diligit
miſericordiā ⁊ iudiciū:miſericor
dia dñi plena ē terra·Verbo do
mini celi firmati ſunt:⁊ ſpū oris
eius ōnis virtus eoꝝ·Congre
gans ſicut in vtre aquas maris:
ponēs in theſauris abiſſos·Ti
meat dñm ōnis terra:ab eo autē
ꝯmoueant̄ ōnes inhabitantes
orbē·Quoniā ipſe dixit ⁊ facta
ſunt:ipſe mādauit ⁊ creata ſunt
Dñs diſſipat ꝯſilia gentiū:re
probat autē cogitatiōes populo
rū:⁊ reprobat ꝯſilia principuꝫ·

Consiliũ autẽ dñi in eternum
manet: cogitacões cordis eiꝰ in
gñacõne ⁊ gñacõez. Beatã gens
cuiꝰ est dñs deꝰ eiꝰ: populꝰ quem
elegit in hẽditatẽ sibi. De celo
respexit dñs: vidit oēs filios ho
minũ. De prepato hitaculo suo:
respexit sup oēs q̃ hitant terraꝫ.
Qui finxit singillati corda eoꝝ:
q̃ intelligit oĩa opa eorũ. Non
saluaẽ rex p multam v̉tutez: ⁊ gy
gas nõ saluabiẽ in multitudie v̉
tutis sue. Fallax equꝰ ad salutẽ
in abundãtia autẽ v̉tutis sue nõ
saluabiẽ. Ecce oculi dñi super
metuẽtes eũ: ⁊ in eis q̃ sperãt sup
mĩa eiꝰ. Ut eruat a morte aĩas
eoꝝ: ⁊ alat eos in fame. Anima
nostrã sustinet dñm: qm̃ adiutor
⁊ ꝓtector noster est. Quia ĩ eo le
tabitur cor nr̃m: ⁊ in noĩe scõ eiꝰ
speȧuimꝰ. Fiat mĩa tua dñe su
per nos: queãdmodũ sperauimꝰ
in te. ¶ Ps. dd cũ mutauit vultũ
suũ corã abimelech ⁊ dimisit euz
⁊ abijt.

Benedicã dñm in oĩ tempoẽ
sẽp laus eiꝰ in ore meo. In
dño laudabiẽ aĩa mea: audiãt
mãsueti ⁊ letẽtur. Magnificate
dñm mecũ: ⁊ exaltemꝰ nomẽ eius
in idipsuꝫ. Exq̃siui dñm ⁊ exau
diuit me: ⁊ ex oĩbꝰ tribulacõni
bus meis eripuit me. Accedite
ad eũ ⁊ illumiãmini: ⁊ facies vr̃e
nõ cõfũdẽtur. Iste paup clama
uit ⁊ dñs exaudiuit eũ: ⁊ de oĩbꝫ
tribulacõibꝰ eius saluauit eum.
Immittet ãgelus dñi ĩ circuitu
timẽtiũ eũ: ⁊ eripiet eos. Gusta
te ⁊ videte qm̃ suauis est dñs: bea
tꝰ vir q̃ sperat in eo. Timete do
minũ oēs scĩ eiꝰ: qm̃ nõ est ino
pia timẽtibꝰ eũ. Diuites eguerũt
⁊ esurierũt: inq̃rentes autez dñm
nõ minuentur oĩ bono. Veni
te filij audite me: timorẽ dñi doce
bo vos. Quis est hõ qui vult vi
tã: diligit dies videre bonos. Pro
hibe linguã tuaꝫ a malo: ⁊ labia
tua ne loquãtur dolũ. Diuerte
a malo ⁊ fac bonũ: inq̃re pacẽ ⁊ ꝑ
sequẽ eaꝫ. Oculi dñi sup iustos
⁊ aures eiꝰ in preces eoꝝ. Vultꝰ
aũt domĩ sup faciẽtes mala: ut ꝑ
dat de terra memoriã eoꝝ. Cla
mauerũt iusti ⁊ dñs exaudiuit
eos: ⁊ ex oĩbꝰ tribulacõibꝰ eoꝝ
liberãuit eos. Iuxta ẽ dñs hijs
qui tribulato sũt corde: ⁊ hũiles
spũ saluabit. Multe tribulacões
iustoꝝ: ⁊ de hijs oĩbꝫ liberãbit eos
dñs. Custodit dñs oĩa ossa
eoꝝ: vnũ ex hijs nõ ꝯterẽtur. Mors
pctõrũ pessiã: ⁊ q̃ oderũt iustũ deli
quẽt. Redimet dñs aĩas seruo
rũ suoꝝ: ⁊ nõ delinquẽt oẽs q̃ spe
rãt in eo. ¶ In finẽ Ps. dd.

Iudica domine nocentes me: ex
pugna ĩpugnãtes me. Appreẽde
arma ⁊ scutũ: ⁊ exurge in adiu
toriũ mihi. Effunde frameaꝫ et
cõclude aduersus eos q̃ ꝑsequũẽ
me: dic aĩe mee salus tua ego sũ.
Confundanẽ et reuereanẽ: que
rentes animã meã. Auertantur
retrorsũ et cõfundãtur: cogitan
tes mihi mala. Fiant tanq̃ pul
uis ante faciẽ venti: et ãgelꝰ domi
ni coartãs eos. Fiat via illorũ
tenebre et lubricũ: et angelꝰ dñi
ꝑsequens eos. Quoniã gr̃tis ab
scondeũt mihi interitũ laquei sui:
superuacue exprobrẽuerẽt aĩaꝫ meã

Ueniat illi laqueꝰ quē ignorāt
⁊ captio quā abſcōdit apprehen
dat eū: ⁊ in laqueū cadat in ipſū
Anima autē mea exultabit i do
mino: ⁊ delectabitur ſup ſalutari
ſuo. Omnia oſſa mea dicēt: do
mine q̄s ſimilis tibi. Eripiens
inopem de manu fortiorū eius: ege
nū ⁊ pauperē a diripientibꝰ eū.
Surgentes teſtes iniq̄: q̄ igno
rabāt interrogabāt me. Retribu
ebant mihi mala ꝓ bonis: ſterili
tatē aīe mee. Ego autē cū mi
hi moleſti eēnt: induebar cilicō.
Humiliabā i ieiunio aīaꝫ me
am: ⁊ oracō mea in ſinu meo cōūe
tetur. Quaſi ꝓximū quaſi frēm
nrm ſic cōplacebā: quaſi lugens
⁊ cōtriſtatus ſic hūiliabar. Et
aduerſū me letati ſūt ⁊ ↄuenerūt:
ↄgregata ſunt ſup me flagella et
ignoraui. Diſſipati ſunt nec cō
puncti: tēptauerūt me ſubſānaue
runt me ſubſannacōe: frenduerūt
ſup me dētibus ſuis. Dn̄e quan
do reſpicies: reſtitue aīaꝫ meam
a malignitate eoꝝ: a leonibꝰ vni
cam meā. Confitebor tibi i eccle
ſia magna: in ꝑplo graui lauda
bo te. Non ſupgaudeāt mihi q̄
aduerſant̄ m̄ iniq̄: q̄ oderūt me gr̄
tis ⁊ annuūt oculis. Qm̄ mihi
quidē pacifice loq̄bantur: ⁊ i ira
cundia terre loquentes dolos co
gitabāt. Et dilatauerūt ſup me
os ſuū: dixerūt euge euge viderūt
oculi noſtri. Vidiſti dn̄e ne ſile
as: dn̄e ne diſcedas a me. Exur
ge ⁊ intende iudicō meo deꝰ meꝰ:
⁊ dn̄s meꝰ in cauſā meā. Iudi
ca me ſcd̄m iuſticiā tuā dn̄e de
us meꝰ: ⁊ non ſupgaudeāt mihi.
Non dicant in cordibꝰ ſuis euge
euge anime nr̄e: nec dicāt deuorā
bimꝰ eum. Erubeſcāt ⁊ reuereā
tur ſimul: q̄ gratulant̄ malis me
is. Induantur cōfuſiōe ⁊ reue
rentia: qui maligna loquūtur ſu
ꝑ me. Exultēt ⁊ letentur qui vo
lunt iuſticiā meā: ⁊ dicant ſemꝑ
magnificet̄ dn̄s q̄ volunt pacem
ſerui eiꝰ. Et lingua mea medita
bitur iuſticiā tuā: tota die laudē
tuā. In finē ſeruo dn̄i dauid.
Dixit iniuſtꝰ ut delinquat in
ſemetipſo: nō eſt timor dei
ante oculos eiꝰ. Qm̄ doloſe egit
in cōſpectu eiꝰ: ut inueniat̄ iniqui
tas eius ad odiū. Verba oris
eiꝰ iniq̄tas ⁊ dolus: noluit intelli
gere ut bn̄ ageret. Iniquitatē
meditatꝰ eſt in cubili ſuo: aſtitit
ōni vie nō bone: maliciā autē nō
odiuit. Dn̄e i celo miſericordia
tua: ⁊ veritas tua vſqꝫ ad nubes.
Iuſticia tua ſicut mōtes dei: iu
dicia tua abiſſus multa. Homi
nes ⁊ iumēta ſaluab dn̄e: quēad
modū multiplicaſti miſericordiā
tuā deꝰ. Filij autē hominū: i teg
mine alarū tuaꝝ ſperabunt. In
ebriabunt̄ ab vbertate domꝰ tue
⁊ torrente voluptatis tue potabis
eos. Qm̄ apud te ē fons vite: ⁊
in lumine tuo videbimꝰ lumen.
Pretēde miſericordiā tuā ſcienti
bus te: ⁊ iuſticiā tuam hijs q̄ re
cto ſunt corde. Non veniat mihi
pes ſupbie: ⁊ manꝰ peccatoris nō
moueat me. Ibi ceciderūt q̄ ope
rant̄ iniq̄tatē: expulſi ſūt nec po
tuerūt ſtare. Pſ. ipſi dd.
Noli emulari in malignanti
bꝰ neqꝫ zelaueris facientes

iniq̄tatē. Quoniā tanꝗ̄ fenū ve
lociter areſcēt: ⁊ queadmodum
olera herbaꝝ cito decidēt. Spera
in dn̄o ⁊ fac bonitatē: ⁊ inhabita
terrā ⁊ paſceris in diuicijs eius.
Delectare in dn̄o: ⁊ dabit tibi pe
ticiōes cordis tui. Reuela dn̄o
viam tuā ⁊ ſpera in eo: et ipſe fa
ciet. Et educet quaſi lumen iu
ſticiā tuā et iudiciū tuum tanꝗ̄
meridiē: ſubditus eſto dn̄o ⁊ ora
eum. Noli emulari in eo qui ꝓ
ſperat̄ in via ſua: in hoīe faciēte in
iuſticias. Deſine ab ira ⁊ dereli
que furorē: noli emulari ut malig
neris. Quoniā qui malignant̄
exterminabūtur: ſuſtinentes au
tē dn̄m ipſi hereditabūt terram.
Et adhuc puſillū ⁊ nō erit pec
cator: ⁊ queres locū ei⁹ ⁊ nō inue
nies. Manſueti autē hereditabūt
terrā: ⁊ delectabūtur in multitudi
ne pacis. Obſeruabit pctōr iu
ſtum: ⁊ ſtridebit ſup eum dentib⁹
ſuis. Dn̄s autē irridebit eū: qm̄
ꝓſpicit ꝙ veniet dies ei⁹. Gladi
um euaginauerūt peccatores: itē
derūt arcū ſuū. Ut decipiāt paupeꝛ
⁊ inopē: ut trucidēt rectos corde
Gladi⁹ eorū intret in corda ip
ſorū: ⁊ arcus eoꝝ cōfringat̄. Me
lius eſt modicū iuſto: ſup diuici
as peccatoꝝ multas. Quoniā
brachia peccatorū cōterentur: cō
firmat aūt iuſtos dn̄s. Nouit
dn̄s dies immaculatorū: ⁊ heredi
tas eoꝝ in etnū erit. Non ɔfūdent̄
in tēpore malo: et in dieb⁹ famis
ſaturabūtur: ꝗꝛ peccatores pibūt
Inimici vero dn̄i mox ut hono
rificati fuerint ⁊ exaltati: deficien
tes queadmodū fum⁹ deficient.

Mutuabit̄ pctōr ⁊ nō ſoluet: iuſt⁹
autē miſeret̄ ⁊ tribuet. Quia be
nedicētes ei hereditabūt terram:
maledicētes autē ei diſperibunt.
Apud dn̄m greſſus hominis di
rigetur: ⁊ via ei⁹ volet. Cū ceci
derit nō collidet̄: ꝗꝛ dn̄s ſupponit
manū ſuā. Iunior fui etenī ſenui ⁊
nō vidi iuſtū derelictū: nec ſemē
eius querēs panem. Tota die
miſeretur ⁊ comodat: ⁊ ſemē illi
us in benedictiōe erit. Declina
a malo ⁊ fac bonū: ⁊ inhabita in
ſeculū ſeculi. Quia dn̄s amat iu
dicium et nō derelinquet ſāctos
ſuos: in eternū cōſeruabūtur. In
iuſti puniēt̄: ⁊ ſemē ipioꝝ pibit
Iuſti autē hereditabūt trā: ⁊ in
habitabūt in ſeculū ſeculi ſup eā
Os iuſti meditabit̄ ſapiētiā: ⁊ li
gua eius loq̄tur iudiciū. Lex dī
ei⁹ in corde ip̄i⁹: ⁊ nō ſupplantabū
tur greſſus ei⁹. Conſiderat pec
cator iuſtū: ⁊ querit mortificarē eū
Domin⁹ autē non derelinquet
eum in manibus ei⁹ nec damnabit
cū iudicabit̄ illi. Expecta dn̄m ⁊
cuſtodi viā ei⁹: et exaltabit te ut
hēditate capias terrā cū pierint
pctōres videb. Vidi impiū ſup
exaltatū: et eleuatū ſic cedros li
bani. Et trāſiui et ecce nō erat
⁊ q̄ſiui eū ⁊ nō eſt inuētus locus
eius. Cuſtodi innocētiam ⁊ vi
de eq̄tatē: qm̄ ſunt reliquie homi
pacifico. Iniuſti āt diſperibūt:
ſimul reliquie impiorū interibūt
Salus autē iuſtorū a domino:
⁊ ꝓtector eorū in tempe tribulaci
onis. Et adiuuabit eos dn̄s ⁊ li
berabit eos: ⁊ eruet eos a pctōri
bꝫ: ⁊ ſaluabit eos ꝗꝛ ſperauerūt in eo

¶ Pſ. 37. In rememoratiōe ſabbati.

Domine ne ī furore tuo argu
as me: neq̄ ī ira tua corripi
as me. Quoniā ſagitte tue inſi
xe ſunt m̄: ⁊ confirmaſti ſuper me
manū tuā. Non eſt ſanitas in
carne mea a facie ire tue: non eſt
pax oſſibus meis a facie pc̄tōꝝ
meoꝝ. Quoniā iniq̄tates mee
ſupgreſſe ſūt caput me: ⁊ ſic̄ onꝰ
graue grauate ſūt ſup me. Putru
erūt ⁊ corrupte ſūt cicatrices mee:
a facie inſipiētie mee. Miſer fac̄s
ſū ⁊ curuatus ſū vſq̄ in finem: to
ta die contriſtatus ingrediebar.
Qm̄ lumbi mei impleti ſūt illuſi
onibꝰ: ⁊ nō eſt ſanitas in carne
mea. Afflictꝰ ſū ⁊ humiliatus ſū
nimis: rugiebā a gemitu cordis
mei. Dn̄e ante te ōne deſideriū
meū: ⁊ gemitus meꝰ a te nō ē ab
ſconditꝰ. Cor meū cōturbatū
ē dereliquit me virtꝰ mea: ⁊ lumē
oculoꝝ meoꝝ ⁊ ipſū nō ē mecū.
Amici mei ⁊ proximi mei: aduerſū
me appropinq̄uerūt ⁊ ſteterunt.
Et qui iux̄ me erant de lōge ſte
terūt: ⁊ vim faciebant q̄ q̄rebant
aīam meā. Et q̄ inquirebant
mala m̄ locuti ſūt vanitates: ⁊ do
los tota die meditabant̄. Ego
autē tanq̄ ſurdus nō audiebā:
⁊ ſicut mutus nō aperiēs os ſuū.
Et factus ſū ſicut homo nō au
diēs: ⁊ nō habēs in ore ſuo redar
gutiōes. Qm̄ in te dn̄e ſperaui:
tu exaudies dn̄e deꝰ meus. Quia
dixi ne quādo ſupgaudeāt m̄ ini
mici mei: ⁊ dum cōmouētur pedes
mei ſup me mag̃ locuti ſūt. Qm̄
ego ī flagella parꝰ ſū: ⁊ dolor me
us in conſpcū meo ſemp. Qm̄
iniq̄tatem meā annūtiabo: ⁊ cogi
tabo p pcc̄ō meo. Inimici autē
mei viuūt et cōfirmati ſūt ſuper
me: ⁊ multiplicati ſūt qui oderūt
me inique. Qui retribuūt mala
p bonis detrahebant m̄: qm̄ ſeq
bar bonitatē. Ne derelinq̄s me
dn̄e deꝰ meꝰ: ne diſceſſeris a me.
Intēde in adiutoriū meum: do
mine deꝰ ſalutis mee.

¶ In finem p ydithun canticum dauid.

Dixi cuſtodiā vias
meas: ut nō delinquā
in lingua mea. Po
ſui ori meo cuſtodi
am: cū cōſiſteret pec
cator aduerſū me. Obmutui et
humiliatꝰ ſum ⁊ ſilui a bonis: et
dolor meꝰ renouatus ē. Concalu
it cor meū intra me: ⁊ in meditati
one mea exardeſcet ignis. Locu
tus ſū in lingua mea. notū fac mi
hi dn̄e finem meū. Et numerū
dierū meoꝝ qui ē. ut ſciam quid
deſit mihi. Ecce menſurabiles
poſuiſti dies meos: ⁊ ſubſtantia
mea tanq̄ nihilū ante te. Verū
tamē vniuerſa vanitas: omīs ho
mo viuens. Verūtamē in yma
gine ptrāſit homo: ſed ⁊ fruſtra
cōturbat̄. Theſaurizat: ⁊ igno
rat cui cōgregabit ea. Et nūc q̄
eſt expectacō mea nōne dn̄s. et
ſubſtātia mea apud te ē. Ab oī
bꝰ iniq̄tatibus meis erue me: ob
probriū inſipiēti dediſti me. Ob
mutui ⁊ nō aperui os meū: qm̄ tu
feciſti amoue a me plagas tuas.
A fortitudine manꝰ tue ego de
feci in increpacōibꝰ: ꝓpter iniq̄ta
tē corripuiſti hominē. Et tabeſce
re feciſti ſicut araneā animā eius:

veꝝtamē vane ꝯturbatur ōnis
hō. Exaudi oracōez meā dn̄e
⁊ dep̄cacōez meā: auribꝰ ꝑcipe
lacrimas meas. Ne ſileas quo
niā aduena ego ſū apud te: ⁊ pe
grinꝰ ſic ōnes p̄res mei. Remit
te mihi ut refrigerer p̄uſq̄ abeā:
⁊ ampliꝰ nō ero.

¶ In finē Ps̄. dd.

Expectans expectaui dn̄m: ⁊
intendit mihi. Et exaudi
uit preces meas: ⁊ eduxit me de la
cu miſerie ⁊ de luto fecis. Et ſta
tuit ſup̄ petrā pedes meos: ⁊ direxit
greſſus meos. Et immiſit i os
meū canticū nouū: carmē deo nr̄o
Videbūt multi ⁊ timebunt: ⁊ ſpe
rabunt in dn̄o. Beatꝰ vir cu
ius ē nomen dn̄i ſpes eiꝰ: ⁊ nō re
ſpexit in vanitates ⁊ inſanias fal
ſas. Multa feciſti tu dn̄e deꝰ meꝰ
mirabilia tua: ⁊ cogitacōibꝰ tuis
non eſt q̄ ſimilis ſit tibi. Annū
ciaui ⁊ locutus ſū: multiplicati ſūt
ſup̄ numerū. Sacrificiū ⁊ obla
cōem noluiſti: aures autē ꝑfeciſti
mihi. Holocauſtū ⁊ ꝓ pc̄ō non
poſtulaſti: tūc dixi ecce venio. In
capite libri ſcriptū eſt de me ut fa
cerē voluntatē tuā: deꝰ meus vo
lui et legē tuam in medio cordis
mei. Annūciaui iuſticiā tuam i
ecc̄ia magna: ecce labia mea nō
ꝓhibebo tu dn̄e ſciſti. Iuſticiā
tuā non abſcōdi in corde meo: ve
ritatē tuā ⁊ ſalutare tuū dixi. Nō
abſcondi miaꝫ tuam ⁊ veritatem
tuā: a cōſilio multo. Tu autē do
mine ne longe facias miſeracōes
tuas a me: mīa ⁊ veritas tua ſēp
ſuſceperūt me. Qm̄ circūdederūt
me mala quoꝝ nō eſt nūerus: cō
p̄hēderūt me iniq̄tates mee: ⁊ nō
potui ut viderē. Multiplicate ſūt
ſup̄ capillos capitis mei: ⁊ cor me
um dereliq̄t me. Complaceat ti
bi dn̄e ut eruas me: dn̄e ad ad
iuuandū me reſpice. Confūdā
tur ⁊ reuereant̄ ſimul: q̄ querunt
animā meā ut auferant eā. Auer
tantur retrorſū ⁊ reuereant̄: qui vo
lunt mihi mala. Ferant cōfeſti
confuſionem ſuā: qui dicūt m̄ eu
ge euge. Exultent ⁊ letētur ſup̄
te ōnes q̄rentes te: ⁊ dicāt ſem̄
magnificet̄ dn̄s q̄ diligūt ſaluta
re tuū. Ego autē mendicꝰ ſum
⁊ paup̄: dn̄s ſollicitus ē mei. Ad
iutor meus ⁊ ꝓtector meus tu es:
deꝰ meus ne tardaueris.

¶ In finē Pſalmꝰ dauid intelle
ctus filijs chore.

Beatus q̄ itelligit ſup̄ egenū
⁊ paupem: in die mala libe
rabit eū dn̄s. Dominꝰ cōſeruet
eū ⁊ viuificet eū ⁊ beā faciet eū i
terra: ⁊ non tradat eū in animaꝫ
inimicoꝝ eius. Dominꝰ opem
ferat illi ſup̄ lectum doloris eius:
vniuerſū ſtratū eius verſaſti in i
firmitate eius. Ego dixi dn̄e
miſerere mei: ſana animā meam
quia peccaui tibi. Inimici mei
dixerunt mala mihi: quando mo
rietur ⁊ peribit nomen eiꝰ. Et
ſi ingrediebat̄ ut videret vana lo
quebatur cor eius: congregauit
iniquitatē ſibi. Egrediebat̄ fo
ras: ⁊ loq̄batur in idipſū. Ad
uerſum me ſuſurrabant omnes
inimici mei: aduerſum me cogita
bant mala mihi. Verbum ini
quū ꝯſtituerunt aduerſū me: nū
q̄d q̄ dormit n̄ adiciet ut reſurgat.

Etenim homo pacis mee in q̄
ſpaui: q̄ edebat pāes meos mag
nificauit ſup me ſupplantacōem.
Tu autē dn̄e miſerere mei: et re
ſuſcita me ⁊ retribuam eis. In
hoc cognoui qm̄ voluiſti me: qm̄
non gaudebit inimicꝰ meꝰ ſuper
me. Me autē propē innocentiā
ſuſcepiſti: ⁊ confirmaſti me i con
ſpectu tuo in eternū. Bn̄dictꝰ do
minꝰ deꝰ iſrl̄ a ſeculo in ſeculū: fi
at fiat. ¶ In finē intellectꝰ filijs
chore. Pſalmꝰ dauid.

Quemadmodū deſiderāt cer
uus ad fōtes aquarū: ita de
ſiderat aīa mea ad te deꝰ. Siti
uit anima mea ad deū fortē viuū
qn̄ veniā ⁊ apparebo an̄ faciē dei.
Fuerūt mihi lacrime mee pa
nes die ac nocte: dū dicit̄ mihi q̄
tidie vbi ē deus tuus. Hec recor
datus ſum ⁊ effudi i me aīā me
am: qm̄ tranſibo in locū tab̄nacu
li ām̄irabilis vſq₃ ad domū dei.
In voce exultacōis ⁊ ꝯfeſſiōis:
ſonꝰ epulantis. Quare triſtis
es aīa mea: ⁊ quaē ꝯturbas me.
Spera in deo qm̄ adhuc cōfite
bor illi: ſalutare vultus mei deꝰ me
us. Ad meipſū aīa mea ꝯtur
bata eſt: ꝓptēa memor ero tui de
terra iordāis ⁊ hermonijm a mō
te modico. Abiſſus abiſſū in
uocat: in voce catharactarū tua
rū. Omnia excelſa tua ⁊ fluctus
tui: ſup me trāſierūt. In die mā
dauit dn̄s miſericordiā ſuā: ⁊ no
cte canticū eius. Apud me orō
deo vite mee: dicā deo ſuſceptor
meꝰ es. Quare oblitꝰ es mei: et
quare ꝯtriſtatꝰ incedo dū affligit
me inimicꝰ. Dum ꝯfringuntur
oſſa mea: exprobrauerūt m̄ qui tri
bulant me inimici mei. Dum di
cūt mihi p ſingulos dies vbi eſt
deꝰ tuus: q̄re triſtis es aīa mea ⁊
q̄re ꝯturbas me. Spera in deo
qm̄ adhuc confitebor illi: ſalutarē
vultꝰ mei ⁊ deus meus. ¶ In fi
nem. Pſalmus.

Iudica me deꝰ ⁊ diſcerne cauſam
meā de gente nō ſancta: ab hoīe
iniquo ⁊ doloſo erue me. Quia
tu es deꝰ fortitudo mea: quare me
repuliſti ⁊ q̄re triſtis incedo dum
affligit me inimicus. Emitte lu
cē tuā ⁊ veritatē tuā: ipſa me dedu
xerūt ⁊ adduxerūt in montē ſan
ctū ⁊ in tabernacula tua. Et itro
ibo ad altare dei: ad deū qui leti fi
cat iuuentutē meā. Confitebor
tibi in cithara deꝰ deꝰ meus: quaē
triſtis es aīa mea ⁊ quare ꝯtur
bas me. Spera in deo qm̄ ad
huc ꝯfitebor illi: ſalutare vultus
mei ⁊ deꝰ meus. ¶ In finem ꝑ fi
lijs chore intellectꝰ. Pſ.

Deus auribꝰ noſtris audiui
mꝰ: patres nr̄i ānunciauerūt no
bis. Opus qđ opatus es in die
bus eorū: ⁊ in diebꝰ antiq̄s. Ma
nus tua gentes diſperdidit ⁊ plā
taſti eos: afflixiſti populos ⁊ ex
puliſti eos. Nec enī in gladio
ſuo poſſederūt terrā: ⁊ brachium
eorū non ſaluauit eos. Sed dex
tera tua ⁊ brachiū tuū ⁊ illūina
cō vultus tui: quoniā ꝯplacuiſti
in eis. Tu es ipſe rex meꝰ ⁊ deus
meꝰ: qui mandas ſalutes iacob
In te inimicos nr̄os ventilabi
mꝰ cornu: ⁊ in nomine tuo ſperne
mꝰ inſurgētes in nobis. Non eī
ī arcu meo ſpabo: ⁊ gladius meꝰ

nõ ſaluabit me. Saluaſti enim
nos de affligẽtibus nos:⁊ odien
tes nos ɔfudiſti. In deo lauda
bimur tota die:⁊ in nomie tuo cõ
tibi fitebimur in ſeculũ. Nunc autẽ
repuliſti ⁊ ɔfudiſti nos:⁊ nõ egre
deus dieris in virtutibꝰ nr̃is. Auerti
ſti nos retrorſũ poſt inimicos no
ſtros:⁊ qui oderunt nos diripie
bãt ſibi. Dediſti nos tanq̃ oues
eſcarũ:⁊ in gentibꝰ diſpſiſti nos.
Vẽdidiſti populũ tuũ ſine pcio
⁊ nõ fuit multitudo in ɔmutacõi
bꝰ eorũ. Poſuiſti nos obprobriũ
vicinis noſtris:ſubſãnacõez ⁊
deriſũ hiis q̃ ſunt in circuitu nr̃o.
Poſuiſti nos in ſimilitudinẽ gẽ
tibꝰ:cõmocõem capitis in populꝭ.
Tota die verecũdia mea contra
me ẽ:⁊ ɔfuſio faciei mee cooperuit
me. A voce exprobrantis ⁊ ob
loquẽtis:a facie inimici ⁊ pſequẽ
tis. Hec õmia venerũt ſup nos:
nec obliti ſumꝰ te ⁊ inique nõ egi
mꝰ in teſtamẽto tuo. Et nõ receſ
ſit retro cor nr̃m:⁊ declinaſti ſemi
tas noſtras a via tua. Qm̃ hu
miliaſti nos in loco afflictõis:et
cooperuit nos vmbra mortis. Si
obliti ſumꝰ nomen dei noſtri:⁊ ſi
expandimꝰ manus nr̃as ad deũ
alienum. Nonne deus requiret
iſta:ipſe enim nouit abſcõdita
cordis. Qm̃ ꝓpt̃ te mortificamur
tota die:eſtimati ſumꝰ ſicut oues
occiſiõis. Exurge quare obdor
mis dñe:exurge ⁊ ne repellas i fi
nem. Quare faciez tuã auertis:
obliuiſceꝛis inopie nr̃e:⁊ tribula
cõnis nr̃e. Qm̃ hũiliata eſt i pꝭ
uere aĩa noſtra:cõglutinatus ẽ
in terra venter nr̃. Exurge dñe
adiuua nos:⁊ redime nos ꝓpter
nomen tuũ. ¶ In finẽ ꝓ hiis q̃
cõmutabũtur filiis chore ad itel
lectũ canticũ ꝓ dilecto.
Eructauit cor meũ verbuz bo
nũ:dico ego opa mea regi.
Lingua mea calamꝰ ſcribe:velo
citer ſcribẽtis. Specioſus forma
pre filiis hominũ:diffuſa eſt gr̃a
in labiis tuis:ꝓptẽa bñdixit te de
us in eternũ. Accĩgere gladio
tuo:ſup femur tuũ potẽtiſſiẽ. Spe
cie tua ⁊ pulchritudie tua:intẽde
ꝓſpere ꝓcede ⁊ regna. Propter ve
ritatẽ ⁊ mãſuetudinẽ ⁊ iuſticiam
⁊ deducet te mirabiliꝭ dextera tua
Sagitte tue acute:populi ſub te
cadent in corda inimicoꝝ regis.
Sedes tua deꝰ in ſeculũ ſeculi:vir
ga directiõis virga regni tui. Di
lexiſti iuſticiã ⁊ odiſti iniq̃tatem:
ꝓpterea vnxit te deꝰ deꝰ tuꝰ oleo le
ticie pre cõſortibꝰ tuis. Mirra ⁊
gutta ⁊ caſia a veſtimẽtis tuis a do
mibꝰ eburneis:ex q̃bꝰ delectaue
rũt te filie regũ in honore tuo. Aſ
titit regĩa a dextris tuis in veſtitu
deaurato:circũdata varietate. Au
di filia ⁊ vide ⁊ inclina aurez tuaz:
⁊ obliuiſcere populũ tuũ ⁊ domũ
patris tui. Et cõcupiſcet rex de
corez tuum:quoniaz ipſe eſt dñs
deus tuꝰ ⁊ adorabunt eum. Et
filie tyri in muneribus:vultum
tuum deprecabuntur omnes di
uites plebis. Omnis gloria eius
filie regis ab intus:in fimbriis
aureis circumamicta varietatibꝫ
Adducentur regi virgines poſt
eam:proxime eius afferẽtur tibi
Afferentur in leticia ⁊ exultacõe:
adducentur in templum regis.

Pro patribꝰ tuis nati ſunt tibi
filij: cōſtitues eos pͥncipes ſuper
oēm terram. Memor ero noīs
tui dñe: in om̄i gñacōe et gñacōeꝫ
Propterea populi ꝯfitebūtur ti
bi in eternū: ⁊ in ſeculum ſeculi.
¶ In finem filijs chore ꝓ archanis.
Deus noſter refugiū ⁊ virtꝰ
adiutor in tribulacōibꝰ q̄ i
uenerūt nos nimis. Propterea
nō timebimꝰ dū turbabit̄ terra:
⁊ trāſferent̄ motes in cor maris.
Sonauerūt ⁊ turbate ſūt aque
eorū: cōturbati ſunt mōtes in for
titudine eius. Fluminis impetꝰ
letificat ciuitatē dei: ſāctificauit ta
bernaculū ſuū altiſſimꝰ. Deus i
medio eius nō cōmouebit̄: adiu
uabit eā deꝰ mane diluculo. Cō
turbate ſunt gētes ⁊ inclinata ſūt
regna: dedit vocē ſuam mota ē ter
ra. Dñs virtutū nobiſcū ſuſcep
tor noſter deꝰ iacob. Uenite et
videte opera dñi que poſuit ꝓdi
gia ſup terrā: auferens bella vſq̄
ad finem terre. Arcum cōteret ⁊
cōfringet arma: ⁊ ſcuta cōburet
igni. Uacate ⁊ videte quoniam
ego ſum deꝰ: exaltabor in gentibꝰ
⁊ exaltabor in terra. Dñs virtu
tū nobiſcū: ſuſceptor noſter deus
iacob. ¶ In finem pro filijs cho
re. Pſalmus dauid.

Omnes gētes plaudite mani
bus: iubilate deo in voce ex
ultacōis. Qm̄ dñs excelſus ter
ribilis: rex magnꝰ ſup ōnem t̄raꝫ
Subiecit populos nob̄: ⁊ gētes
ſb pedibus nr̄is. Elegit nobis
hereditatē ſuā: ſpeciē iacob quem
dilexit. Aſcēdit deus ī iubilo: do
minꝰ ī voce tube. Pſallite deo no
ſtro pſallite: pſallite regi nr̄o pſal
lite. Quoniā rex ōnis terre deꝰ:
pſallite ſapiēter. Regn̄bit deꝰ ſu
ꝑ gētes: deꝰ ſup ſedet ſedē ſcāꝫ ſuā.
Principes populoꝝ congrega
ti ſunt cū deo abrahā: qm̄ dij for
tes terre vehement̄ eleuati ſunt.
¶ Pſalmꝰ cantici filijs chore ſecun
da ſabbati

Magnus dñs ⁊ laudabilis
nimis: ī ciuitate dei noſtri ī
monte ſācto eius. Fundat̄ exul
tacōe vniuerſe terre: mons ſyon
lateā aq̄lonis ciuitas regis mag
ni. Deus in domibꝰ eius cogno
ſcetur: cum ſuſcipiet eam. Qm̄
ecce reges ꝯgregati ſunt ꝯuenerūt
in vnū. Ipſi videntes ſic ām̄irati
ſunt: cōturbati ſunt ꝯmoti ſūt: tre
mor apprehēdit eos. Ibi dolo
res ut parturiētis: in ſpū vehem̄
ti cōteres naues tharſis. Sicut
audiuimꝰ ſic vidimꝰ in ciuitate dñi v̄tutū ī ciuitate
dei noſtri: deus fūdauit eā ī etnū
Suſcepimꝰ deus miſericordiā
tuam: in medio tēpli tui. Scōm
nomē tuum deꝰ ſic ⁊ laus tua ī fi
nes terre iuſticia plena ē dextera
tua. Letetur mons ſyon ⁊ exul
tent filie iude: ꝓpter iudicia tua
dñe. Circūdate ſyon ⁊ cōplecti
mini eaꝫ: narrate in turribꝰ eius.
Ponite corda veſtra in virtute
eius: ⁊ diſtribuite domos eiꝰ ut
enarretis in ꝓgenie altera. Qm̄
hic eſt deꝰ deus noſter in eternuꝫ
⁊ in ſeculum ſeculi: ipſe reget nos
in ſecula. ¶ In finem pro filijs
chore. Pſalmꝰ dauid.

Audite hec ōnes gētes: auri
bus ꝑcipite ōnes q̄ habita
tis orbem. Quiq̄ terrigene ⁊ filij

hominũ: ſimꝉ in vnũ diues ⁊ pau
p. Os meũ loquet̃ ſapientiã: ⁊
meditacõ cordis mei prudẽtiam.
Inclinabo in pabolã aureꝫ me
am: apiam in pſalterio ꝓpoſicõeꝫ
meaꝫ. Cur timebo in die mala:
iniq̃tas calcanei mei circũdabit
me. Qui ↄfidunt in virtute ſua:
⁊ in multitudine diuiciaꝝ ſuaruꝫ
gloriãtur. Frater nõ redimit re
dimet hõ: nõ dabit deo placatio
nẽ ſuã. Et preciũ redẽpcõis aie
ſue: ⁊ laborabit in eternũ ⁊ viuet
adhuc in finẽ. Non videbit inte
ritũ cũ viderit ſapiẽtes morientes
ſimul inſipiẽs ⁊ ſtultꝰ peribunt.
Et relinquẽt alienis diuicias
ſuas: ⁊ ſepulchra eoꝝ domꝰ illo
rũ in eternũ. Tabernacula eoruꝫ
in ꝓgenie ⁊ ꝓgenie: vocauerũt no
mina ſua in terris ſuis. Et hõ cũ
in honore eẽt nõ intellexit: cõpa
tus eſt iumentis inſipiẽtibꝰ: ⁊ ſi
milis factꝰ eſt illis. Hec via illo
rũ ſcãdalũ ipſis: ⁊ poſtea in ore
ſuo cõplacebũt. Sicut oues in i
ferno poſiti ſũt: mors depaſcꝫ eos:
Et dñabuntur eorũ iuſti i ma
tutino: ⁊ auxiliũ eorũ veteraſcet i
infernũ a gloria eoꝝ. Verũtamẽ
deꝰ redimet animã meã de manu i
feri: cũ acceperit me. Ne timueris
cũ diues factꝰ fuerit homo: ⁊ cum
multiplicata fuerit gloria domus
eius. Qm̃ cũ interierit nõ ſumet
õnia: neq̇ deſcẽdet cum eo gloria
eius. Quia aĩa eius in vita ipſi
us bñdicet: ↄfitebitur tibi cũ bñ
feceris ei. Introibit vſq̇ i ꝓge
nies prm̃ ſuoꝝ: vſq̇ in eternũ nõ
videbit lumẽ. Homo cũ in honore
eſſꝫ nõ intellexit: ↄpatꝰ ē iumẽtis

inſipiẽtibꝰ: ⁊ ſimiꝉ factꝰ eſt illis.

¶ Pſalmꝰ aſaph.

Deus deoꝝ dominꝰ locutꝰ eſt:
⁊ vocauit terrã. A ſolis or
tu vſq̇ ad occaſũ: ex ſyon ſpecies
decoris eiꝰ. Deꝰ manifeſte veni
et: deꝰ noſter ⁊ nõ ſilebit. Ignis
in cõſpectu eiꝰ exardeſcꝫ: et in circu
itu eiꝰ tempeſtas valida. Aduo
cauit celũ deſurſũ: ⁊ terraꝫ diſcer
nere populũ ſuũ. Congregate il
li ſanctos eius: q̇ ordinant teſtam
tũ eiꝰ ſup ſacrificia. Et ãnũtia
bunt celi iuſticiã eiꝰ: quoniã deꝰ
iudex eſt. Audi populꝰ meus et
loquar: iſrꝉ ⁊ teſtificabor tibi: deꝰ
deus tuus ego ſũ. Non in ſacrifi
cijs tuis arguã te: holocauſta au
tem tua in cõſpectu meo ſunt ſẽp.
Non accipiã de domo tua vitu
los: neq̇ de gregibꝫ tuis hircos.
Quoniã mee ſũt oẽs fere ſiluaꝝ:
iumenta in mõtibꝫ ⁊ boues. Cog
noui õnia volatilia celi: ⁊ pulchri
tudo agri mecuꝫ eſt. Si eſuriero
non dicã tibi: meus eſt eñi orbis
terre ⁊ plenitudo eius. Nunq̇d
manducabo carnes thauroruꝫ: ã
ſanguinẽ hircoꝝ potabo. Immo
la deo ſacrificiũ laudis: et redde
altiſſimo vota tua. Et inuoca me
in die tribulacõis: eruaꝫ te et honori
ficabis me. Peccatori autem di
xit deus quare tu enarras iuſtici
as meas: ⁊ aſſumis teſtamẽtum
meũ ꝑ os tuũ. Tu vero odiſti
diſciplinã: ⁊ proieciſti ſermones
meos retrorſum. Si videbas fu
rem currebas cum eo: et cum ad
ulteris porcionem tuaꝫ ponebas.
Os tuum abundauit malicia:
⁊ lingua tua concinnabat dolos.

Sedens aduerſus frēm tuū lo
quebaris :⁊ aduerſū filiū matris
tue ponebas ſcādaluz:hec feciſti
⁊ tacui· Exiſtimaſti iniq̄ ꝙ ero
tui ſimilis:arguā te ⁊ ſtatuā ꝯtra
faciem tuā· Intelligite hec qui
obliuiſcemini deū:nequādo rapiat
⁊ nō ſit qui eripiat· Sacrificiuz
laudis honorificabit me:et illic
iter quo oſtēdam illi ſalutare dī·
¶ Pſalmꝰ dd· cū venit ad eū nathā
ꝓpha qn̄ itrauit berſabee·

Miſerere mei deꝰ:ſcd̄m magnaz
miſericordiā tuaz· Et ſcd̄m
multitudinē miſeracōnū tuaruz:
dele iniquitatē meaz· Amplius la
ua me ab iniq̄tate mea:⁊ a pecca
to meo munda me· Qm̄ iniqui
tatē meam ego cognoſco:⁊ pecca
tū meū coñ me eſt ſp· Tibi ſoli
peccaui ⁊ malū coram te feci:ut iu
ſtificeris in ſermonibꝰ tuis ⁊ vin
cas cū iudicaris· Ecce enī ī iniq̄
tatibꝰ ꝯceptꝰ ſum:⁊ in peccatis cō
cepit me mater mea· Ecce enī ve
ritatez dilexiſti:incerta ⁊ occulta
ſapiētie tue manifeſtaſti mihi·
Aſꝑges me dn̄e yſopo ⁊ mūda
bor:lauabis me ⁊ ſup niuem deal
babor· Auditui meo dabis gau
diū ⁊ leticiam:⁊ exultabunt oſſa
humiliata· Auerte faciē tuaz a
peccatis meis:⁊ ōnes iniquitates
meas dele· Cor mundū crea in
me deꝰ:⁊ ſpiritū rectū innoua ī vi
ſceribꝰ meis· Ne ꝓiicias me a fa
cie tua:⁊ ſpm̄ ſanctum tuū ne aufe
ras a me· Redde mihi leticiā ſa
lutaris tui:⁊ ſpū pn̄cipali confir
ma me· Docebo iniquos vias
tuas:⁊ impij ad te conuertētur·:
Libera me de ſanguinibꝰ deꝰ de
us ſalutis mee:⁊ exultabit ligua
mea iuſticiaz tuam· Dn̄e labia
mea aperies:⁊ os meum ānuntia
bit laudē tuam· Quoniā ſi volu
iſſes ſacrificiū dediſſem vtiq̄:ho
locauſtis nō delectaberis· Sacri
ficium deo ſpūs ꝯtribulatꝰ:cor cō
tritū ⁊ humiliatū deꝰ non deſpici
es· Benigne fac dn̄e in bona vo
luntate tua ſyon:⁊ edificētur mu
ri ihrlm· Tunc acceptabis ſacri
ficiū iuſtitie oblacōes ⁊ holocau
ſta:tūc imponent ſup altare tuū
vitulos· ¶ In finem intellectꝰ da
uid cum venit ad eum doech ydu
meꝰ ⁊ nūciaſſet ſauli venit dd· in
domū abimelech·

Quid gloriaris in malicia:q̄
potēs es in iniq̄tate· Tota
die iniuſtitiā cogitauit ligua tua
ſicut nouacula acuta feciſti dolum·
Dilexiſti iuſticiā ſup benignita
tem:iniq̄tatez magis ꝙ loqui eq̄
tatē· Dilexiſti ōnia verba p̄cipi
tacōis:lingua doloſa· Proptēa
deꝰ deſtruet te in finem:euellet te
⁊ emigrabit te de tabnaculo tuo:
⁊ radicem tuā de terra viuentiuz·
Uidebūt iuſti ⁊ timebūt:⁊ ſup
eum ridebunt ⁊ dicēt:ecce hō qui
nō poſuit deū adiutorē ſuū· Sed
ſperauit in multitudīe diuitiaruz
ſuaꝝ:⁊ preualuit in vanitate ſua
Ego autē ſicut oliua fructifera
in domo dei:ſperaui ī miſericordia
dei in eternū ⁊ in ſeculū ſeculi· Cō
fitebor tibi ī ſeculuz ꝙ feciſti:⁊ ex
pectabo nomē tuum quoniam bo
nū in conſpectu ſctōꝝ tuorum·
¶ In finem intellectus dauid ꝓ
amalech·:

Dixit inſipiēs in corde
ſuo:nō ē deꝰ. Corrup
ti ſūt ⁊ abhominabiles
facti ſūt in iniq̇tatibꝰ:
nō eſt q̇ faciat bonū. Deus de ce
lo ꝓſpexit ſuper filios hominū:ut
videat ſi eſt intelligēs aut req̇rēs
deum. Omnes declinauerūt ſil
inutiles facti ſunt:nō eſt q̇ faciat
bonū nō eſt vſq; ad vnū. Non
ne ſcient ōnes q̇ opantur iniq̇ta
tē:qui deuorāt plebē meā ut cibū
panis. Deū nō inuocauerūt:
illic trepidauerūt timore vbi nō
fuit timor. Quoniā deꝰ diſſipa
uit oſſa eorū qui hominibꝫ placēt
confuſi ſunt qm̄ deꝰ ſpreuit eos.
Quis dabit ex ſyon ſalutare iſrl̄
cū cōuerterit deus captiuitatē ple
bis ſue:exultabit iacob ⁊ letabit
iſrl̄. ¶ In finem in carminibꝰ in
tellectꝰ dauid cū veniſſent zyphei
⁊ nunciaſſent ſauli nōne dauid
abſcōditꝰ eſt apud nos.

Deus in noīe tuo ſaluum me
fac:⁊ in virtute tua iudica
me. Deus exaudi oratōez meā:
auribꝰ ꝑcipe v̇ba oris mei. Quo
niam alieni inſurrexerūt aduerſū
me:⁊ fortes queſierūt animā me
am:⁊ nō ꝓpoſuerūt deū ante ↄſpe
ctū ſuū. Ecce ei deꝰ adiuuat me:
⁊ dn̄s ſuſceptor eſt anime mee.
Auerte mala inimicis meis:i ve
ritate tua diſꝑde illos. Volunta
rie ſacrificabo tibi:⁊ cōfitebor nōi
ni tuo dn̄e quoniā bonū eſt. Quo
niā ex ōni tribulacōne eripuiſti
me:⁊ ſup inimicos meos deſpexit
oculꝰ meꝰ. ¶ In finē in carmini
bus intellectꝰ dauid.

Exaudi deꝰ oratōez meā:et
ne deſpexeris depcacōez me
am:intēde mihi ⁊ exaudi me. Cō
triſtatꝰ ſum in exercitacōne mea:⁊
cōturbatus ſū a voce inimici ⁊ a
tribulacōe peccatoris. Qm̄ decli
nauerūt in me iniq̇tates:et in ira
moleſti erāt mihi. Cor meū con
turbatū eſt i me:⁊ formido mortis
cecidit ſup me. Timor ⁊ tremor
venerūt ſup me:⁊ ↄtexerūt me te
nebre. Et dixi quis dabit pēnas
ſicut columbe:⁊ volabo ⁊ req̇eſcam.
Ecce elongaui fugiens:⁊ manſi
in ſolitudine. Expectaui eū qui
ſaluū me fecit:a puſillanimitate
ſpūs ⁊ tēpeſtate. Precipita dn̄e
diuide linguas eorū:qm̄ vidi iniq̇
tatē ⁊ cōtradictōnem in ciuitate.
Die ac nocte circūdabit eā ſup
muros eiꝰ iniq̇tas:et labor in me
dio eiꝰ ⁊ iniuſticia. Et nō defecit
de plateis eiꝰ:vſura ⁊ dolus. Quo
niā ſi inimicꝰ meus maledixiſſ; ſu
ſtinuiſſem vtiq;. Et ſi is qui
oderat me ſup me magna locutꝰ
fuiſſ;:abſcōdiſſe; me forſitan ab
eo. Tu vero homo vnanimis:dux
meꝰ ⁊ notus meꝰ. Qui ſimul me
cū dulces capiebas cibos:i domo
dei ambulauimꝰ cū cōſenſu. Ve
niat mors ſup illos:⁊ deſcēdant i
infernum viuentes. Quoniam
nequicie in habitaculis eorum:in
medio eorum. Ego autem ad
deum clamaui:et dominus ſalua
uit me. Veſpere et mane et me
ridie narrabo et annunciabo:et
exaudiet vocem meam. Redi
met in pace animam meam ab
hijs qui appropinquant mihi:
quoniā inē multos erāt mecum.

Exaudiet dñs ⁊ hūiliabit illos:
qui eſt āte ſecula. Non enī ē ill'
cōmutacō ⁊ non timuerūt deum:
extendit manū ſuā in retribuēdo
Contaminauerūt teſtamentū
eius: diuiſi ſunt ab ira vultꝰ eius
⁊ appropinquit cor illiꝰ. Molliti
ſunt ſermōes eius ſup oleū: ⁊ ipſi
ſunt iacula. Iacta ſup dñm cu
ram tuā ⁊ ipſe te enutriet: ⁊ non
dabit in eternū fluctuacōnem iu
ſto. Tu vero deꝰ: deduces eos in
puteū interitus. Viri ſāguinum
⁊ doloſi ñ dimidiabūt dies ſuos:
ego aūt ſperabo in te domine.:
¶ In finem p ꝑplo qui a ſanctis lō
ge factꝰ eſt i tituli inſcriptiōe ipſi
dauid cum teneret eū allophili i
geth.

Miſerere mei deꝰ quoniā con
culcauit me hō: tō die ipug
nās tribulauit me. Conculca
uerūt me inimici mei tota die: qm̄
multi bellātes aduſum me. Ab
altitudine diei timebo: ego vero i
te ſperabo. In deo laudabo ſer
mōes meos: i deo ſperaui nō time
bo quid faciat m̄ caro. Tota die
verba mea execrabātur: aduerſū
me ōnes cogitacōes eoꝝ in malū
Inhitabunt ⁊ abſcōdent: ipſi
calcaneū meum obſeruabūt. Si
cut ſuſtinuerūt aīam meā ꝓ ni
hilo ſaluos facies illos: in ira po
pulos ↄfringes. Deus vitā me
am ānūciaui tibi: poſuiſti lacrīas
meas i conſpectu tuo. Sicut ⁊ i
ꝓmiſſione tua: tūc conuētentur ini
mici mei retrorſum. In q̄cunqȝ
die inuocauero te: ecce cognoui q̄
niā deꝰ meus es. In deo lauda
bo verbū: i dño laudabo ſmonē:
in deo ſperaui nō timebo quid faci
at mihi homo. In me ſunt deꝰ
vota tua: que reddā laudaciōes
tibi. Qm̄ eripuiſti animā meā
de morte ⁊ pedes meos de lapſu: ut
placeā coram deo in lumīe viuen
tiū. ¶ In finē ne diſperdas dd. in
tituli iſcripcōne cū fugeret a facie
ſaul regis iſrl' in ſpelunca.

Miſerere mei deꝰ miſerere mei:
qm̄ i te confidit aīa mea.
Et i vmbra alaꝝ tuarū ſperabo
donec tranſeat iniq̄tas. Clama
bo ad deū altiſſimū: deū qui bene
fecit mihi. Miſit de celo ⁊ libera
uit me: dedit i obprobrium cōcul
cantes me. Miſit deꝰ miſericor
diā ſuā ⁊ veritatem ſuā: ⁊ eripuit
animā meā de medio catuloꝝ leo
nū: dormiui cōturbatꝰ. Filij hoī
nū dentes eorū arma ⁊ ſagitte: ⁊
lingua eoꝝ gladius acutus. Ex
altare ſup celos deꝰ: ⁊ in ōni terra
gloria tua. Laqueū parauerūt
pedibꝰ meis: ⁊ incuruauerūt aīam
meam. Foderūt ante faciē meā
foueam: ⁊ inciderunt i eam. Pa
ratū cor meum deꝰ paratum cor me
um: cātabo ⁊ pſalmū dicam. Ex
urge gloria mea exurge pſalteri
um ⁊ cithara: exurgam diluculo
Confitebor tibi in populis dñe:
⁊ pſalmū dicam tibi i gentibus.
Qm̄ magnificata eſt vſqȝ ad ce
los miſericordia tua: et vſqȝ ad
nubes veritas tua. Exaltare ſu
per celos deꝰ: ⁊ ſup ōnem terram
gloria tua. ¶ In finem ne diſper
das in tituli inſcripcōe.

Si vere vtiqȝ iuſticiā loq̄mini
recte iudicate filij hoīū. Ete
nim in corde iniq̄tates opamini i

terra: iniuſticias manꝰ veſtre ↄci
nant. Alienati ſūt pctōres a vul
ua: errauerūt ab vtero: locuti ſūt
falſa. Furor illis ſcdm ſimilitu
dinē ſerpētis: ſicut aſpidis ſurde
⁊ obturātis aurēs ſuas. Que nō
exaudiet vocē incantantiū: ⁊ ve
nefici incantantis ſapiēter. Deꝰ
ↄteret dentes eoꝝ in ore ipſoꝝ:
molas leonū cōfringet dñs. Ad
nihilum deuenient tanq̄ aqua de
currens: intendit arcū ſuū donec
infirment. Sicut cera que fluit
auferent: ſup cecidit ignis ⁊ non
viderūt ſolē. Priuſq̄ intelligerēt
ſpine vr̄e ramnū: ſicut viuētes ſic
in ira abſorbet eos. Letabit̄ iu
ſtꝰ cū viderit vindictā: manus ſu
as lauabit in ſāguine peccatoris.
Et dicet hō ſi vtiq̄ eſt fructꝰ iu
ſto: vtiq̄ ē deꝰ iudicās eos i terra

¶ In finē ne diſpdas dauid i ti
tuli inſcripcōe quando miſit ſaul
⁊ cuſtodiuit domū eiꝰ ut interfice
ret eum.:

Eripe me de inimicis meis de
us meꝰ: ⁊ ab inſurgētibꝰ in
me libera me. Eripe me de operā
tibꝰ iniq̄tatē: ⁊ de viris ſāguinū
ſalua me. Quia ecce ceperūt aīaꝫ
meaꝫ: irruerunt in me fortes. Ne
q̄ iniq̄tas mea neq̄ peccatū meū
domine: ſine iniq̄tate cucurri ⁊ di
rexi. Exurge in occurſū meū ⁊ vi
de: ⁊ tu dñe deꝰ virtutū deꝰ iſrahel
Intēde ad viſitandas oēs gen
tes: non miſerearis ōmibus q̄ ope
rant̄ iniq̄tatē. Conuertētur ad
veſperā ⁊ famē patient̄ ut canes:
⁊ circuibunt ciuitatē. Ecce loq̄n
tur in ore ſuo: et gladiꝰ in labijs
eorū: quoniā q̄s audiuit. Et tu

dñe deridebis eos: ad nihilū deduc
es ōnes gentes. Fortitudineꝫ
meaꝫ ad te cuſtodiā: q̄ deꝰ ſuſcep
tor meꝰ: deꝰ meꝰ miſericordia eiꝰ
ꝓueniet me. Deꝰ oñdiſti m̄ ſup
inimicos meos: ne occidas eos
nequando obliuiſcātur ppli mei.
Diſperge illos in virtute tua: ⁊
depone eos ꝓtector meꝰ dñe. De
lictū oris eoꝝ ſermonē labioꝝ
ipſoꝝ: ⁊ cōprehēdantur in ſuper
bia ſua. Et de execracōe ⁊ men
dacō annūtiabūtur i ↄſūmacōe:
in ira ↄſūmacōis ⁊ nō erūt. Et
ſcient: q̄ deꝰ dominabit̄ iacob: fi
niū terre. Conuertētur ad veſpe
rā ⁊ famē pacient̄ ut canes: ⁊ cir
cuibūt ciuitatē. Ipſi diſpergēt̄
ad manducandū: ſi vero nō fue
rint ſaturati ⁊ murmurabūt. Ego
autē cantabo fortitudinē tuā: ⁊ ex
altabo mane miſericordiā tuam.
Quia factꝰ es ſuſceptor meꝰ: et
refugium meū in die tribulacōis
mee. Adiutor meꝰ tibi pſallaꝫ:
quia deus ſuſceptor meus es: deꝰ
meus miſericordia mea.

¶ In finem pro hijs qui commu
tabuntur in tituli inſcripcōne ipi
dauid in doctrinam: cū ſuccendit
meſopotamiam ſyrie ⁊ zobal ⁊ cō
uertit ioab ⁊ pcuſſit edom in val
le ſalmaꝝ duodecim milia.:

Deus repuliſti nos ⁊ deſtruxi
ſti nos: iratus es ⁊ miſertꝰ
es nobis. Commouiſti terram
⁊ conturbaſti eam: ſana contrici
ones eius quia commota eſt.
Oſtendiſti populo tuo dura:
potaſti nos vino cōpunctionis.
Dediſti metuentibus te ſigni
ficationē: ut fugiant a facie arcꝰ

Ut liberent̄ dilecti tui: ſaluū fac
dextera tua ⁊ exaudi me. Deꝰ lo
cutus eſt in ſancto ſuo: letabor et
partibor ſichimā: ⁊ cōuallem tab
naculorū metibor. Meus eſt ga
laad ⁊ meꝰ eſt manaſſes: ⁊ ephꝛē
im fortitudo capitis mei. Iuda
rex meꝰ: moab olla ſpei mee. In
ydumeā extendā calciamentum
meū: mihi alienigene ſubditi ſūt.
Quis deducet me in ciuitatē mu
nitam: q̄s deducet me vſqȝ i ydu
meā: Nonne tu deꝰ q̄ repuliſti
nos: ⁊ non egredieris deꝰ in vir
tutibꝰ noſtris. Da nobis auxili
um de tribulacōe: ⁊ vana ſalꝰ hoi
nis. In deo faciemꝰ virtutē: et
ipſe ad nihilū deducet tribulātes
nos. ¶ In finē in ymnis Pſ. dd.
Exaudi deꝰ deprecacōem me
am: intēde oracōi mee. A fi
nibus terre ad te clamaui dū an
xiaret̄ cor meū: in petra exaltaſti
me. Deduxiſti me qꝛ factus es
ſpes mea: turris fortitudīs a facie
inimici. Inhītabo in tabernacu
lo tuo in ſecula: ꝓtegar in velamē
to alarū tuarū. Qm̄ tu deꝰ meus
exaudiſti oracōnem meā: dediſti
hereditatē timentibꝰ nomē tuū.
Dies ſup dies regis adicies: an
nos eius vſqȝ in diem gn̄acōis ⁊
generacōis. Permanet in eter
nū in cōſpectu dei: miſericordiā ⁊ ve
ritatē eius q̄s req̄ret. Sic pſal
mū dicā nomini tuo i ſeculū ſecu
li: ut reddā vota mea de die i diē.
¶ In finē ꝓ ydithū Pſ. dd.
Nonne deo ſubiecta erit aīa
mea: ab ipo ei ſalutare me
um. Nam ⁊ ipſe deꝰ meus et ſalu
taris meꝰ: ſuſceptor meus nō mo
uebor ampliꝰ. Quouſqȝ irruitis i
hoiē: interficitis vniuerſi vos: tā
ꝙ parieti inclinato ⁊ macerie depl
ſe. Uerūtamen preciū meū co
gitauerūt repellere: cucurri in ſiti:
ore ſuo bn̄dicebāt ⁊ corde ſuo ma
ledicebant. Uerūtamē deo ſbie
cta eſto aīa mea: quomā ab ip
ſo paciā mea. Quia ipſe deꝰ me
us ⁊ ſaluator meꝰ: adiutor meꝰ
non emigrabo. In deo ſalutaē me
um ⁊ gloria mea: deꝰ auxilij mei ⁊
ſpes mea in deo eſt. Sperate in
eo ōnis cōgregatio populi: effun
dite corā illo corda veſtra: deꝰ ad
iutor noſter in eternū. Uerūtn̄
vani filij hoim: mendaces filij ho
minū in ſtateris: ut decipiant ipſi
de vanitate in idipſū. Nolite ſpera
re in iniq̄tate ⁊ rapinas nolite cō
cupiſcere: diuitie ſi affluāt nolite
cor apponere. Semel locutus ē
deꝰ duo hec audiui: qꝛ poteſtas dī
eſt et tibi dn̄e miſericordia: qꝛ tu
reddis vnicuiqȝ iux̄ opa ſua.
¶ Pſalmꝰ dauid cū eſſet in deſerto
ydumee.
Deus deus meꝰ: ad te de luce
vigilo. Sitiuit i te aīa mea:
ꝙ̄ multiplicit̄ tibi caro mea. In
terra deſerta ⁊ inuia ⁊ inaquoſa
ſic in ſācto apparui tibi: ut vide
rem virtutē tuā ⁊ gloriā tuā. Qm̄
melior eſt miſericordia tua ſuper
vitas labia mea laudabunt te.
Sic bn̄dicam te in vita mea: et
in noīe tuo leuabo manus meas.
Sicut adipe ⁊ pinguedīe reple
atur aīa mea: ⁊ labijs exultacō
nis laudabit os meū. Si mēor
fui tui ſup ſtratū meum in matu
tinis meditabor in te: quia fuiſti

adiutor meꝰ. Et in velamento
alarꝫ tuarũ exultabo: adheſit ani
ma mea poſt te: me ſuſcepit dexte
ra tua. Ipſi vero in vanũ queſi
erũt animã meã: introibunt in in
feriora terre: tradentur in manus
gladij. ptes vulpiũ erũt. Rex
vero letabitur in deo laudabuntur
oẽs qui iurãt in eo: qꝛ obſtructũ
eſt os loquẽtiũ iniqua.

¶ In finem Pſalmꝰ.

Exaudi deꝰ oracõez meã cũ
deprecor: a timore inimici eri
pe animã meã. Protexiſti me a
ↄuentu malignãtiũ: a multitudi
ne opantiũ iniq̃tatẽ. Quia exa
cuerũt ut gladiũ linguas ſuas:
intẽderunt arcũ rem amarã: ut ſa
gittẽt in occultis immaculatum.
Subito ſagittabũt eũ ⁊ nõ time
bunt: firmauerũt ſibi ſermõez ne
quã. Narrauerũt ut abſcõderẽt
laqueos: dixerũt q̃s videbit eos.
Scrutati ſũt iniq̃tates: defecerũt
ſcrutantes ſcrutinio. Accedet hõ
⁊ cor altũ: ⁊ exaltabitur deus. Sa
gitte puulorꝫ facte ſũt plage eorꝫ
⁊ infirmate ſũt cõtra eos lingue eo
rũ. Conturbati ſũt õnes q̃ vide
bant eos: ⁊ timuit õnis hõ. Et an
nũciauerũt opa dei: ⁊ facta eius
intellexerũt. Letabitur iuſtꝰ i do
mino ⁊ ſperabit in eo: ⁊ laudabũ
tur õnes recti corde. ¶ In finem
Pſalmꝰ dd. canticũ aggei ⁊ hieremie
⁊ ezechiel de verbo peregrinaciõis
⁊ de pplo trãſmigracõis cum inci
perent pficiſci.

Te decet ymnꝰ deꝰ in ſyon: ⁊ ti
bi reddetur votum in ihrlm.
Exaudi oracõez meã: ad te oĩs
caro veniet. Verba iniquorũ p̃
ualuerũt ſup nos: ⁊ impietatibꝰ
noſtris tu ꝓpiciaberis. Beatus quẽ
elegiſti ⁊ aſſumpſiſti: inhitabit i
atrijs tuis. Replebimur in bonis
domꝰ tue: ſanctũ eſt tẽplum tuũ
mirabile in eq̃tate. Exaudi nos
deꝰ ſalutaris noſter: ſpes oĩum fi
nium terre et in mari lõge. Pre
pans mõtes in virtute tua accin
ctꝰ potẽtia: qui ↄturbas pfũdum
maris ſonũ fluctuũ eius. Tur
babũtur gẽtes ⁊ timebũt q̃ habi
tant terminos a ſignis tuis: exitꝰ
matutini ⁊ veſpe delectabis. Viſi
taſti terrã ⁊ inebriaſti eã: multi
plicaſti locupletare eã. Flumen
dei repletũ eſt aq̃s: paraſti cibũ illo
rũ qm̃ ita eſt preparacõ eius. Ri
uos eius inebria: multiplica geni
mina eiꝰ: in ſtillicidijs eiꝰ letabit̃
germinãs. Benedices corone
anni benignitatis tue: et cãpi tui
replebũtur vbertate. Pingueſ
cent ſpecõſa deſerti: ⁊ exultacõne
colles accingentur. Induti ſũt
arietes ouiũ: ⁊ valles abũdabũt
frumento: clamabũt etenim ymnũ
dicent. ¶ In finez canticum pſal
mi reſurrectionis.

Iubilate deo oĩs terra: pſal
mũ dicite nomini eius: date
gloriã laudi eius. Dicite deo q̃
terribilia ſũt opa tua domine: in mĩ
titudine virtutis tue mentientur
tibi inimici tui. Omnis t̃ra ado
ret te ⁊ pſallat tibi: pſalmũ dicat
nomini tuo. Venite ⁊ videte ope
ra dei: terribilis in conſilijs ſuper
filios hominũ. Qui ↄuertit ma
re in aridã: in flumine ptranſibũt
pede: ibi letabimur in ipſo. Qui
dñatur in virtute ſua in eternũ:

oculi eius ſup gentes reſpiciūt: q̄
exaſperāt nō exaltētur i ſemetipſ
Benedicite gētes deum noſtꝝ:
⁊ auditam facite vocē laudis ei⁹.
Qui poſuit aīam meā ad vitā:
⁊ non dedit in cōmocōem pedes
meos Quoniā ꝓbaſti nos de⁹:
igne nos examinaſti ſicut exami
nat̄ argentū. Induxiſti nos in
laqueū: poſuiſti tribulacōes i dor
ſo nr̄o: impoſuiſti hoīes ſup capi
ta nr̄a. Tranſiuim⁹ per ignē ⁊
aquā: ⁊ eduxiſti nos in refrigeriū
Introibo in domū tuā in holo
cauſtis: reddā tibi vota mea que
diſtinxerūt labia mea. Et locu
tū ē os meū: in tribulacōne mea.
Holocauſta medullata offerā
tibi cū incenſu arietū: offeram ti
bi boues cum hircis. Venite au
dite ⁊ narrabo ōnes qui timetis
deū: quāta fecit aīe mee. Ad ip
ſum ore meo clamaui: ⁊ exultaui
ſub lingua mea. Iniquitatē ſi
aſpexi in corde meo: nō exaudiet
dn̄s. Propterea exaudiuit de⁹:
⁊ attendit voci deꝑcaciōis mee.
Benedict⁹ deus: qui nō amouit
oraciōem meā ⁊ miſericordiā ſuā
a me. ¶ In finem i ymnis Pſal
mus cantici dauid.
Deus miſereatur nr̄i ⁊ benedi
cat nobis: illuminet vultū
ſuū ſup nos: ⁊ miſereat̄ nr̄i. Ut
cognoſcam⁹ in terra viā tuā: i oī
bus gētibus ſalutare tuū. Confi
teantur tibi populi de⁹: confiteāt̄
tibi populi ōnes. Letētur et ex
ultent gētes: quoniā iudicas po
pulos in eq̄tate: et gētes in terra
dirigis. Confiteātur tibi popu
li de⁹: cōfiteātur tibi ꝑpl'i ōnes: t̄ra
dedit fructū ſuum. Benedicat
nos de⁹ deus noſter bn̄dicat nos
de⁹: ⁊ metuant eum oēs fines ter
re. ¶ In finē Pſalm⁹ dd.
Exurgat de⁹ ⁊ diſſipētur ini
mici eius: ⁊ fugiāt qui ode
runt eum a facie ei⁹. Sicut defi
cit fum⁹ deficiant: ſicut fluit cera
a facie ignis ſic peant peccatoēs
a facie dei. Et iuſti epulentur ⁊
exultent in cōſpectu dei: ⁊ delectēt̄
in leticia. Cantate deo pſalmū
dicite nomini ei⁹: iter facite ei qui
aſcēdit ſup occaſum: dn̄s nomen
illi. Et exultate in conſpcū ei⁹:
turbabūtur a facie eius pr̄is or
phanoꝝ ⁊ iudicis viduaꝝ. De
us i loco ſancto ſuo: de⁹ qui inhi
tarē facit vni⁹ moris i domo. Qui
educit vinctos in fortitudine: ſimi
ter eos qui exaſperant qui habi
tāt i ſepulchris. Deus cū egre
dereris in cōſpectu populi tui: cū
ptranſires i deſerto. Terra mo
ta ē: etenī celi diſtillauerūt a facie
dei ſynai a facie dei iſrahel. Plu
uiam volūtariā ſegregabis deus
hereditati tue: ⁊ infirmata ē: tu ve
ro pfeciſti eā. Animalia tua hi
tabunt in ea: paraſti in dulcedie
tua paupi de⁹. Dn̄s dabit ver
bum: euangelizātibus vͥtute mł
ta. Rex virtutū dilecti: dilc̄i ⁊ ſpe
ciei dom⁹ diuidere ſpolia. Si dor
miatis inter medios cleros pēne
columbe deargentate: ⁊ poſterio
ra dorſi eius in pallore auri. Dū
diſcernit celeſtis reges ſup eā in
ue dealbabūtur in ſelmon: mons
dei mōs pinguis. Mons coagu
latus mons pinguis: ut quid ſu
ſpicamini mōtes coagulatos.

Mons in quo bñplacituꝫ ē deo
ħitare in eo:etenī dn̄s ħitabit in
finē· Currus dei decē milibꝰ mł
tiplex:milia letātiū:dn̄s in eis in
ſynai in ſācto· Aſcēdiſti in altū
cepiſti captītatē: accepiſti dona ī
hoībꝰ· Etenī nō credētes:inħita
re dn̄m deū· Benedictꝰ dn̄s die
quotidie: ꝓſperuꝫ iter faciet nob̄
deꝰ ſalutariū noſtroꝝ· Deus nr̄
deꝰ ſaluos faciendi: ⁊ dn̄i domi
exitus mortis· Uerūtamen deus
cōfringet capita inimicoꝝ ſuoꝝ:
verticē capilli ꝑambulantiū in de
lictis ſuis· Dixit dominꝰ ex baſā
cōuertam:conuertā in ꝓfunduꝫ
maris· Ut intinguat̃ pes tuꝰ in
ſāguine:ligua canū tuoꝝ ex ini
micis ab ipſo· Viderūt ingreſſꝰ
tuos deꝰ: ingreſſus dei mei regis
mei qui eſt in ſancto· Preuene
runt pꝛīcipes coniūcti pſallētibꝰ
ī medio iuuenculaꝝ timpaniſtri
arum· In eccleſijs benedicite dō:
domino de fontibus iſrahel· Ibi
beniamin adoleſcentulus:in men
tis exceſſu· Principes iuda du
ces eoꝝ:principes zabulon ⁊ pꝛi
cipes neptalim· Manda deꝰ vir
tuti tue:confirma deꝰ hoc qđ ope
ratus es in nobis· A tēplo tuo ī
iheruſaleꝫ:tibi offerent reges mu
neā· Increpa feras arundinis
cōgregacō thaurorum in vaccis
populoꝝ:ut excludant eos qui ꝓ
bati ſunt argento· Diſſipa gen
tes que bella volunt:venient lega
ti ex egipto:ethiopia preueniet
manus eius dō· Regna terre cā
tate deo:pſallite domino· Pſal
lite:deo qui aſcendit ſuper celum
celi ad orientem· Ecce dabit vo
ci ſue vocem virtutis:date gloriā
deo ſup iſrł:magnificencia eiꝰ et
virtus eius in nubibus· Mira
bilis deus ī ſanctis ſuis:deus iſrł
ipſe dabit virtuteꝫ ⁊ fortitudiēm
plebi ſue:benedictus deꝰ·:

¶ In finē ꝓ hijs qui cōmutabū
tur Pſalmꝰ ipſi dauid·

Saluū me fac deus:q
niam intrauerunt
aque vſqꝫ ad aīaꝫ
meam· Infixus ſū
in limo profundi:⁊
non eſt ſubſtantia· Ueni in alti
tudinem maris:et tempeſtas de
merſit me· Laboraui clamans
rauce facte ſunt fauces mee:defe
cerunt oculi mei dum ſpero in deū
meum· Multiplicati ſunt ſup ca
pillos capitis mei:qui oderūt me
gratis· Confortati ſunt qui per
ſecuti ſunt me inimici mei iniuſte:
que non rapui tunc exoluebaꝫ·
Deus tu ſcis inſipientiaꝫ meā:
⁊ delicta mea a te non ſunt abſcō
dita· Non erubeſcant in me qui
expectant te domine:domine v̄tu
tum· Non confundantur ſuper
me:qui querūt te deus iſrł· Quo
niam ꝓpter te ſuſtinui obprobri
um:operuit cōfuſio faciem meaꝫ·
Extraneus factꝰ ſum fratribꝰ
meis:⁊ peregrinus filijs matris
mee· Quoniam zelus domꝰ tue:
comedit me:⁊ obprobria expro
brantium tibi ceciderunt ſup me·
Et operui in ieiunio animaꝫ me
am:⁊ factum eſt in obprobrium
mihi· Et poſui veſtimentū me
um cilicium:⁊ factus ſum illis in
parabolam· Aduerſum me

loquebātur qui ſedebant ī porta:
⁊ in me pſallebāt qui bibebant
vinū. Ego vero oratōem meā
ad te dn̄e: tēp⁹ bn̄placiti de⁹. In
multitudine miſericordie tue: ex
audi me ī veritate ſalutis tue. Eri
pe me de luto ut nō infigar: libera
me ab hijs qui oderūt me ⁊ de ꝓ
fundis aquaꝝ. Non me demer
gat tēpeſtas aque: neqꝫ abſorbe
at me ꝓfundū: neqꝫ vrgeat ſuper
me pute⁹ os ſuum. Exaudi me
dn̄e quoniā benigna ē miſericor
dia tua: ſcđm multitudiem miſe
ratōnū tuaꝝ reſpice me. Et ne
auertas faciem tuā a puero tuo:
qm̄ tribulor velociter exaudi me
Intende aīe mee ⁊ libera eā:
ꝓpter inimicos meos eripe me.
Tu ſcis improperiū meū ⁊ cōfuſi
onem meā: ⁊ reuerentiā meā. In
cōſpectu tuo ſunt ōnes qui tribu
lant me: improperiū expectauit
cor meū ⁊ miſeriā. Et ſuſtinui
qui ſimul cōtriſtaretur ⁊ nō fuit:
⁊ qui ꝯſolaretur ⁊ nō inueni. Et
dederunt ī eſcam meā fel: ⁊ in ſiti
mea potauerūt me aceto. Fiat
menſa eorū corā ipſis ī laqueū:
⁊ in retributōes ⁊ ī ſcādalū. Ob
ſcurent̄ oculi eorū ne videant: et
dorſum eorū ſemp īcurua. Effū
de ſuper eos iram tuā: ⁊ furor ire
tue ꝯprehēdat eos. Fiat habi
tatio eoꝝ deſerta: ⁊ ī tabernaculis
eoꝝ nō ſit qui inhabitet. Quo
niā quē pcuſſiſti pſecuti ſūt: et ſu
p dolorem vulnerū meorū addide
runt. Appone iniquitatē ſup ini
quitatē eorū: ⁊ nō itrent ī iuſticiā
tuā. Deleant̄ de libro viuētium:
⁊ cū iuſtis nō ſcribantur. Ego
ſum paup ⁊ dolens: ſalus tua de
us ſuſcepit me. Laudabo nom̄
dei cū cantico: ⁊ magnificabo eū ī
laude. Et placebit deo ſupvitu
lum nouellū: cornua ꝓducentem
⁊ vngulas. Videant paupes ⁊
letētur: querite deū ⁊ viuet aīa ve
ſtra. Quoniā exaudiuit paupe
res dn̄s: ⁊ vinctos ſuos nō deſpe
xit. Laudēt illū celi ⁊ terra: marē
⁊ omnia reptilia in eis. Qm̄ de⁹
ſaluam faciet ſyon: ⁊ edificabū
tur ciuitates iude. Et inhabita
bunt ibi: ⁊ hereditate acq̄rent eā
Et ſemen ſeruoꝝ eius poſſide
bit eam: ⁊ qui diligūt nomē eius
habitabūt in ea. ¶ In finē pſal
m⁹ dd. in rememoratōe ꝙ ſaluū
fecit eū domin⁹.

Deus in adiutoriū meū intē
de: dn̄e ad adiuuandū me
feſtina. Confūdantur ⁊ reuere
antur: qui querūt aīam meam.
Auertant̄ retrorſū ⁊ erubeſcāt:
qui volunt mihi mala. Auertā
tur ſtatī ⁊ erubeſcentes: qui dicūt
mihi euge euge. Exultent et le
tentur in te ōnes q̄ querūt te: et di
cant ſemp magnificet̄ domin⁹ q̄
diligunt ſalutarē tuū. Ego vero
egen⁹ ⁊ paup ſum: deus adiuua
me. Adiutor me⁹ ⁊ liberator me
us es tu: dn̄e ne moreris.

¶ Pſ̄. dd. filioꝝ ionadab ⁊ prioꝝ
captiuorū.

In te dn̄e ſperaui nō cōfundar in
eternū: ī iuſticia tua libera me et
eripe me. Inclina ad me aurem
tuā: ⁊ ſalua me. Eſto m̄i in deū
ꝓtectorē ⁊ in locū munitū: ut ſal
uū me facias. Qm̄ firmamētū
meū: ⁊ refugium meū es tu. De⁹

me⁹ eripe me de manu peccatoris:
⁊ de manu cōtra legem agētis et
iniqui· Quoniaꝫ tu es paciētia
mea domīe: dn̄e ſpes mea a iuuē
tute mea· In te ɔfirmatus ſū ex
vtero: de ventre mr̄is mee tu es ꝓ
tector me⁹· In te cantatio mea
ſemꝑ: tanq̄ ꝓdigiū factus ſū mł
tis ⁊ tu adiutor fortis· Repleat̄
os meū laude ut cantē gloriā tu
am: tota die magnitudinē tuam·
Ne piciās me in tempe ſenectu
tis: cū deficiet virtus mea ne dere
linquas me· Quia dixerunt ini
mici mei mihi: ⁊ q̄ cuſtodiebant
aīam meaꝫ ɔſilium fecerūt ī vnū·
Dicētes de⁹ dereliquit eū: pſequi
mini ⁊ comp̄hēdite eū: quia nō ē
qui eripiat· De⁹ ne elongeis a
me: de⁹ meus in auxiliū meū ṙſpi
ce· Confundātur ⁊ deficiant de
trahētes anime mee: operiantur cō
fuſione ⁊ pudore qui q̄runt mala
mihi· Ego autē ſemꝑ ſperabo:
⁊ adiciam ſuꝑ ōnem laudē tuaꝫ·
Os meū ānunciabit iuſticiam
tuaꝫ: tota die ſalutare tuū· Quo
niam nō cognoui litteraturaꝫ in
troibo in potētiam dn̄i: domīe me
morabor iuſticie tue ſoli⁹· De⁹
docuiſti me ex iuuentute mea ⁊ vſ
q̄ nūc: ꝓnunciabo mirabilia tua
Et vſq̄ in ſenectā ⁊ ſeniū: deus
ne derelinquas me· Donec ānū
ciem brachiū tuū: generacōi ōni
que ventura eſt· Potētiam tuā
⁊ iuſticiaꝫ tuam de⁹ vſq̄ in altiſſi
ma que feciſti magnalia: de⁹ q̄s
ſimilis tibi· Quantas oſtendi
ſti mihi tribulacōnes multas et
malas: et conuerſus viuificaſti
me: ⁊ de abiſſis terre iterū reduxi
ſti me· Multiplicaſti magnificē
ciam tuam: ⁊ ɔuerſus conſolat⁹
es me· Nam ⁊ ego confitebor ti
bi in vaſis pſalmi veritatē tuam
de⁹: pſallam tibi in cithara ſāct⁹
iſrahel· Exultabunt labia mea
cū cantauero tibi: ⁊ aīa mea quā
redemiſti· Sed ⁊ lingua mea to
ta die meditabitur iuſticiam tuā
cum confuſi ⁊ reueriti fuerint qui
querunt mala mihi

¶ In ſalomonem·

Deus iudicium tuū regi da: ⁊
iuſticiam tuam filio regis·
Iudicare populū tuum in iuſti
cia: ⁊ pauperes tuos in iudicio·
Suſcipiant montes pacem po
pulo: et colles iuſticiam· Iudi
cabit pauperes populi ⁊ ſaluos
faciet filios pauperuꝫ: ⁊ humilia
bit calūniatorem· Et ꝑmanēbit
cum ſole ⁊ ante lunā: in generaci
onē ⁊ generacōem· Deſcendet
ſicut pluuia in vellus: ⁊ ſicut ſtil
licidia ſtillantia ſuꝑ terrā· Orie
tur in diebus eius iuſticia ⁊ abū
dancia pacis: donec auferatur lu
na· Et dominabitur a mari vſ
q̄ ad mare: ⁊ a flumine vſqꝫ ad
terminos orbis terrarum· Co
ram illo procident ethiopes: ⁊ ini
mici eius terraꝫ lingent· Reges
tharſis ⁊ inſule munera offerent
reges arabū ⁊ ſaba dona addu
cent· Et adorabūt eum ōnes re
ges: oēs gētes ſeruiēt ei· Quia li
berābit paupeꝫ a potēte: ⁊ paupeꝫ
cui nō erat adiutor· Parcꝫ pau
peri ⁊ inopi: ⁊ aīas pauperꝫ ſaluas
faciet· Ex vſuris ⁊ iniq̄tate redimꝫ
aīas eoꝝ: ⁊ hōrabile nomē eoꝝ co
ram illo· Et viuet ⁊ dabitur ei

de auro arabie: ⁊ adorabūt de ipſo
ſemp: tota die bn̄dicent ei. Erit
firmamētū in terra ī ſūmis mon
tiū: ſupextolletur ſup libanū fru
ctus eiꝰ: ⁊ florebunt de ciuitate ſi
cut fenū terre. Sit nomē eiꝰ bn̄
dictum in ſecula: añ ſolem perma
net nomē eius. Et bn̄dicentur
in ipſo ōnes tribꝰ terre: ōnes gē
tes magnificabūt eum. Bn̄di
ctus dn̄s deꝰ iſrahel: qui facit mirā
bilia ſolꝰ. Et benedictū nomen
maieſtatis eius in eternū: ⁊ rēple
bitur maieſtate eius ōnis terra:
fiat fiat. ¶ Defecerūt ymni dd. fi
lii ieſſe Ps. aſaph.

Quam bonꝰ iſrahel deꝰ: hijs
q̄ recto ſunt corde. Mei aūt
pene moti ſunt pedes: pene effuſi
ſūt greſſus mei. Quia zelaui ſu
p iniquos: pacē peccatoꝝ videns.
Quia nō eſt reſpectus morti eo
rū: ⁊ firmētum ī plaga eoꝝ. In
labore hominū nō ſunt ⁊ cū hoībꝫ
nō flagellabūtur. Ideo tenuit
eos ſupbia: opti ſunt iniq̄tate et
impietate ſua. Prodijt quaſi ex
adipe iniquitas eoꝝ: tranſierūt ī
affectum cordis. Cogitauerūt
⁊ locuti ſunt neq̄ciam: iniq̄tatem
in excelſo locuti ſūt. Poſuerūt ī
celum os ſuū: ⁊ lingua eorū tran
ſiuit in terra. Ideo ɔuertetur po
pulꝰ meus hic: ⁊ dies pleni inue
nientur in eis. Et dixerūt quō
ſcit deꝰ: ⁊ ſi eſt ſcientia ī excelſo.
Ecce ipſi peccatorēs ⁊ abundā
tes in ſeculo: obtinuerūt diuitias
Et dixi ergo ſine cauſa iuſtifica
ui cor meū: ⁊ laui inter innocētes
manꝰ meas. Et fui flagellatus
tota die: et caſtigatio mea in ma
tutinis. Si dicebā narrabo ſic:
ecce nacōem filioꝝ tuoꝝ reproba
ui. Exiſtimabā ut cognoſcerē:
hoc labor eſt ātē me. Donec itrē
in ſāctuariū dei: ⁊ intelligam ī no
uiſſimis eorū. Verūtamē ꝑpter
dolos poſuiſti eis: deiecisti eos dū
alleuarētur. Quomō facti ſunt
ī deſolacōem: ſubito defecerūt: pe
rierūt ꝑpter iniq̄tatē ſuā. Velut
ſomniū ſurgētium: dn̄e in ciuita
te tua ymaginē ipſoꝝ ad nihilū
rediges. Quia inflāmatū ē cor
meum: ⁊ renes mei cōmutati ſūt:
⁊ ego ad nihilū redactꝰ ſū ⁊ neſci
ui. Ut iumētum factꝰ ſū apd̓ te:
⁊ ego ſemper tecū. Tenuiſti ma
nū dexterā meā: ⁊ in volūtate tua
deduxiſti me: et cū gloria ſuſcepi
ſti me. Quid eñ mihi eſt ī celo
et a te quid volui ſup terrā. De
fecit caro mea et cor meū: deus cor
dis mei et pars mea deꝰ in eternū
Quia ecce q̄ elongāt ſe a te peri
bunt: pdidiſti ōnes q̄ fornicātur
abs te. Mihi autē adherere deo
bonū eſt: ponere in dn̄o deo ſpem
meā. Ut annūciem ōnes p̄dica
cōes tuas: in portis filie ſyon.
¶ In finem intellectꝰ aſaph.

Ut q̄d deus repuliſti in finē:
iratꝰ ē furor tuꝰ ſup oues pa
ſcue tue. Memor eſto cōgregaci
onis tue: quā poſſediſti ab inicō.
Redemiſti virgam hereditatis
tue: mons ſyon in quo hitaſti in
eo. Leua manꝰ tuas in ſupbias
eoꝝ in finem: quāta malignatus
ē inimicus in ſancto. Et gloria
ti ſunt qui oderūt te: ⁊ ī medio ſol
lemnitatis tue. Poſuerūt ſigna
ſua ſigna ⁊ nō cognouerūt: ſicut

in exitu ſup ſummum· Quaſi in ſil
ua lignoꝝ ſecuribꝰ exciderūt ianu
as eiꝰ in idipſū: in ſecuri ⁊ aſcia de
iecerūt eam· Incenderūt igni ſā
ctuariū tuū in terra: polluerūt tab
naculū nominis tui· Dixerūt in
corde ſuo cognacō eoꝝ ſimul: qui
eſcere faciamꝰ ōnes dies feſtos dī
a terra· Signa noſtra non vidi
mꝰ: iam nō ē ꝓpheta: ⁊ nos nō ↄg
noſceꝫ āpliꝰ· Uſquequo deus im
propabit inimicus: irritat aduer
ſarius nomē tuum in fineꝫ· Ut
quid auertis manū tuam ⁊ dexte
rā tuaꝫ: de medio ſinu tuo in finē·
Deus autē rex noſter ā ſecula
operatus eſt ſalutē in medio terre·
Tu ↄfirmaſti in virtute tua ma
re: cōtribulaſti capita draconum
in aquis· Tu ↄfregiſti capita drā
conis: dediſti eū eſcā popul' ethi
opū· Tu dirupiſti fontes ⁊ tor
rentes: tu ſiccaſti fluuios ethan·
Tuus eſt dies ⁊ tua eſt nox: tu
fabricatus es aurorā ⁊ ſolē· Tu
feciſti ōnes terminos terre: eſta
tē ⁊ ver tu plaſmaſti ea· Memor
eſto huius: inimicꝰ improperauit
dn̄o ⁊ populus inſipiēs incitauit
nomen tuū· Ne tradas beſtijs
animaꝫ cōfitētem tibi: ⁊ animas
pauperū tuoꝝ ne obliuiſcaris in
finem· Reſpice in teſtamentuꝫ
tuū: quia repleti ſunt q̄ obſcurati
ſūt terre domibꝰ iniq̄tatū· Ne au
tatur humilis factꝰ cōfuſus: pau
ꝑ ⁊ inops laudabūt nomē tuuꝫ·
Exurge deus iudica cauſā tuā:
memor eſto improperioꝝ tuoꝝ eo
rū que ab inſipiēte ſunt tota die·
Ne obliuiſcaris voces inimicoꝝ
tuoꝝ: ſuperbia eoꝝ q̄ te oderūt aſcē

dit ſemp· ¶ In finē ne corrūpas
Pſalmꝰ cātici aſaph·
Confitebimur tibi deꝰ cōfite
bimur: ⁊ inuocabimꝰ nomē
tuum· Narrabimus mirabilia
tua: cū accepero tempꝰ ego iuſtici
as iudicabo· Liquefacta eſt ter
ra ⁊ ōnes qui habitant ī ea: ego
confirmaui columnas eius· Dixi
iniquis nolite inique agē: ⁊ delin
quētibꝫ nolite exaltare cornu· No
lite extollere in altū cornu veſtrū
nolite loqui aduerſus deū iniq̄
tatē· Quia neq ab oriente neq
ab occidente neq a deſertis mōti
ibꝰ: quoniaꝫ deꝰ iudex eſt· Hūc
hūiliat ⁊ hūc exaltat: q2 calix in
manu dn̄i vini meri plenꝰ mixto·
Et inclinauit ex hoc in hoc: verū
tamen fex eiꝰ non ē exinanita: bi
bent ōnes peccatores terre· Ego
autē annūciabo in ſeculū: cātabo
deo iacob· Et ōnia cornua pctō
rū confringaꝫ: ⁊ exaltabūtur cor
nua iuſti· ¶ In fineꝫ in carmini
bus cāticū aſſirioꝝ· Pſ· aſaph·
Notus in iudea deus: in iſrl'
magnū nomen eius· Et fa
ctus eſt in pace locus eius: et ha
bitacio eius in ſyon· Ibi cōfre
git potentias arcuum: ſcutū ⁊ gla
dium ⁊ bellum· Illuminans tu
mirabilit̄ a montibus eternis: tur
bati ſunt omnes inſipientes cor
de· Dormierunt ſomnū ſuuꝫ: et
nihil inuenerūt omēs viri diuici
aruꝫ manibꝰ ſuis· Ab increpati
one tua deꝰ iacob: dormitauerunt
ōnes qui aſcēderūt equos· Tu
terribilis es ⁊ quis reſiſtet tibi: ex
tūc ira tua· De celo auditū feci
ſti iudiciū: terra tremuit ⁊ q̄euit·

Cum exurgeret in iuditiū deus: ut ſaluos faceret ōnes manſuetos terre. Qm̄ cogitacō hoīs ↄfitebitur tibi: ⁊ reliquie cogitacōis diem feſtum agent tibi. Uouete ⁊ reddite dn̄o deo veſtro: ōnes q̄ in circuitu eius affertis munera. Terribili ⁊ ei qui aufert ſpiritū pńcipū: terribili apud reges tre.

Jn finem p ydithū.

Uoce mea ad dn̄m clamaui: voce mea ad deum ⁊ intēdit mihi. In die tribulatiōis mee: deum exquiſiui manibꝰ meis nocte contra eū: ⁊ nō ſum deceptus. Renuit conſolari aīa mea: memor fui dei ⁊ delectatus ſum: et exercitatus ſū ⁊ defecit ſpūs meus. Anticipauerūt vigilias oculi mei: turbatus ſū ⁊ nō ſum locutꝰ Cogitaui dies ātiquos: ⁊ ānos eternos in mēte habui. Et meditatus ſū nocte cū corde meo: et exercitabar ⁊ ſcopebā ſpm̄ meū Nunq̄d in eternū ꝓiciet deꝰ: aut non apponet ut ↄplacitior ſit adhuc. Aut in finem miſericordiam ſuā abſcidet: a gn̄acōe in generacōem. Aut obliuiſcet̄ miſereri deꝰ: aut cōtinebit in ira ſua miſericordias ſuas. Et dixi nūc cepi: hec mutatio dextere excelſi. Memor fui opeꝝ dn̄i: q̄ memor ero ab initio mirabiliū tuorum. Et meditabor in ōmibus operibus tuis: ⁊ ī adinuētiōibꝰ tuis exercebor. Deus in ſācto via tua: quis deus magnꝰ ſicut deus nr̄. tu es deus qui facis mirabilia. Notam feciſti in ꝓplis virtutē tuam: redemiſti in brachio tuo populū tuū: filios iacob ⁊ ioſeph.

Uiderūt te aque deꝰ viderunt te aque ⁊ timuerūt: ⁊ turbate ſunt abiſſi. Multitudo ſonitꝰ aquaꝝ vocem dederūt nubes. Etenī ſagitte tue tranſeunt: vox tonitrui tui in rota. Illuxerūt choruſcatiōes tue orbi terre: ↄmota ē ⁊ cōtremuit terra. In mari via tua ⁊ ſemite tue in aquis multis: ⁊ veſtigia tua nō cognoſcētur. Deduxiſti ſicut oues populū tuū: in manu moyſi ⁊ aarō.

Jntellcūs aſaph.

Attendite popule meꝰ legem meā: inclinate aurem veſtram ī verba oris mei. Aperiā in parabolis os meū: loquar ꝓpoſicōes ab initio. Quanta audiuimꝰ et cognouimꝰ ea: ⁊ prēs noſtri narrauerūt nobis. Non ſūt occultata a filijs eoꝝ: in generacōe altera. Narrantes laudes dn̄i ⁊ virtutes eius: ⁊ mirabilia eiꝰ que fecit. Et ſuſcitauit teſtimoniū in iacob: ⁊ legem poſuit ī iſrl̄. Quāta mādauit prībus nr̄is nota facere ea filijs ſuis: ut ↄgnoſcat generacō altera. Filij qui naſcentur ⁊ exurgēt: ⁊ narrabunt filijs ſuis. Ut ponant in deo ſpem ſuā ⁊ nō obliuiſcātur opeꝝ dei: ⁊ mādata eius exq̄rant. Ne fiant ſicut prēs eoꝝ: generacō puā ⁊ exaſperās. Generacio que nō direxit cor ſuū: ⁊ non ē creditus cū deo ſpiritus eiꝰ. Filij effrem intēdētes ⁊ mittētes arcum: conuſi ſunt in die belli. Non cuſtodierūt teſtamentū dei: ⁊ in lege eiꝰ noluerunt ambulare. Et obliti ſunt bn̄factorū eius: et mirabiliū eius que oſtēdit eis. Coram prībus eorū

fecit mirabilia in terra egipti: ī cā
po thaneos. Interrupit mare ⁊
perduxit eos: ⁊ ſtatuit aq̄s q̄ſi in
utre. Et deduxit eos in nube di
ei: ⁊ tota nocte ī illumīacōe ignis
Interrupit petrā in heremo: et
adaq̄uit eos velut in abiſſo mul
ta. Et eduxit aquā de petra: ⁊ de
duxit tanq̄ flumia aquas. Et
appoſuerūt adhuc peccare ei: ī irā
excitauerūt excelſū in inaquoſo.
Et tēptauerūt deū ī cordibꝰ ſuis
ut peterēt eſcas aīabꝰ ſuis. Et
male locuti ſūt de deo: dixerunt nū
quid poterit deꝰ parare mēſam ī
deſerto. Qm̄ pcuſſit petrā ⁊ flux
erunt aque: ⁊ torrentes inūdaue
runt. Nunq̄d ⁊ panē poterit da
re: aut pare menſā populo ſuo.
Ideo audiuit dn̄s ⁊ diſtulit: et
ignis accēſus eſt ī iacob: ⁊ ira aſcē
dit iſrl. Quia nō crediderūt in
deo: nec ſperauerūt ī ſalutari eius
Et mādauit nubibꝰ deſuper: ⁊
ianuas celi apuit. Et pluit illis
māna ad mādūcandū: ⁊ panē
celi dedit eis. Panē āgelorū mā
ducauit homo: cibaria miſit eis ī
abundācia. Tranſtulit auſtrū
de celo: et induxit ī virtute ſua af
fricū. Et pluit ſup eos ſicut pul
uerem carnes: ⁊ ſicut arenā maris
volatilia pēnata. Et ceciderūt ī
medio caſtrorū eorū: circa tabna
cula eorū. Et māducauerunt et
ſaturati ſūt nimis: et deſideriū eo
rum attulit eis: nō ſūt fraudati a
deſiderio ſuo. Adhuc eſce eoruz
erant in ore ipſoꝝ: ⁊ ira dei aſcen
dit ſup eos. Et occidit pigues
eoꝝ: ⁊ electos iſrl impediuit. In
ōibꝰ hijs peccauerūt adhuc: et
nō crediderūt ī mirabilibꝰ eius.
Et defecerūt ī vanitate dies eoꝝ
⁊ āni eorū cū feſtiacōe. Cū occi
deret eos querebāt eū: et reuerte
bātur et diluculo veniebāt ad eū
Et rememorati ſūt q2 deꝰ adiu
tor ē eorū: et deꝰ excelſus redēptor
eorū eſt. Et dilexerūt eū in ore
ſuo: et lingua ſua mentiti ſunt ei.
Cor autē eorū nō erat rectū cum
eo: nec fideles hīti ſunt ī teſtamen
to eius. Ipſe aūt eſt miſericors
⁊ ppicius fiet pctīs eoruz: et non
diſperdet eos. Et abūdauit ut
auerteret irā ſuam: et nō accēdit
ōnem iraz ſuā. Et recordatus ē
q2 caro ſunt: ſpūs vadens et nō
rediens. Quociēs exacerbauerūt
eū in deſerto: in iraz concitauerūt
eum ī inaquoſo. Et conuerſi
ſunt ⁊ temptauerūt deū: ⁊ ſanctū
iſrl exacerbauerunt. Non ſūt
recordati manꝰ eiꝰ: die qua rede
mit eos de manu tribulantis. Si
cut poſuit in egipto ſigna ſua: et
pdigia ſua in campo thaneos.
Et conuertit in ſāguinē flumia eo
rū: ⁊ ymbres eorū ne biberēt. Mi
ſit ī eos cynomiā ⁊ comedit eos:
⁊ ranam ⁊ diſpdidit eos. Et de
dit erugini fructꝰ eoꝝ: ⁊ labores
eoruz locuſte. Et occidit in grā
dine vineas eoꝝ: ⁊ moros eoꝝ ī
pruina. Et tradidit grādini iu
mēta eoꝝ: ⁊ poſſeſſionē eoꝝ igni
Miſit in eos irā indignacōis ſue:
indignacōez ⁊ irā ⁊ tribulacōnē
immiſſiōes p āgelos malos. Ui
am fecit ſemite ire ſue: nō pepercit
a morte animarum eorū: ⁊ iumen
ta eorum in morte concluſit. Et
pcuſſit ōne primogenitū in terra

egypti:p̄micias ōis laboris eo
rū in tabernaculis cham. Et ab
ſtulit ſicut ouis populū ſuū:ꝛ per
duxit eos tanq̄ gregē in deſerto.
Et deduxit eos in ſpe ꝛ nō timu
erūt:ꝛ inimicos eoꝝ operuit mare.
Et induxit eos in mōtem ſācti
ficacōis ſue:mōtem quē acq̄ſiuit
dextera eius. Et eiecit a facie eo
rū gētes:ꝛ ſorte diuiſit eis terrā i
funiculo diſtribucōis. Et habi
tarē fecit in tabernaculis eoꝝ:tribꝰ
iſrahel. Et tēptauerunt et exac
bauerūt deū excelſū:et teſtimōia
eius nō cuſtodierūt. Et auerte
runt ſe ꝛ non ſeruauerūt pactū:
quēadmodū p̄res eorū cōuerſi
ſunt in arcū p̄uum. In irā ꝯcita
uerūt eum i collibꝰ ſuis:ꝛ i ſculpti
libꝰ ſuis ad emulacōnem eū puo
cauerūt. Audiuit deꝰ ꝛ ſpreuit:
ꝛ ad nihilū redegit valde iſrahel
Et repulit tabernaculum ſylo:ta
bernaculū ſuum vbi habitauit i
hōibus. Et tradidit i captiuita
tē virtutē eoꝝ:ꝛ pulchritudinem
eoꝝ in manꝰ inimici. Et conclu
ſit in gladio populū ſuū:ꝛ heredi
tatē ſuam ſpreuit. Iuuenes eo
rū comedit ignis: virgines eorū
non ſūt lamentate. Sacerdotes
eoꝝ in gladio ceciderūt:ꝛ vidue
eorū nō plorabātur. Et excita
tus eſt tanq̄ dormiēs dn̄s:tanq̄
potēs crapulatus a vino. Et p
cuſſit inimicos ſuos i poſteriora:
obprobriū ſempiternū dedit illꝭ.
Et repulit tabernaculū ioſeph:
ꝛ tribum effrem nō elegit. Sed
elegit tribum iuda:montē ſyon
quē dilexit. Et edificauit ſicͭ vni
cornīū ſanctificiū ſuum:in terra quā
fundauit i ſecula. Et elegit da
uid ſeruū ſuum:ꝛ ſuſtulit eum de
gregibus ouiū:de poſt fetātes ac
cepit eum. Paſcere iacob ſeruū
ſuū:ꝛ iſrl̄ hereditatē ſuam. Et
pauit eos in innocētia cordis ſui:
ꝛ i intellectibꝰ manuū ſuarū dedu
xit eos. ¶ Pſ. aſaph.

Deus venerūt gentes i here
ditatē tuā:polluerūt tēplū
ſanctū tuum:poſuerūt iheruſalē
i pomoꝝ cuſtodiā. Poſuerunt
morticinia ſuorum tuoꝝ eſcas vo
latilibꝰ celi:carnes ſāctoꝝ tuorū
beſtijs terre. Effuderūt ſangui
nem ipſoꝝ tanq̄ aquā i circuitu
ihrl̄m:ꝛ nō erat qui ſepeliret. Fa
cti ſumꝰ obprobriū vicinis nr̄is:
ſb̄ſannacō ꝛ illuſio hijs q̄ i circui
tu noſtro ſūt. Vſqꝫ quo dn̄e ira
ſceris i finem:accēdetur velut ig
nis zelus tuus. Effunde irā tu
am i gentes que te nō nouerunt
ꝛ i regna que nomē tuū non inuo
cauerūt. Quia comederūt iacob
ꝛ locum eius deſolauerunt. Ne
memineris iniq̄tatū nr̄arū antiq̄
rum:cito anticipent nos miſericor
die tue:qꝛ paupes facti ſumꝰ nīs
Adiuua nos deꝰ ſalutaris nr̄:et
ꝓpter gloriā nominis tui dn̄e li
bera nos. Et ꝓpicius eſto pecca
tis noſtris ꝓpter nomē tuum:ne
forte dicant i gentibꝰ vbi ē deus
eoꝝ. Et innoteſcat i nacōnibꝰ
corā oculis noſtris:vltio ſangui
nis ſeruoꝝ tuorum qui effuſus ē
Introeat in conſpectu tuo:gemi
tus cōpeditorū. Sedm magni
tudinem brachij tui:poſſide filios
mortificatoꝝ. Et redde vicinis
noſtris ſeptuplum i ſinu eorum:

impropium ipſorū qđ exprobra
uerūt tibi dñe· Nos autē popu
lꝰ tuus ⁊ oues paſcue tue: ꝯfitebi
mur tibi in ſeculū· In generaci
one ⁊ generacōē: annūciabimꝰ
laudē tuā ¶ In finē ꝓ hijs q̄ ꝯmu
tabūtur· Pſ· aſſiriorū teſtimoni
um aſaph·
Qui regis iſrł intēde: qui dedu
cis velut ouē ioſeph· Qui
ſedes ſup cherubī manifeſtare: co
rā ephraim beniamin ⁊ manaſſe
Excita potētiam tuā ⁊ veni: ut
ſaluos facias nos· Deus ꝯuer
te nos: ⁊ oſtēde faciem tuā ⁊ ſalui
erimꝰ· Dñe deꝰ virtutū: quouſqꝫ
iraſceris ſup oracōē ſerui tui· Ci
babis nos pane lacrimaꝝ: ⁊ po
tū dabis nobis in lacrimis ī mē
ſura· Poſuiſti nos in ꝯtradictō
nem vicinis nrīs: ⁊ inimici nrī ſb
ſānauerūt nos· Deus virtutū
ꝯuerte nos: ⁊ oſtēde faciem tuā ⁊
ſalui erimꝰ· Vineam de egipto
trāſtuliſti: eieciſti gētes ⁊ plātaſti
eam· Dux itineris fuiſti in ꝯſpe
ctu eius: ⁊ plantaſti radices eius
⁊ impleuit terrā· Operuit mon
tes vmbra eius: ⁊ arbuſta eiꝰ ce
dros dei· Extendit palmites ſu
as vſqꝫ ad mare: ⁊ vſqꝫ ad flumē
ꝓpagines eius· Ut quid deſtru
xiſti maceriā eius: ⁊ vindemiant
eā omēs q̄ ꝑtergrediūtur viam·
Exterminauit eā aper de ſilua:
⁊ ſingularis ferus depaſtꝰ eſt eā·
Deus virtutū ꝯuertere: reſpice
de celo ⁊ vide ⁊ viſita vineā iſtā·
Et ꝑfice eā quā plātauit dexte
ra tua: ⁊ ſup filiū quē ꝯfirmaſti ti
bi· Incēſa igni ⁊ ſuffoſſa: ab in
crepacōe vultus tui ꝑibunt· Fi
at manus tua ſup virū dextere tue
⁊ ſup filium hominis quē ꝯfirma
ſti tibi· Et nō diſcedimꝰ a te: vi
uificabis nos ⁊ nomen tuū inuo
cabimꝰ· Dñe deus virtutū con
uerte nos: ⁊ oſtende faciē tuā ⁊
ſalui erimus· ¶ In finem ꝓ torcu
laribꝰ Pſalmꝰ ipi aſaph· quinta
ſabbati ·:·
Exultate deo adiutori
nrō: iubilate deo iacob
Sumite pſalmum ⁊
date tympanū: pſal
teriū iocūdum cū cythara· Bucci
nate i neomenia tuba: in inſigni
die ſollēnitatis vrē· Quia p̄cep
tū in iſrł eſt: ⁊ iudiciū deo iacob·
Teſtimoniū in ioſeph poſuit il
lud: cū exiret de terra egipti liguā
quā nō nouerat audiuit· Diuer
tit ab oneribꝰ dorſū eius: manꝰ
eiꝰ in cophino ſeruierūt· In tri
bulacōe inuocaſti me ⁊ liberaui
te: exaudiui te in abſcondito tem
peſtatis: ꝓbaui te apud aquam
ꝯtradictiōis· Audi ppłs meus
⁊ ꝯteſtabor te: iſrł ſi audieris me
non erit in te deꝰ recens: neqꝫ ado
rabis deum alienum· Ego enim
ſum dominꝰ deus tuus qui eduxi
te de terra egipti: dilata os tuum
⁊ implebo illud· Et nō audiuit
populꝰ meus vocē meā: ⁊ iſrł nō
intēdit mihi· Et dimiſi eos ſcḿ
deſideria cordis eoꝝ ibūt in adin
uencōibꝰ ſuis· Si ppłs meꝰ au
diſſꝫ me: iſrł ſi in vijs meis ābu
laſſꝫ· Pro nihilo forſitan inimi
cos eorum humiliaſſem: ⁊ ſuper
tribulantes eos miſiſſem manū
meam· Inimici domini mentiti
ſūt ei: ⁊ erit tēpus eoꝝ in ſecula·

E t cibauit illos ex adipe frumē
ti: ⁊ de petra melle ſaturauit eos.
¶ Pſalmꝰ aſaph.:
D Eus ſtetit in ſynagoga deo
rū: in medio autē deos diiu
dicat. V ſqꝫ quo iudicatis iniq̄ta
tē: ⁊ facies peccatoꝝ ſumitis. I u
dicate egeno ⁊ pupillo: humilē
⁊ pauperē iuſtificate. E ripite
pauperē: ⁊ egenū de manu pecca
toris liberate. N eſcierūt neqꝫ in
tellexerunt i tenebris ābulant:
mouebūtur ōnia fundamēta ter
re. E go dixi dij eſtis: ⁊ filij excel
ſi ōnes. V os autē ſicut hoīes
moriemini: ⁊ ſicut vnꝰ de pncipi
bus cadetis. S urge deꝰ iudica
terrā: qm̄ tu hereditabis i ōibꝰ
gentibꝰ ¶ Cāticū pſalmi aſaph
D Eus quis ſimil' erit tibi: ne
taceas neqꝫ cōpeſcaris deus
Q m̄ ecce inimici tui ſonauerunt
⁊ qui oderūt te extulerunt caput
S up ppl'm tuū malignauerūt
cōſiliū: cogitauerūt adūſos ſcōs
tuos. D ixerūt venite ⁊ diſpda
mꝰ eos de gēte: ⁊ nō memoret̄ no
mē iſrahel vltra. Q m̄ cogitaue
rūt vnanimiter: ſimul aduſum te
teſtamtū diſpoſuerūt tabnacula
ydumeoꝝ ⁊ iſmahelite. M oab
⁊ agarē gebal ⁊ amō ⁊ amalech:
alienigene cū hītantibꝰ tyrum.
E tem̄ aſſur venit cū illis: facti
ſunt i adiutoriū filijs loth. F ac
ill' ſic̄ madian ⁊ ſyſare: ſicut iabī
in torrente cyſon. D iſpierūt in
endor: facti ſunt ut ſtercus terre.
P one pncipes eoꝝ ſic̄ oreb ⁊ zeb
⁊ zebee ⁊ ſalmana. O mnes prin
cipes eoꝝ: qui dixerūt hereditate
poſſideamꝰ ſāctuariū dei. D eus
meꝰ pone illos ut rotam: ⁊ ſic̄ ſti
pulā an̄ faciē vēti. S icut ignis
qui cōburit ſiluā: ⁊ ſic̄ flāma cō
burens mōtes. I ta pſeq̄ris il
los in tēpeſtate tua: ⁊ i ira tua tur
bab' eos. I mple facies eoꝝ ig
nominia: ⁊ querēt nomē tuū do
mine. E rubeſcāt ⁊ cōturbentur
in ſeculū ſeculi: ⁊ ɔfundant̄ ⁊ pe
reāt. V t cognoſcāt q̄ nomē tibi
dn̄s: tu ſolꝰ altiſſimꝰ in ōni terra.
¶ In finem p torcularibꝰ filijs cho
re Pſalmus.:
Q Vā dilecta tabnacula tua
dn̄e v̄tutū: cōcupiſcit ⁊ defi
cit aīa mea i atria dn̄i. C or meū
⁊ caro mea: exultauerūt in deū vi
uū. E tenim paſſer inuenit ſibi
domū: ⁊ turtur nidū ſibi vbi po
nat pullos ſuos. A ltaria tua do
mine virtutū: rex meꝰ ⁊ deus meꝰ
B eati qui habitāt in domo tua:
in ſecula ſeculorū laudabūt te.
B eatꝰ vir cuius ē auxiliū abs
te: aſcenſiōes in corde ſuo diſpoſu
it in valle lacrimaꝝ: in loco quē
poſuit. E tem̄ bn̄dictōem dabit
legiſlator: ibunt de virtute in vir
tutē: videbit̄ deꝰ deoꝝ in ſyō. D o
mine deꝰ virtutū exaudi oracōem
meā: auribꝰ pcipe deꝰ iacob. P ro
tector noſter aſpice deꝰ: ⁊ reſpice i
faciem criſti tui. Q uia melior eſt
dies vna in atrijs tuis: ſup milia
E legi abiectus eſſe in domo dei
mei: magis q̄ hītare in tabnacul'
peccatoꝝ. Q uia miſericordiam
⁊ veritatē diligit deꝰ: grāꝫ ⁊ glīaꝫ
dabit dn̄s. N on priuabit bōis
eos qui ambulāt in innocētia: do
mine virtutū beatꝰ homo qui ſpe
rat in te. ¶ In finē filijs chore.

Benedixiſti dñe terrã tuã: auͤ
tiſti captiuitatẽ iacob. Remi
ſiſti iniq̃tatẽ plebis tue: operuiſti
õia peccata eoꝝ. Mitigaſti om
nem iram tuã: auertiſti ab ira in
dignatiõis tue. Conuerte nos
deꝰ ſalutaris nr̃: ⁊ auerte irã tuã
a nobis. Nunq̃d in eternũ iraſ
ceris nobis: aut extẽdes irã tuã
a gñacõe i generacõeꝫ. Deus tu
conuerſus viuificabis nos: ⁊ plebs
tua letabitur in te. Oſtẽde nob
dñe miſericordiã tuaꝫ: ⁊ ſalutare
tuũ da nobis. Audiã quid loq
tur in me dñs deꝰ: quoniã loq̃tur
pacẽ in plebẽ ſuam. Et ſup ſcõs
ſuos: ⁊ in eos qui cõuertũtur ad
cor. Verũtamẽ ꝓpe timentes euꝫ
ſalutare ipſius: ut inhabitet glo
ria in terra nr̃a. Miſericordia ⁊
veritas obuiauerũt ſibi: ⁊ iuſtitia
⁊ pax oſculate ſũt. Veritas de
terra orta eſt: ⁊ iuſticia de celo ꝓ
ſpexit. Etenim dñs dabit benig
nitatẽ: ⁊ terra noſtrã dabit fructũ
ſuum. Iuſticia ante eũ ambula
bit: ⁊ ponet in via greſſus ſuos.

Oracõ dauid.

Inclina dñe aurem tuaꝫ ⁊ exaudi
me: quoniã inops ⁊ paup ſũ ego.
Cuſtodi animã meaꝫ quoniã
ſãctꝰ ſum: ſaluũ fac ſeruũ tuum de
us meus ſperãtem in te. Miſere
re mei domĩe quoniã ad te clama
ui tota die; letifica animã ſerui tui
quoniã ad te dñe animã meã le
uaui. Quoniã tu dñe ſuauis et
mitis: ⁊ multe miſericordie õibꝫ
inuocantibꝰ te. Auribꝰ ꝑcipe do
mine orõeꝫ meã: ⁊ intẽde voci dep̃
cacõis mee. In die tribulacõis
mee clamaui ad te: q̃ exaudiſti
me. Nõ eſt ſimilis tui in dijs do
mine: ⁊ nõ eſt ſcd̃ꝫ opa tua. Om
nes gẽtes quaſcũq; feciſti veniẽt
⁊ adorabũt corã te dñe: ⁊ glorifi
cabunt nomẽ tuũ. Qm̃ magnꝰ
es tu ⁊ faciens mirabilia: tu es de
us ſolꝰ. Deduc me dñe in via
tua: et ingrediar in veritate tua;
letetur cor meũ ut timeat nomẽ
tuum. Confitebor tibi dñe deus
meꝰ in toto corde meo: ⁊ glorifica
bo nomẽ tuũ in eternũ. Quia mi
ſericordia tua magna eſt ſuper
me: ⁊ eruiſti animã meã ex infer
no inferiori. Deus iniq̃ inſurre
xerũt ſup me: ⁊ ſynagoga potẽci
um q̃ſierunt aĩaꝫ meaꝫ: ⁊ nõ ꝓ
poſuerũt te in cõſpectu ſuo. Et
tu dñe deꝰ miſerator ⁊ miſericors;
paciens ⁊ multe miſericordie et
verax. Reſpice in me ⁊ miſerere
mei: da imperiũ tuũ puero tuo: et
ſaluũ fac filiũ ancille tue. Fac
mecũ ſignũ in bonũ ut videãt qui
oderũt me ⁊ confũdant: quoniã
tu domine adiuuiſti me ⁊ cõſola
tꝰ es me.

Pſalmꝰ cantici fi
lijs chore.

Fundamẽta eius in montibꝫ
ſanctis: diligit dominus por
tas ſyon ſup õnia tabernacula ia
cob. Glorioſa dicta ſũt de te: ci
uitas dei. Memor ero raab ⁊ ba
bilonis: ſcientium me. Ecce ali
enigene ⁊ tyrus ⁊ populus ethi
opum: hij fuerũt illic. Nunq̃d
ſyon dicet homo: ⁊ homo natus
eſt in ea: ⁊ ipſe fundauit eam al
tiſſimꝰ. Dominꝰ narrabit i ſcrip
turis populorũ ⁊ pñcipum: horuꝫ
qui fuerunt in ea. Sicut letantiũ
omnium: habitacio in te.

Canticū pſalmi filijs chore i fi
nem ꝑ melech ad rñdendū intel
lectꝰ heman ezraite·

Domine deꝰ ſalutis mee: ī die
clamaui ⁊ nocte coram te·
Intret ī cōſpectu tuo oracō mea
inclina aurem tuā ad precē meā·
Quia repleta eſt malis aīa mea:
et vita mea inferno appropiqua
uit· Eſtimatus ſū cum deſcēdē
tibus ī lacum: factꝰ ſum ſic homo
ſine adiutorio int̄ mortuos liber·
Sicut vulnerati dormiētes in ſe
pulchris quoꝝ nō es memor am
plius: ⁊ ipſi de manu tua repulſi
ſūt· Poſuerūt me ī lacu inferiori
in tenebroſis ⁊ ī vmbra mortis·
Sup me cōfirmatus eſt furor
tuꝰ: ⁊ ōnes fluctꝰ tuos induxiſti
ſup me· Longe feciſti notos me
os a me: poſuerūt me abhomina
cōem ſibi· Traditus ſum ⁊ non
egrediebar: oculi mei languerūt
pre inopia· Clamaui ad te do
mine: tota die expandi ad te ma
nꝰ meas· Nunquid mortuis fa
cies mirabilia: aut medici ſuſcita
bunt ⁊ cōfitebun tur tibi· Nun
quid narrabit aliq̄s ī ſepulchro
miſericordiā tuā: ⁊ veritatē tuaʒ
in ꝑdicōe· Nunq̄d cognoſcent̄
ī tenebris mirābilia tua: ⁊ iuſtitia
tua ī terra obliuionis· Et ego
ad te dñe clamaui: ⁊ māe oratio
mea ꝑueniet te· Ut quid dñe re
pellis oracōem meā: auertis faciē
tuam a me· Paup ſū ego et ī la
borib a iuuētute mea: exaltatꝰ āt
humiliatꝰ ſū ⁊ cōturbatus· In
me tranſierunt ire tue: ⁊ terrores
tui cōturbauerūt me· Circūdede
rūt me ſicut aqua tota die: circū
dederunt me ſimul· Elongaſti a
me amicū ⁊ proximum: ⁊ notos me
os a miſeria· Intellectus ethā
ezraite·:

Miſericordias dñi: in eternuʒ
cātabo· In generacōem ⁊
gñacōem: ānūciabo veritatem tu
am ī ore meo· Qm̄ dixiſti ī eter
nū miſericordia edificabitur ī ce
lis: ꝑparabitur veritas tua ī eis·
Diſpoſui teſtamētū electis meis:
iuraui dauid ſeruo meo vſq3 ī et̄
num ꝑparabo ſemē tuū· Et edi
ficabo in generacōe ⁊ geneācōeʒ:
ſedem tuā· Confitebunt̄ celi mi
rabilia tua dñe: etenim veritateʒ
tuam ī ecclīa ſanctoꝝ· Quoniaʒ
quis ī nubibꝰ equabit̄ dño: ſimi
lis erit dño in filijs dei· Deꝰ qui
glorificat̄ in cōſilio ſāctorū: mag
nus ⁊ terribil̄ ſuper ōnes q̄ ī circu
itu eius ſunt· Dñe deus virtutū
quis ſimilis tibi: potēs es domine
⁊ veritas tua ī circuitu tuo· Tu
dominaris poteſtati maris: motū
aūt fluctuū eius tu mitigas· Tu
hūiliaſti ſicut vulneratū ſupbū
in brachio virtutis tue diſpſiſti
inimicos tuos· Tui ſunt celi et
tua eſt terra: orbem terre ⁊ pleītu
dinem eius tu fundaſti: aq̄loneʒ
⁊ mare tu creaſti· Thabor ⁊ her
moni nomine tuo exultabūt: tu
um brachium cū potētia· Firme
tur manus tua ⁊ exaltet̄ dextera
tua: iuſticia ⁊ iudiciū prepacō ſe
dis tue· Miſericordia ⁊ veritas
ꝑcedent faciem tuā: btūs populꝰ
qui ſcit iubilacōem· Dñe in lu
ne vultꝰ tui ambulabūt: ⁊ ī noī
ne tuo exultabūt tota die: ⁊ in iu
ſticia tua exultabunt̄· Quoniaʒ

b 4

gloria virtutis eoꝝ tu es: ⁊ in bñ
placito tuo exaltabit̃ cornu nr̃m
Quia dñi eſt aſſumpcõ nr̃a: et
ſc̃ti iſrl̃ regis nr̃i. Tunc locut⁹
es in viſiõe ſc̃tis tuis: ⁊ dixiſti po
ſui adiutorium in potẽte: ⁊ exalta
ui electũ de plebe mea. Inueni
dauid ſeruũ meũ: oleo ſc̃to meo
vnxi eũ. Man⁹ enĩ mea auxiliabi
tur ei: ⁊ brachiũ meũ ↄfirmabit
eũ. Nihil pficiet inimicus in eo:
⁊ fili⁹ iniquitatis nõ apponet no
cere ei. Et ↄcidam a facie ipſi⁹
inimicos eius: ⁊ odiẽtes eũ in fu
gaꝫ ↄuertam. Et veritas mea
⁊ miſericordia mea cuꝫ ipſo: ⁊ in
noĩe meo exaltabitur cornu ei⁹.
Et ponã in mari manũ eius: et
in fluminib⁹ dexterã eius. Ipſe
inuocabit me pat̃ me⁹ es tu: deus
me⁹ ⁊ ſuſceptor ſalutis mee. Et
ego primogenitũ ponã illũ: excel
ſũ pre regib⁹ terre. In eternum
ſeruabo illi miſericordiã meaꝫ: et
teſtamentũ meũ fidele ipſi. Et
ponaꝫ in ſeculũ ſeculi ſemẽ eius:
⁊ thronũ eius ſicut dies celi. Si
autem dereliquerint filij ei⁹ legeꝫ
meaꝫ: ⁊ in iudicijs meis nõ ãbu
lauerint. Si iuſticias meas p
phanauerit: ⁊ mandata mea nõ
cuſtodierint. Viſitabo in virga
iniq̃tates eoꝝ: ⁊ in verberib⁹ pc̃tã
eoꝝ. Miſericordiã autẽ meã nõ
diſpergã ab eo: neq3 nocebo in veri
tate mea. Neq3 pphanabo teſta
mẽtum meũ: ⁊ que pcedunt de la
bijs meis nõ faciam irrita. Se
mel iuraui i ſcõ meo ſi dauid mẽ
tiar: ſemen ei⁹ in eternũ manebit
Et thron⁹ eius ſicut ſol in ↄſpe
ctu meo: ⁊ ſicut luna pfecta in eter

nũ: ⁊ teſtis in celo fidel̃. Tu vero
repuliſti ⁊ deſpexiſti: diſtuliſti cri
ſtũ tuũ. Auertiſti teſtamẽtũ ſer
ui tui: pphanaſti in terra ſc̃tuari
um ei⁹. Deſtruxiſti õnes ſepes
ei⁹: poſuiſti firmamẽtũ ei⁹ formidi
nẽ. Diripuerũt eũ õnes trãſeũ
tes viã: fact⁹ eſt obprobriũ vici
nis ſuis. Exaltaſti dexterã depri
menciũ euꝫ: letificaſti õnes inimi
cos ei⁹. Auertiſti adiutorium
gladij ei⁹: ⁊ nõ es auxiliatus ei i
bello. Deſtruxiſti eũ ab emũda
cõne: ⁊ ſedem ei⁹ in terra colliſiſti
Minoraſti dies tẽpis ei⁹: pfudi
ſti eũ ↄfuſione. Uſquequo dñe
auertis in finẽ: exardeſcit ſicut ig
nis ira tua. Memorare q̃ mea ſb
ſtãtia: nunq̃d enĩ vane ↄſtituiſti
õnes filios hominũ. Quis ẽ hõ
q̃ viuet ⁊ nõ videbit mortẽ: eruet
aĩaꝫ ſuaꝫ de manu inferi. Ubi
ſunt miſericordie tue antiq̃ domi
ne: ſicut iuraſti dauid in veritate
tua. Memor eſto dñe obprobrij
ſeruoꝝ tuoꝝ: qḋ continui in ſinu
meo multarũ gentiũ. Quod ex
probrauerũt inimici tui dñe: qḋ
exprobrauerũt ↄmutacõeꝫ criſti
tui. Bñdict⁹ domin⁹ in eternuꝫ
fiat fiat. ¶ Oracõ moyſi hoĩs di.
Domine refugiũ fact⁹ es nob̃
a generacõe in gñacõnem.
Priuſq̃ montes fierent aut for
marentur terra ⁊ orbis: a ſeculo et
in ſeculum tu es de⁹. Ne auertas
hominẽ in humilitatem: ⁊ dixiſti
conuertimini filij hominũ. Quo
niam mille anni ante oculos tu
os tãq̃ dies heſterna que pterijt
Et cuſtodia in nocte: que pro
nihilo habentur eorũ ãni erunt.

Mane ſicut herba trāſeat: mane
floreat ⁊ trāſeat; veſpe decidat in
duret ⁊ areſcat Quia defecimus
in ira tua: et in furore tuo turbati
ſumꝰ. Poſuiſti iniq̄tates nr̄as i
conſpcū tuo: ſeculū noſtrū in illu
minacōe vultꝰ tui. Quoniā oēs
dies noſtri defecerūt: ⁊ i ira tua de
fecimus. Anni noſtri ſicꝫ aranea
meditabūtur: dies ānorū noſtro
rum in ipſis ſeptuagita āni. Si
autē in potētatibꝰ octoginta āni:
⁊ ampliꝰ eoꝝ labor ⁊ dolor. Quo
niaꝫ ſupuenit māſuetudo: ⁊ corri
piemur. Quis nouit poteſtatē
ire tue: ⁊ pre timore tuo irā tuam
dinumerare. Dexterā tuam ſic
notaꝫ fac: ⁊ eruditos corde i ſapi
entia. Conuertere dn̄e vſqꝫquo
⁊ depcabilis eſto ſup ſeruos tuos
Repleti ſumꝰ mane miſericordia
tua: ⁊ exultauimꝰ ⁊ delectati ſumꝰ
i oībꝰ diebꝰ nr̄is. Letati ſumꝰ
p diebus quibus nos hūiliaſti:
ānis quibꝰ vidimꝰ mala. Reſpi
ce in ſeruos tuos ⁊ in opa tua: et
dirige filios eoruꝫ. Et ſit ſplen
dor dn̄i dei noſtri ſuper nos: ⁊ opē
ra manuū noſtraꝝ dirige ſuper
nos: et opꝰ manuū noſtrarū diri
ge. Laus cātici ipſi dd.

QVi habitat in adiutorio al
tiſſimi: in ꝓtectiōe dei celi cō
morabit̄. Dicet dn̄o ſuſceptor
meꝰ es tu ⁊ refugiū meū deꝰ meꝰ:
ſperabo in eū. Quoniā ipſe liberā
uit me de laqueo venātiū: ⁊ a ver
bo aſpero. Scapulis ſuis obum
brbit tibi: ⁊ ſub pēnis eius ſpera
bis. Scuto circūdabit te veritas
eius: nō timeb̄ a timore nocturno
A ſagitta volāte in die: a nego

tio pambulante in tenebris: ab
incurſu ⁊ demōio meridiano. Ca
dēt a latere tuo mille: ⁊ decēmilia
a dextris tuis: ad te aūt nō appro
pinq̄bit. Verūtn̄ ocul' tuis cōſi
derabis: ⁊ retribucōem pctōrū vi
debis. Quoniam tu es dn̄e ſpes
mea: altiſſimū poſuiſti refugiū tu
um. Non accedat ad te malū: ⁊
flagellum nō appropinq̄bit taber
naculo tuo. Quoniā āgelis ſuis
mādauit de te: ut cuſtodiāt te in
oībꝰ viis tuis. In manibꝰ por
tabunt te: ne forte offendas ad
lapidem pedē tuū. Sup aſpidem
⁊ baſiliſcū ambulab̄: ⁊ cōculcab̄
leonem ⁊ draconē. Qm̄ i me ſpe
rauit liberabo eū: protegā eum q̄
niaꝫ cognouit nomē meū. Clama
uit ⁊ exaudiā eū: cum ipo ſū i tri
bulaciōe: eripiaꝫ eū ⁊ glorificabo
eum. Longitudine dierū reple
bo eum: ⁊ oſtendam illi ſalutare
meum. Pſalmus cantici in die
ſabbati.

BOnū eſt cōfiteri dn̄o: ⁊ pſal
lere nomini tuo altiſſiē. Ad
ānuntiandū mane miſericordiā
tuaꝫ: ⁊ veritatē tuā p noctē. In
decacordo pſalterio: cū cantico in
cythara. Quia delectaſti me do
mine in factura tua: et in opibus
manuū tuaꝝ exultabo. Quam
magnificata ſūt opa tua dn̄e: ni
mis ꝓfunde facte ſūt cogitatiōes
tue. Vir inſipiēs nō cognoſcet:
⁊ ſtultꝰ non intelliget hec. Cuꝫ
exorti fuerint pctōres ſicut fenuꝫ:
⁊ apparuerūt oēs qui opantur
iniq̄tatem. Vt intereant in ſecu
lum ſeculi: tu autē altiſſimꝰ in eter
nū dn̄e. Qm̄ ecce inimici tui dn̄e

quoniā ecce inimici tui ꝑibūt: et
diſpergētur ōnes q̄ opant̄ iniq̄ta
tē. Et exaltabit̄ ſic vnicornis cor
nu meū: ⁊ ſenectꝰ mea in mīa vbe
ri. Et deſpexit oculꝰ meus inimi
cos meos: ⁊ inſurgētibꝰ in me ma
lignātibꝰ audiet auris mea. Iu
ſtus ut palma florebit: ⁊ ſicut ce
drus libani multiplicabit̄. Plā
tati in domo dn̄i: in atrijs domus
dei noſtri florebūt. Adhuc mł
tiplicabūtur in ſenectute vberi: ⁊
bene pacientes erūt ⁊ annūciēt.
Qm̄ rectꝰ dn̄s deus noſter: ⁊ nō
eſt iniq̄tas in eo. ¶ Laus cātici
dauid in die ante ſabbatū quan
do fundata eſt terra.

Dominꝰ regnauit decorem in
dutus eſt: indutus eſt dn̄s
fortitudinē ⁊ p̄cinxit ſe. Et enī
firmauit orbē terre: qui nō cōmo
uebitur. Parata ſedes tua ex tūc:
a ſeculo tu es. Eleuauerūt flumi
na domie: eleuauerūt flumina vo
cē ſuam. Eleuauerunt flumina
fluctꝰ ſuos: a vocibꝰ aquarū mul
tarū. Mirabiles elacōnes maris:
mirabilis in altis dn̄s. Teſtimo
nia tua credibilia facta ſūt nimis:
domū tuā decet ſanctitudo dn̄e in
longitudinē dierꝝ. ¶ Pſalmꝰ 98.
quarta ſabbati.

Deus vlcionū dn̄s: deꝰ vlcio
nū libere egit. Exaltare qui
iudicas terrā: redde retribucōnē
ſupbis. Vſqȝ quo peccatores do
mine: vſqȝ quo peccatores gloria
būtur. Effabūtur ⁊ loquētur
iniq̄tatē: loqn̄tur ōnes qui operā
tur iniuſticiā. Populū tuū dn̄e
hūiliauerūt: ⁊ hereditatē tuā vex
auerūt. Viduā ⁊ aduenā inter
fecerūt: ⁊ pupillos occiderūt. Et
dixerūt nō videbit dn̄s: nec intel
liget deꝰ iacob. Intelligite inſi
piētes in populo: ⁊ ſtulti aliquan
do ſapite. Qui plantauit aurem
nō audiet: aut q̄ finxit oculū nō
ↄſiderat. Qui corripit gentes n̄
arguet: q̄ docet hominē ſciētiā.
Dn̄s ſcit cogitacōnes hoim: quo
niā vane ſūt. Beatus homo quē tu
erudieris dn̄e: ⁊ de lege tua docue
ris eū. Vt mitiges ei a diebꝰ mal:
donec fodiat̄ pctōri fouea. Quia
nō repellet dn̄s plebē ſuā: et here
ditatē ſuā nō derelinquet. Quo
aduſqȝ iuſticia ↄuertatur in iudi
ciū: ⁊ q̄ iuxta illam. ōnes q̄ recto
ſūt corde. Quis ↄſurget mihi ad
uerſus malignantes: aut q̄s ſta
bit mecū aduerſus opantes iniq̄
tatē. Niſi qr dn̄s adiuuit me:
paulominꝰ habitaſſ; in inferno
aīa mea. Si dicebā motus eſt
pes meꝰ: mīa tua dn̄e adiuuabat
me. Scd̄m multitudinē dolorū
meorū i corde meo: ↄſolacōes tue
letificauerūt aīam meā. Nunq̄d
adheret tibi ſedes iniq̄tatis: q̄ fin
gis laborē in precepto. Capta
būt in animā iuſti: ⁊ ſanguinē i
nocētem ↄdēnabūt. Et factus ē
mihi dn̄s in refugium: ⁊ deꝰ meꝰ i
adiutoriū ſpei mee. Et reddet il
lis iniquitatem ipſorū: ⁊ in mali
cia eorum diſpdet eos: diſpdet il
los dn̄s deꝰ noſter. ¶ Laus cāti
ci ipſi dauid.

Venite exultemꝰ dn̄o: iubileꝰ
deo ſalutari nr̄o. Preoccupēꝰ
faciē eiꝰ in ↄfeſſiōe: ⁊ in pſalmis
iubilemꝰ ei. Qm̄ deus magnꝰ do
minꝰ: ⁊ rex magnꝰ ſup oēs deos.

Quõia in manu eius ſũt õnes fi
nes terre: ⁊ altitudines mõtiũ ipſi
us ſunt. Quoniã ipſiꝰ eſt mare
⁊ ipſe fecit illud: ⁊ ſiccã manꝰ eiꝰ
formauerũt. Uenite adoremus
⁊ ꝓcidamꝰ et ploremꝰ ante dñm
qui fecit nos: qꝛ ipſe eſt deꝰ noſter
Et nos populus paſcue eius: ⁊
oues manꝰ eius. Hodie ſi voceꝫ
eius audieritis: nolite obdurare
corda veſtra. Sicut in irritacõe
ſcdm diem tẽptacõnis in deſerto.
Ubi tẽptauerũt me patres vrĩ
ꝓbauerunt me ⁊ viderunt opera
mea. Quadrĩgita ãnis offenſus
fui generacõi illi: ⁊ dixi ſemp er
rant corde. Et iſti nõ cognouerũt
vias meas: ut iuraui in ira mea
ſi intrabunt in requiẽ meã.

¶ Pſalmꝰ dd. qñ domꝰ edificabat
poſt captiuitatem.

Cantate dño canticũ nouuꝫ:
cãtate dño õmis terra. Cã
tate dño ⁊ bñdicite nomini eius:
annũtiate de die in diem ſalutare
eius. Annũtiate int̃ gentes glo
riam eius: in õmibꝰ populis mira
bilia eius. Quoniã magnꝰ dñs
⁊ laudabilis nimis: terribilis eſt
ſup õnes deos. Qm̃ õnes dij gẽ
tium demonia: dñs autẽ celos fe
cit. Confeſſio ⁊ pulchritudo i cõ
ſpectu eius: ſanctimonia ⁊ magñ
ficentia in ſanctificacõe eius. Af
ferte domino patrie gentium: af
ferte dño gloriam ⁊ honorẽ: affer
te dño gloriã nomini eius. Tol
lite hoſtias ⁊ introite in atria eiꝰ
adorate dñm in atrio ſancto eiꝰ.
Cõmoueatur a facie eius vni
uerſa terra: dicite in gentibus qꝛ
dñs regnauit. Etenim correxit
orbem terre qui nõ cõmouebitur
iudicabit populos in equitate.
Letentur celi ⁊ exultet terra: cõ
moueatur mare et plenitudo eiꝰ:
gaudebunt campi ⁊ õmia que in
eis ſunt. Tunc exultabunt oĩa
ligna ſiluarũ a facie domini quia
venit: quoniaꝫ venit iudicare ter
ram. Iudicabit orbem terre in
eq̃tate: ⁊ populus in veritate ſua.

¶ Pſalmꝰ dauid qñ terra eius reſti
tuta eſt ei.

Dominꝰ regnauit exultet ter
ra: letẽtur inſule multe. Nu
bes ⁊ caligo in circuitu eius: iuſti
cia ⁊ iudicium correctio ſedis eiꝰ.
Ignis ante ipſum precedet: ⁊ i
flãmabit in circuitu inimicos eiꝰ.
Illuxerunt fulgura eiꝰ orbi terre:
vidit ⁊ cõmota eſt terra. Mõtes
ſicut cera fluxerunt a facie domi
a facie dñi õmis terra. Annũtia
uerũt celi iuſticiaꝫ eiꝰ: ⁊ viderunt
õnes populi gloriã eiꝰ. Confũ
dantur õnes qui adorant ſculpti
lia: ⁊ qui gloriãtur in ſimulacris
ſuis. Adorate eum õnes angeli
eiꝰ: audiuit ⁊ letata eſt ſyon. Et
exultauerunt filie iude: ꝓpter iudi
cia tua dñe. Qm̃ tu dñs altiſſi
mus ſup omnem terram: nimis
exaltatus es ſup õnes deos. Qui
diligitis dñm odite maluꝫ: cuſto
dit dñs animas ſcõꝝ ſuorũ: de
manu pcõris liberabit eos. Lux
orta eſt iuſto: ⁊ rectis corde leticia
Letamini iuſti in domino: ⁊ con
fitemini memorie ſanctificacõis
eius.

¶ Pſalmꝰ dd.

Cantate dño cãticũ no
uũ: q mirabilia fecit.
Saluauit ſibi dexterã
eius: ⁊ brachiũ ſanctũ
eius. Notũ fecit dñs ſalutare ſu
um: in cõſpectu gentiũ reuelauit
iuſticiã ſuã. Recordatus ẽ mi
ſericordie ſue: ⁊ veritatis ſue domui
iſrl. Viderũt õnes termini terre
ſalutare dei nr̃i: iubilate dño oĩs
terra: cantate ⁊ exultate ⁊ pſallite
Pſallite dño ĩ cythara ĩ cytha
ra ⁊ voce pſalmi: in tubis ductili
bꝰ ⁊ voce tube cornee. Iubilate
in cõſpectu regis dñi: moueat̃ ma
re ⁊ plenitudo eiꝰ: orbis terrarum
et qui habitant in eo. Flumi
na plaudẽt manu ſimul: montes
exultabũt a cõſpectu dñi: q̃m venit
iudicare terrã. Iudicabit orbẽ
terrarũ in iuſticia: ⁊ populꝰ in eq̃
tate. ¶ Ps. dauid.

Dominꝰ regnauit iraſcantur
populi: q̃ ſedes ſup cherubin
moueat̃ terra. Dñs in ſyõ mag
nꝰ: ⁊ excelſus ſup õnes populos.
Cõfiteant̃ nomini tuo magno
quoniam terribile ⁊ ſanctũ eſt:
⁊ honor regis iudicium diligit.
Tu paraſti directões: iudiciũ
⁊ iuſtitiam in iacob tu feciſti. Ex
altate dominũ deum noſtrum: et
adorate ſcabellum pedum eiꝰ quo
niam ſanctum eſt. Moyſes ⁊ aa
ron in ſacerdotibus eius: ⁊ ſamu
el inter eos qui inuocant nomen
eius. Inuocabant dominum ⁊
ipſe exaudiebat eos in columna
nubis loquebatur ad eos. Cu
ſtodiebant teſtimonia eius: ⁊ p̃
ceptum quod dedit illis. Domi
ne deꝰ noſter tu exaudiebas eos:
deus tu propicius fuiſti eis: ⁊ vl
ciſcens in omnes adinuẽcões
eorum. Exaltate dominũ deum
noſtrum: ⁊ adorate in monte ſan
cto eius: quoniam ſanctus domi
nus deus noſter.

¶ Pſalmꝰ in confeſſione.

Iubilate domino omnis terra: ſer
uite domino in leticia. Introite
in conſpectu eius: in exultacione.
Scitote q̃m dñs ipſe eſt deꝰ:
ipſe fecit nos ⁊ non ipſi nos. Po
pulus eius ⁊ oues paſcue eius ĩ
troite portas eius in confeſſione:
atria eius in ymnis confitemini
illi. Laudate nomen eius quo
niam ſuauis eſt dominus: in eter
num miſericordia eius: ⁊ vſq; in
generacõnem ⁊ generacõnem ve
ritas eius. ¶ Ps. dauid.

Miſericordiam ⁊ iudiciũ can
tabo tibi domine: pſallam ⁊
intelligã in via immaculata quã
do venies ad me. Perambula
bam in innocentia cordis mei: in
medio domus mee. Non propo
nebam ante oculos meos rem in
iuſtã: facientes preuaricacões odi
ui. Non adheſit mihi cor prauũ:
declinantẽ a me malignũ nõ cog
noſcebam. Detrahentem ſecre
to proximo ſuo: hunc perſeque
bar. Superbo oculo ⁊ inſacia
bili corde: cũ hoc nõ edebã. Ocu
li mei ad fideles terre ut ſedeãt me
cũ: ãbulãs ĩ via imaculata hic m̃
miſtrabat. Nõ hitabit ĩ medio
domꝰ mee q̃ facit ſupbiã: q̃ loqui
iniq̃ nõ direxit ĩ cõſpcũ oculorũ me
orũ. In matutino interficiebã oẽs
pctõres terre: ut diſpderẽ de ciuita
te dñi õnes operãtes iniq̃tatẽ.

¶Oracō paupꝭ cū anxiaretur ⁊
corā dn̄o effundit precē ſuam.
Domine exaudi oracōez me
am: ⁊ clamor meꝰ ad te veni
at. Non auertas faciez tuam a
me: in quacūqꝫ die tribulor incli
na ad me aurez tuam. In qua
cūqꝫ die inuocauero te: velociter
exaudi me. Quia defecerūt ſicut
fumꝰ dies mei: et oſſa mea ſic cre
miū aruerunt. Percuſſus ſū ut
fenum ⁊ aruit cor meum: qꝛ obli
tus ſum comedere panem meum.
A voce gemitus mei: adheſit os
meū carni mee. Similis factus
ſum pellicano ſolitudīs: factus ſū
ſicut nicticorax in domicilio. Vi
gilaui: ⁊ factꝰ ſum ſicut paſſer ſo
litarius in tecto. Tota die expro
brabant mihi inimici mei: et qui
laudabant me aduerſū me iura
bant. Quia cinerē tanqꝫ panē
manducabā: ⁊ poculū meū cū fle
tu miſcebam. A facie ire indig̃ti
onis tue: quia eleuās alliſiſti me
Dies mei ſicut vmbra declinaue
rūt: ⁊ ego ſic fenū arui. Tu autē
domine in eternū ꝑmanes: ⁊ me
moriale tuum in gn̄acionē ⁊ ge
neracōem. Tu exurgens miſe
reberis ſyon: quia tēpus miſeren
di eius qꝛ venit tempꝰ. Quoniā
placuerūt ſeruis tuis lapides eiꝰ:
⁊ terre eius miſerebunt. Et ti̅me
bunt gentes nomē tuum dn̄e: et
oēs reges terre gloriā tuā. Quia
edificabit dn̄s ſyon: ⁊ videbitur
in gloria ſua. Reſpexit in oracō
nē humiliū: ⁊ nō ſpreuit p̄cez eo
rum. Scribant hec in generacō
ne altera: ⁊ populꝰ qui creabitur
laudabit dn̄m. Quia ꝓſpexit de
excelſo ſācto ſuo: dn̄s de celo ī ter
ram aſpexit. Et audiret gemitꝰ
cōpeditorum: ut ſolueret filios in
teremptorꝝ. Ut annūtient ī ſyō
nomen dn̄i: ⁊ laudem eiꝰ in iheru
ſalem. In cōueniendo populos
in vnum: ⁊ reges ut ſeruiāt domi
no. Reſpondit ei in via v̓tutis
ſue: paucitatē dierū meorꝝ nūcia
mihi. Ne reuoces me in dimidio
dierum meorū: in generacōem et
generacōem āni tui. Inicio tu
dn̄e terram fūdaſti: et opera ma
nuū tuarum ſunt celi. Ipſi peri
bunt tu autē ꝑmanes: ⁊ oēs ſic
veſtimentū veteraſcēt. Et ſicut
opertoriū mutabis eos ⁊ mutabū
tur: tu autē idem ipſe es: et āni tui
nō deficient. Filij ſeruorꝝ tuorū
habitabunt: ⁊ ſemen eorꝝ in ſecu
lum dirigetur. ¶Ps. ipſi dd.
Benedic anima mea dn̄o: et
oīa que intrā me ſunt nomini ſā
cto eiꝰ. Benedic aīa mea dn̄o:
⁊ noli obliuiſci oēs retribucio
nes eiꝰ. Qui ꝓpiciatur oībꝰ ini
quitatibꝰ tuis: qui ſanat oēs in
firmitates tuas. Qui redimit de
interitu vitam tuā: qui coronat te
in miſericordia ⁊ miſeracōibus.
Qui replet in bonis deſiderium
tuū: renouabitur ut aq̓le iuuētꝰ
tua. Faciens miſericordias do
minꝰ: et iudicium oībꝰ iniuriaꝫ
pacientibꝰ. Notas fecit vias ſu
as moyſi: filijs iſrl̓ voluntates ſu
as. Miſerator ⁊ miſericors dn̄s:
longanimis ⁊ multū miſericors.
Non in ꝑpetuū iraſcetur: neqꝫ
in eternū cōminabitur. Nō ſcḋm
peccata noſtrā fecit nobꝭ: neqꝫ ſcḋm
iniq̄tates noſtras retribuit nobꝭ.

Quoniā ſcḋm altitudinē celi a ter
ra: corroborauit miſericordiā ſuā
ſup timentes ſe. Quātum diſtat
ortus ab occidēte: lōge fecit a no
bis iniq̇tates nr̄as. Quō miſere
tur pat̄ filioꝝ: miſertus ē dn̄s ti
mentib9 ſe: qm̄ ipſe cognouit fig
mentū noſtrū. Recordatus eſt
qm̄ puluis ſum9: homo ſicut fenū
dies ei9: tanq̄ flos agri ſic efflorē
bit. Quoniā ſpūs ptrāſibit in
illo ⁊ nō ſubſiſtet: ⁊ nō cognoſcꝫ
ampli9 locū ſuum. Miſericordia
autē dn̄i ab eterno ⁊ vſq; in eter
nū: ſup timentes eū. Et iuſticia
illi9 in filios filioꝝ: hiis q̇ ſeruāt
teſtamentū eius. Et memores
ſunt mādatoꝝ ipſius: ad facien
dū ea. Dominus in celo parauit ſe
dem ſuā: ⁊ regnū ipſi9 ōmib9 dn̄a
bit. Bn̄dicite dn̄o ōnes angeli
eius potentes virtute: facientes
verbum illi9 ad audiendā vocem
ſermonū ei9. Benedicite domio
ōnes virtutes eius: miniſtri eius
qui facitis volūtatē eius. Bene
dicite dn̄o ōnia opȧ eius: in om
ni loco dn̄acōnis eius: bn̄dic ai
ma mea domino. ¶ Ps. dauid.

Benedic aīa mea dn̄o: dn̄e
de9 meus magnificat9 es ve
hementer. Confeſſiōem ⁊ deco
rem induiſti: amict9 lumine ſicut
veſtimento. Extendēs celū ſicut
pellem: qui tegis aquis ſuperiora
eius. Qui ponis nubem aſcenſū
tuum: qui ābulas ſup pennas vē
toꝝ. Qui facis āgelos tuos ſpi
ritus: ⁊ miniſtros tuos ignē vren
tē. Qui fundaſti terrā ſuper ſta
bilitatē ſuā: nō inclinabit in ſecu
lum ſeculi. Abiſſus ſic veſtimē
tū amict9 eius: ſup mōtes ſtabūt
aque. Ab increpaciōe tua fugi
ent: a voce tonitrui tui formida
bunt. Aſcendunt mōtes ⁊ deſcē
dunt campi: in locū quē fundaſti
eis. Terminū poſuiſti quē non
tranſgredient: neq; conuertētur
operire terraꝫ. Qui emittis fōtes
in cōuallibus: inter medium mō
cium ptranſibunt aque. Pota
būt ōnes beſtie agri: expectabūt
onagri in ſiti ſua. Super ea vo
lucres celi habitabūt: de medio
petrarū dabunt voces. Rigans
montes de ſupioribus ſuis: de fru
ctu opeꝝ tuorum ſaciabitur terra
Producens fenū iumentis: ⁊ her
baꝫ ſeruituti hominū. Ut educas
panē de terra: ⁊ vinum letificꝫ cor
hominis. Ut exhilaret facieꝫ in
oleo: ⁊ panis cor hominis confir
met. Saturabūtur ligna cāpi ⁊
cedri libani quas plātauit: illic
paſſeres nidificabūt. Herodii
domus dux eſt eoꝝ: montes ex
celſi ceruis: petrē refugiū herinaciis.
Fecit lunam in tempora: ſol cog
nouit occaſum ſuum. Poſuiſti
tenebras ⁊ facta eſt nox: in ipſa
pertranſibunt ōnes beſtie ſilue.
Catuli leonum rugientes ut ra
piant: ⁊ querant a deo eſcam ſibi
Ortus eſt ſol ⁊ cōgregati ſunt: ⁊
in cubilib9 ſuis collocabuntur.
Exibit homo ad op9 ſuum: ⁊ ad
operacōnem ſuam vſq; ad veſpe
rum. Quam magnificata ſunt
opera tua domine: omnia in ſapi
encia feciſti: impleta eſt terra poſ
ſeſſione tua. Hoc mare magnū
⁊ ſpacioſum manibus: illic repti
lia quorum non eſt numerus.

Animalia puſilla cū magnis: il
lic naues pertrāſibunt· Draco
iſte quē formaſti ad illudēdū ei:
ōnia a te expectāt ut des illis eſcā
i tempe· Dante te illis colligēt:
aperiēte te manū tuam ōnia iple
būtur bonitate· Auertente aūt
te faciē; turbabūtur: auferes ſpi
ritū eorū ⁊ deficient: ⁊ in puluerē
ſuū reuertētur· Emittes ſpiritū
tuū ⁊ creabūtur: ⁊ renouabis faci
em terre· Sit gloria dñi in ſecu
lum: letabitur dñs in opibus ſu
is· Qui reſpicit terram ⁊ facit eā
tremere: qui tangit mōtes ⁊ fumi
gant· Cantabo domino in vita
mea: pſallam deo meo q̄diu ſum
Iocūdum ſit ei eloquiū meū:
ego vero delectabor in dño· Defi
tient peccatorēs a terra et iniq̄ ita
ut nō ſint: bñdic aīa mea dño·
Confitemī dño ¶Alleluia·
⁊ inuocate nomē eius: ānū
tiate inter gētes opera ei⁹· Can
tate ei ⁊ pſallite ei: narrate oīa
mirabilia ei⁹ laudamini in noīe ei⁹
ſancto ei⁹· Letetur cor querēti
um dñm querite dñm ⁊ cōfirma ei⁹
mini: querite faciē ei⁹ ſēper· Me
mentote mirabiliū ei⁹ que fecit:
prodigia ⁊ iudicia oris ei⁹· Se
men abrahā ſerui ei⁹: filij iacob
electi ei⁹· Ipſe dñs deus noſter:
in vniuerſa terra iudicia ei⁹ Me
mor fuit ī ſeculū teſtamēti ſui: vbi
quod mādauit in mille generati
ones· Quod diſpoſuit ad abra
ham: ⁊ iuramēti ſui ad yſaac· Et
ſtatuit illud iacob in preceptū: et
iſrl' in teſtamētū eternū· Dicens
tibi dabo terrā chanaan: funicu
lum hereditatis veſtre· Cum eſ

ſent numero breui: paucíſſimi et
incole eius· Et pertrāſierunt de
gēte in gentem: ⁊ de regno ad po
pulū alterū· Non reliquit hoīez
nocere eis: ⁊ corripuit p eis reges
Nolite tangere criſtos meos: ⁊
in pphetis meis nolite malignai·
Et vocauit famē ſuper terram:
⁊ oē firmamētum panis ɔtriuit·
Miſit an̄ eos virum: in ſeruū ve
nūdatus eſt ioſeph Humiliaue
rūt in cōpedibus pedes eius: fer
rum ptranſijt animā ei⁹ donec ve
niret verbū eius· Eloquiū domi
ni inflāmauit eum: miſit rex ⁊ ſol
uit eum: princeps pplorū ⁊ dimi
ſit eū· Conſtituit eū dominū
dom⁹ ſue: ⁊ principē oīs poſſeſſi
oīs ſue· Ut erudiret pncipes
eius ſicut ſemetipſū: ⁊ ſenes eius
prudētiam doceret· Et intrauit
iſrl' in egyptū: ⁊ iacob accola fu
it in terra cham· Et auxit pplm
ſuum vehemēter: ⁊ firmauit eū ſu
per inimicos ei⁹· Conuertit cor
eorū ut eruđirent populū ei⁹: ⁊ do
lum facerent in ſeruos ei⁹ Miſit
moyſen ſeruum ſuū: aaron quē
elegit ipſū· Poſuit in eis verba
ſignorū ſuorum ⁊ pdigiorū: in ter
ra cham· Miſit tenebras ⁊ obſcu
rauit: ⁊ n̄ exacerbauit ſermōes
ſuos· Conuertit aquas eorū in
ſanguinē: ⁊ occidit piſces eorum
Et dedit terra eorū ranas: in pe
netrabilib⁹ regum ipſorū· Dixit
⁊ venit cynomia ⁊ ſciniphes: i oī
bus finib⁹ eorum· Poſuit pluui
as eorū grādinem: ignē cōburē
tem in terra ipſorū· Et percuſſit
vineas eorū ⁊ ficulneas eorū: et
contriuit lignum finium eorum·

Dixit ⁊ venit locuſta: ⁊ bruc9
cui9 nō erat nūer9. Et comedit
oē fenū in terra eorū: ⁊ comedit
ōnem fructū terre eoꝝ. Et pcuſ
ſit ōne primogenitū in terra eoꝝ
pmicias ōis laboris eorū. Et
eduxit eos cum argēto ⁊ auro: ⁊
nō erat in tribub9 eorū infirm9.
Letata eſt egipt9 in pfectōe eo
rū: qꝛ incubuit timor eorū ſup eos
Expandit nubem in ptectōem
eorū: ⁊ ignem ut luceret eis p no
ctem. Petierūt ⁊ venit coturnix:
⁊ pane celi ſaturauit eos. Diru
pit petrā ⁊ fluxerūt aque: abierūt
in ſicco flumina. Qm̄ memor fu
it verbi ſancti ſui: qđ habuit ad
abraham puerū ſuum. Et edu
xit populū ſuū in exultacōe: ⁊ ele
ctos ſuos in leticia. Et dedit ill'
regiones gentiū: ⁊ labores pplorū
poſſederūt. Ut cuſtodiāt iuſtifi
cacōes ei9: ⁊ legem eius requirāt.
Confitemī dn̄o Alł'a Alł'a.
qm̄ bon9: qm̄ in ſeculū miſeri
cordia ei9. Quis loquetur potē
cias dn̄i: auditas faciet oēs lau
des eius. Beati q̄ cuſtodiūt iu
diciū: ⁊ faciunt iuſticiā in oī tpe
Memento nrī dn̄e in bn̄placito
populi tui: viſita nos in ſalutari
tuo Ad vidēdum in bonitate ele
ctorū tuorū: ad letandū in leticia
gentis tue: ut lauderis cū heredi
tate tua. Peccauim9 cū prīb9 no
ſtris: iniuſte egim9 iniq̄tatē feci
m9. Patres nrī in egipto nō in
tellexerūt mirabilia tua: nō fuerūt
memores multitudinis miſericor
die tue. Et irritauerūt aſcēdētes
in mari mari rubro. Et ſaluauit eos
ppter nomē ſuū: ut notā facerēt
potētiam ſuā. Et increpuit mare
rubrū ⁊ exiccatum eſt: ⁊ deduxit
eos in abiſſis ſicut in deſerto. Et
ſaluauit eos de manu odienciū:
⁊ redemit eos de mānu inimici. Et
opuit aqua tribulātes eos: vn9
ex eis nō remanſit. Et credide
rūt verbis ei9: ⁊ laudauerūt lau
dem eius Cito fecerūt obliti ſūt
opeꝝ eius: nō ſuſtinuerūt ꝯſiliū
eius. Et ꝯcupierūt ꝯcupiſcen
ciam in deſerto: ⁊ tēptauerūt deū
in inaquoſo. Et dedit eis petici
onē ipſorū: ⁊ miſit ſaturitatē in
animas eorum. Et irritauerūt
moyſen in caſtris: aaron ſanctū
dn̄i. Aperta eſt terra ⁊ degluti
uit dathan: ⁊ operuit ſup ꝯgrega
cōem abiron. Et exarſit ignis i
ſynagoga eorū: flāma ꝯbuſſit
peccatores. Et fecerūt vitulū in
oreb: ⁊ adorauerūt ſculptile. Et
mutauerūt gloriā ſuā: in ſimilitu
dinē vituli comedētis fenū. Ob
liti ſūt deum qui ſaluauit eos: qui
fecit magnalia in egipto mirabi
lia in terra cham: terribilia i mari
rubro. Et dixit ut diſpderet eos:
ſi nō moyſes elect9 eius ſtetiſſet i
ꝯfractōe in conſpcū eius. Ut au
terret iram ei9 ne diſperderet eos: ⁊
p nihilo habuerūt terrā deſiderā
bilem. Non crediderunt verbo
eius: ⁊ murmurauerunt in taber
naculis ſuis: non exaudierunt vo
cem domini. Et eleuauit manū
ſuam ſuper eos: ut proſterneret
eos in deſerto. Et ut deiceret ſe
men eorum in nacionibus: ⁊ diſ
pergeret eos in regionibus. Et
iniciati ſunt beelphegor: ⁊ ꝯme
derunt ſacrificia mortuorum.

Et irritauerunt eū in adinuen
tōibus ſuis:⁊ multiplicata eſt i
ſ ruina. Et ſtetit finees ⁊ pla
cauit:⁊ ceſſauit quaſſatio. Et re
putatū eſt ei in iuſtitiam:in gene
racōem ⁊ generatiōem uſq; in ſē
piternū. ¶ Phares.
Et irritauerūt eum ad aquaȝ
contradictōis:⁊ vexatꝰ ē moy
ſes ꝑpter eos:quia exacerbauerūt
ſpiritum eius. Et diſtinxit i la
biis ſuis:non diſperdiderunt gen
tes quas dixit dominus illis. Et
cōmixti ſunt inter gentes:et didi
cerunt opa eorū ⁊ ſeruierūt ſculp
tilibus eorum:⁊ factum eſt illis i
ſcandalum. Et immolauerūt fili
os ſuos ⁊ filias ſuas:demoniis.
Et effuderunt ſāguinem inno
cētem ſanguinem filiorū ſuorum
⁊ filiarū ſuaȝ:quas ſacrificauerūt
ſculptilibus chanaan. Et inter
fecta eſt terra i ſanguinibꝰ:et cō 1co4
taminata eſt in operibus eorum:
⁊ fornicati ſunt in adinuencionī
bꝰ ſuis. Et iratus eſt furore do
minꝰ in populū ſuū:⁊ abhomina
tus eſt hereditatem ſuā. Et tra
didit eos in manꝰ gentium:⁊ do
minati ſūt eorum qui oderūt eos.
Et tribulauerūt eos inimici eo
rum:⁊ humiliati ſūt ſub manibꝰ
eorū:ſepe liberauit eos. Ipſi aūt
exacerbauerunt eum in conſilio
ſuo:et humiliati ſūt in iniquitati
bus ſuis. Et vidit cum tribula
rentur:⁊ audiuit oratiōem eorum.
Et memor fuit teſtamēti ſui:et
penituit eū ſcdm multitudinē mi
ſericordie ſue. Et dedit eos i mi
ſericordias:in conſpectū ōnium q̃
ceperant eos. Saluos fac nos
domine deus noſter:et congrega
nos de nacōnibus. Ut confitea
mur nomini ſancto tuo:et glorie
mur in laude tua. Benedictꝰ do
minꝰ deꝰ iſrahel:a ſeculo ⁊ uſq; in
ſeculum ⁊ dicet ōnis populꝰ:fiat
fiat. ¶ Alleluia Alleluia.
Confitemini dn̄o quoniā bo
nus:quoniā in ſeculū miſeri
cordia eius. Dicant qui redēpti
ſunt a dn̄o:quos redemit de manu
inimici:de regionibus ꝯgregauit
eos. A ſolis ortu ⁊ occaſu:ab aq̃
lone et mari. Errauerunt in ſo
litudine i inaquoſo:viam ciuita
tis habitaculi non inuenerunt.
Eſurientes ⁊ ſitientes:aīa eorū
in ipſis defecit. Et clamauerūt
ad dominū cū tribularentur:⁊ de
neceſſitatibꝰ eorum eripuit eos.
Et deduxit eos in viam rectam:
ut irent i ciuitatem habitacōnis.
Confiteantur dn̄o miſericordie
eius:⁊ mirabilia eius filiis homi
nū. Quia ſatiauit animā inanē
⁊ animā eſurientē ſaciauit bonis.
Sedentes in tenebris ⁊ vmbra
mortis:vinctos in mendicitate ⁊
ferro. Quia exacerbauerūt elo
quia dei:⁊ conſiliū altiſſimi irrita
uerūt. Et humiliatū eſt i labo
ribus cor eorū:īfirmati ſunt nec
fuit q̃ adiuuaret. Et clamaue
rūt ad dominū cū tribularentur:
⁊ de neceſſitatibꝰ eorum liberauit
eos. Et eduxit eos de tenebris
⁊ vmbra mortis:⁊ vincula eoruȝ
dirupit. Confiteantur dn̄o miſe
ricordie eius:et mirabilia eius fi
liis hominū. Quia cōtriuit por
tas ereas:⁊ vectes ferreos confre
git. Suſcepit eos de via iniq̃tatis

eoꝝ: ꝓpter iniuſticias ei ſuas hũ
miliati ſunt. Omnẽ eſcã abhoia
ta eſt aĩa eoꝝ: ⁊ appropinquerũt
vſq; ad portas mortis. Et clama
uerũt ad dñm cũ tribularentᷣ: et
de neccitatibus eoꝝ liberauit eos.
Miſit verbũ ſuũ ⁊ ſanauit eos:
⁊ eripuit eos de interičoibꝫ eorũ.
Confiteãtur dño miſericordie
ei⁹: ⁊ mirabilia ei⁹ filijs hominũ.
Et ſacrificẽt ſacrificiũ laudis:
⁊ annũcient opa eius in exultati
one. Qui deſcendũt mare in na
uibꝫ: facientes opačõeꝫ in aquis
multis. Ipſi viderũt opa domi:
⁊ mirabilia ei⁹ in ꝓfundo. Dixit
⁊ ſtetit ſpũs ꝓcelle: ⁊ exaltati ſũt
fluct⁹ eius. Aſcendũt vſq; ad
celos ⁊ deſcẽdunt vſq; ad abiſſos
anima eoꝝ in malis tabeſcebat.
Turbati ſũt ⁊ moti ſũt ſicut ebri
us: ⁊ õis ſapiẽtia eoꝝ deuorata
eſt. Et clamauerũt ad dñm cũ
tribularentᷣ: ⁊ de neceſſitatib⁹ eo
rũ eduxit eos. Et ſtatuit ꝓcellã
eius in aurã: ⁊ ſiluerũt fluct⁹ eius.
Et letati ſunt ꝙ ſiluerunt: ⁊ de
duxit eos in portum volũtatis eo
rũ. Confiteãtur dño miſericor
die ei⁹: ⁊ mirabilia ei⁹ filijs hoim.
Et exaltẽt eũ in eccĩa plebis: et
in cathedra ſenioꝝ laudẽt eum.
Poſuit flumina in deſertũ: ⁊ exi
t⁹ aquaꝝ in ſitim. Terraꝫ fructi
ferã in ſalſugiñe: a malicia inha
bitantiũ in ea. Poſuit deſertũ in
ſtagna aquarũ: ⁊ terrã ſine aqua
in exit⁹ aquaꝝ. Et collocauit il
lic eſurientes: ⁊ cõſtituerũt ciuita
tẽ hitačõis. Et ſeminauerunt
agros ⁊ plãtauerũt vineas: ⁊ fe
cerũt fructũ natiuitatis. Et bñ
dixit eis ⁊ multiplicati ſũt nimis:
⁊ iumenta eorũ non minorauit.
Et pauci facti ſũt: ⁊ vexati ſunt
a tribulačõe maloꝝ ⁊ dolore. Ef
fuſa eſt cõtentio ſup pñcipes: et
errare fecit eos ĩ inuio ⁊ nõ ĩ via.
adiuuit Et audiuit paupem de inopia:
⁊ poſuit ſicut oues familias. Vi
debũt recti ⁊ letabũtur: ⁊ õis in
iquitas oppilabit os ſuũ. Quis
ſapiẽs ⁊ cuſtodiet hec: ⁊ ĩtelliget
miſericordias dñi. Alla.

Canticũ pſalmi ipſi dauid.

Paratũ cor meũ de⁹ paratũ
cor meũ: cantabo ⁊ pſallam
in gloria mea. Exurge pſalteri
um ⁊ cythara: exurgã diluculo.
Confitebor tibi in popul̃ dñe: ⁊
pſallam tibi in načõib⁹. Quia
magna ſuper celos miſericordia
tua: et vſq; ad nubes veritas tua.
Exaltare ſup celos de⁹: et ſuper
õneꝫ terrã gloria tua: ut liberentᷣ
dilecti tui. Saluũ fac dexterã tua
⁊ exaudi me: de⁹ locutus ẽ in ſan
cto ſuo. Exultabo ⁊ diuidam ſi
chimã: ⁊ cõuallem tabernaculorũ
dimetiar. Meus eſt galaad et
me⁹ eſt manaſſes: ⁊ ephraim ſu
ſceptio capitis mei. Iuda rex
meus: moab lebes ſpei mee. In
ydumeaꝫ extẽdam calciamentũ
meũ: mihi alienigene amici facti
ſunt. Quis deducet me ĩ ciuitatẽ
munitã: q̃s deduceꝫ me vſq; ĩ ydu
meã. Nõne tu de⁹ qui repuliſti
nos: ⁊ nõ exibis de⁹ in virtutibus
noſtris. Da nobis auxiliũ de tri
bulačõe: q2 vana ſal⁹ hoĩs. In
deo faciem⁹ virtuteꝫ: ⁊ ipſe ad ni
hilum deducet inimicos noſtros.

In finem Pſalm⁹ 108.

Deus laudem meã ne tacue
ris: ꝙꝛ os peccatoris ⁊ os do
loſi ſup me apertum eſt. Locuti
ſunt aduerſum me lingua doloſa
⁊ ſermonib⁹ odij circũdederunt
me ⁊ expugnauerũt me gratis.
Pro eo ut me diligerent detrahe
bant mihi: ego autẽ orabã. Et
poſuerũt aduerſũ me mala ꝓ bo
nis: ⁊ odium pro dilectione mea
Conſtitue ſup eum peccatorẽ:
⁊ dyabol⁹ ſtet a dextris ei⁹. Cũ
iudicatur exeat condemnatus: et
oracõ eius fiat in peccatum. Fi
ant dies eius pauci: ⁊ epiſcopatũ
eius accipiat alter. Fiant filij
eius orphani: ⁊ vxor eius vidua.
Nutantes transferãtur filij ei⁹
⁊ mendicẽt: eiciantur de habitati
onib⁹ ſuis. Scrutetur feneãtor
õnem ſubſtanciã eius: ⁊ diripiãt
alieni labores eius. Non ſit illi
adiutor: nec ſit qui miſereatur pu
pillis eius. Fiant nati eius ĩ ĩte
ritum: in generacõe vna deleatur
nomen eius. In memoriam re
deat iniquitas patrũ eius in con
ſpectu domĩ: ⁊ peccatũ matris ei⁹
non deleat. Fiant cõtrã dominũ
ſemper: ⁊ diſpeat de terra memo
ria eorum: ꝓ eo ꝙ nõ eſt recorda
tus facere miſericordiã. Et per
ſecutus eſt hominẽ inopem ⁊ mẽ
dicum: ⁊ cõpunctum corde mortifi
care. Et dilexit maledictionẽ ⁊
veniet ei: ⁊ noluit benedictionẽ ⁊
elongabit̃ ab eo. Et induit ma
ledictionẽ ſicut veſtimẽtum: ⁊ in
trauit ſicut aqua in interiorã ei⁹:
⁊ ſicut oleum in oſſibus ei⁹. Fi
at ei ſicut veſtimẽtum quo operi
tur: ⁊ ſicut zona qua ſemp precĩ

gitur. Hoc opus eorũ qui detrã
hunt mihi apud dominũ: ⁊ q̃ lo
quũtur mala aduerſus animam
meã. Et tu dñe domĩe fac mecũ
ꝓpter nomen tuũ: quia ſuauis ẽ
miſericordia tua. Libera me ꝙꝛ
egenus ⁊ pauper ego ſum: ⁊ cor
meum conturbatum ẽ intra me.
Sicut vmbra cũ declinat abla
tus ſũ: ⁊ excuſſus ſũ ſicut locuſta.
Genua mea infirmata ſunt a ie
iunio: ⁊ caro mea immutata ẽ ꝓpt̃
oleum. Et ego factus ſũ obpro
brium illis: viderunt me ⁊ moue
runt capita ſua. Adiuua me do
mine de⁹ meus: ſaluũ me fac ſ̃m
miſericordiam tuã. Et ſciant ꝙꝛ
man⁹ tua hec: ⁊ tu dñe feciſti eã.
Maledicent illi ⁊ tu benedices: q̃
inſurgunt in me ꝯfundantur: ſer
uus autẽ tu⁹ letabitur. Induãt̃
qui detrãhunt mihi pudore: ⁊ ope
riantur ſicut dyploide confuſiõe
ſua. Confitebor dño nimis ĩ ore
meo: ⁊ in medio multorũ lauda
bo eum. Quia aſtitit a dextris
paupis: ut ſaluam faceret a perſe
quẽtib⁹ animã meam. Pš. cviij.

Dixit domin⁹ domĩo
meo: ſede a dextris
meis. Donec ponã
inimicos tuos ſca
bellum pedũ tuorũ.
Virgam virtutis tue emittẽ do
min⁹ ex ſyon: dñare in medio ini
micorũ tuorum. Tecũ principi
um in die virtutis tue in ſplendo
ribus ſanctorũ: ex vtero ante luci
ferũ genui te. Iurauit domin⁹
⁊ nõ penitebit eum: tu es ſacerdos
in eternũ ſcd̃m ordinẽ melchiſe
dech. Dñs a dextris tuis ꝯfregit

ſu die ire ſue reges. Iudicabit i
nacõib⁹ iplebit ruinas: conq̄ſſa
bit capita i t̃ra multoꝝ. De tor
rente in via bibet: ꝓpterea exalta
bit caput. ¶ Alleluia.
Confitebor tibi dñe i toto cor
de meo: i ↄſilio iuſtoꝝ ⁊ cõ
gregacõe. Magna opa dñi: exq̄
ſita in õnes voluntates eius. Cõ
feſſio ⁊ magnificẽtia op⁹ eius: et
iuſticia eius manet in ſeculũ ſecu
li. Memoriã fecit mirabiliũ ſuo
rũ miſericors ⁊ miſerator dñs: eſ
cam dedit timentib⁹ ſe. Memor
erit in ſeculũ teſtamenti ſui: virtu
tẽ operũ ſuoꝝ ãnũciabit populo
ſuo. Ut det illis hereditatẽ genti
um: opa manuũ ei⁹ veritas ⁊ iu
dicium. Fidelia õnia mandata
eius: cõfirmata in ſeculũ ſeculi: fa
cta in veritate ⁊ equitate. Redẽp
cõnem miſit dñs ꝓplo ſuo: mãda
uit in eternũ teſtamentum ſuum
Sanctũ ⁊ terribile nomẽ eius:
iniciũ ſapiẽtie timor dñi. Intel
lect⁹ bonus õmibus faciẽtib⁹ euꝫ:
laudacio ei⁹ manet in ſeculuꝫ ſe
culi. ¶ Alleluia.
Beatus vir q̄ tĩet dñm: i mã
datis eius volet nimis. Po
tens in terra erit ſemen ei⁹: gña
tio rectorũ bñdicet. Gloria ⁊ di
uicie i domo ei⁹: ⁊ iuſticia ei⁹ ma
nꝫ in ſeculũ ſeculi. Exortũ ẽ i tene
bris lumen rectis: miſericors ⁊ mi
ſerator ⁊ iuſt⁹. Iocũd⁹ homo q̄
miſeret ⁊ ↄmodat: diſponit ſer
mones ſuos in iudicio: q͛ in eter
nũ nõ ↄmouebit. In memoria
eterna erit iuſt⁹: ab audicõe ma
la nõ timebit. Paratũ cor eius
ſperare in dño: ↄfirmatuꝫ eſt cor

eius: non ↄmouebit donec deſpi
ciat inimicos ſuos. Diſperſit de
dit pauperib⁹: iuſticia ei⁹ manet
in ſeculũ ſeculi: cornu ei⁹ exaltabi
tur in gloria. Peccator videbit
⁊ iraſcetur: dẽtibus ſuis fremet et
tabeſcet deſiderium peccatorum pe
ribit.
Laudate pueri dñz: ¶ Allẽa.
laudate nomẽ domini. Sit
nomẽ domini bñdictũ: ex h⁰ nũc
⁊ vſq̄ in ſeculũ. A ſolis ortu vſq̄
ad occaſum: laudabile nomẽ do
mini. Excelſus ſup omẽs gentes
dñs: ⁊ ſup celos gloria ei⁹. Quis
ſicut dñs de⁹ noſter: qui i altis hi
tat: ⁊ hũilia reſpicit in celo ⁊ i ter
ra. Suſcitans a terra inopẽ: et
de ſtercore erigẽs pauperem. Ut
collocet eũ cũ principib⁹: cũ prin
cipib⁹ populi ſui. Qui habitaẽ
facit ſterilem in domo: matreꝫ fili
orũ letãtem. ¶ Allẽa. Allẽa.
In exitu iſrahel de egipto: dom⁹ ia
cob de populo barbaro. Facta
eſt iudea ſanctificacõ eius iſrahel
poteſtas eius. Mare vidit et fu
git: iordanis conuerſus eſt retror
ſum. Montes exultauerunt ut
arietes: ⁊ colles ſicut agni ouiũ.
Quid eſt tibi mare q͛ fugiſti: ⁊
tu iordanis quia conuerſus es re
trorſum. Montes exultaſtis ſicut
arietes: ⁊ colles ſicut agni ouiuꝫ.
A facie domini mota eſt terra: a
facie dei iacob. Qui conuertit pe
tram in ſtagna aquaꝝ: ⁊ rupẽ in
fõtes aquarũ. Non nobis domi
ne nõ nobis: ſed nomini tuo da
gloriam. Super miſericordia
tua et veritate tua: ne quando
dicant gentes vbi eſt deus eorũ.

Deus autē noſter in celo:ōnia
quecūq3 voluit fecit. Simulacrā
gentiū argentum et aurū:opera
manuū hominū. Os habent et
non loquentur:oculos habent ⁊
nō videbūt. Aures habēt ⁊ nō
audient:nares habēt ⁊ nō odorā
bunt. Manus habēt et nō pal
pabunt:pedes habēt ⁊ nō ambu
labūt:nō clamabunt in gutture
ſuo. Similes illis fiant qui faci
unt ea:⁊ ōnes qui cōfidūt in eis.
Domꝰ iſrahel ſperauit in domi
no:adiutor eorū ⁊ ꝓtector eorum
eſt. Domus aarō ſperauit ī do
mino:adiutor eorū ⁊ ꝓtector eorꝫ
eſt. Qui timēt dominū ſperaue
rūt in domino:adiutor eorum et ꝓ
tector eorꝫ eſt. Dñs memor fu
it noſtri:⁊ benedixit nobis. Be
nedixit domui iſrahel:bñdixit do
mui aaron. Benedixit ōnibꝰ q̄
timent dñm:puſillis cū maioribꝰ
Adiciat dñs ſuper vos:ſup vos
⁊ ſuper filios veſtros. Bñdicti
vos domino:qui fecit celum ⁊ terraꝫ
Celum celi domino:terrā autem
dedit filijs hominū. Non mortui
laudabūt te dñe:neq3 omēs qui
deſcēdunt ī infernum. Sed nos
q̄ viuimus bñdicimꝰ dño:ex hoc
nūc ⁊ vſq3 ī ſeculū. ¶ Alła. Alła.
Dilexi: q̄maꝫ exaudiet
dñs vocē oracōis mee
Quia inclinauit aurē
ſuā m̄:⁊ ī diebꝰ meis
inuocabo. Circūdederūt me dolores
mortis:⁊ pericula īferni inuenerūt
me. Tribulacōeꝫ ⁊ doloreꝫ īue
ni:⁊ nomen dñi inuocaui. O do
mine libera aīaꝫ meā:miſericors
dñs ⁊ iuſtꝰ:⁊ deus noſter miſere
tetur. Cuſtodiens paruulos
dñs:humiliatus ſum ⁊ liberauit
me. Conuertē aīa mea in req̄
em tuaꝫ:quia dñs benefecit tibi.
Quia eripuit aīaꝫ meaꝫ de mor
te:oculos meos a lacrimis:pedes
meos a lapſu. Placebo dño:in
regione viuorū. ¶ Alła. Alła.
Credidi ꝓpter qđ locutus ſū:
ego autē humiliatus ſū ni
mis. Ego dixi ī exceſſu meo:om
nis homo mendax. Quid retri
buaꝫ dño:pro ōnibꝰ que retribu
it mihi. Calicē ſalutaris accipi
am:⁊ nomē dñi inuocabo. Vota
mea domino reddaꝫ coram om̄i
populo eius:precioſa in cōſpectu
dñi mors ſanctorū eius. O dñe
quia ego ſeruꝰ tuus:ego ſeruꝰ tu
us ⁊ filius ancille tue. Dirupi
ſti vincula mea:tibi ſacrificabo
hoſtiaꝫ laudis:⁊ nomen dñi inuo
cabo. Vota mea dño reddaꝫ in
cōſpectu ōnis populi eius:ī atrijs
domus dñi in medio tui iheruſa
lem. ¶ Alleluia. Alła.
Laudate dñm ōnes gentes:
laudate eum ōnes populi:
Quoniā cōfirmata eſt ſup nos
miſericordia eius:⁊ veritas dñi
manet in eternū. ¶ Alła. Alła.
Confitemini dño quoniā bo
nꝰ:quoniā in ſeculū miſeri
cordia eius. Dicat nunc iſrahel
quoniā bonꝰ:quoniā in ſeculum
miſericordia eius. Dicat nunc
domꝰ aaron:quoniā in ſeculū mi
ſericordia eius. Dicant nūc q̄ ti
ment dñm:qm̄ in ſeculū miſeicor
dia eius. De tribulacōne inuo
caui dominū:⁊ exaudiuit me in
latitudine dñs. Dñs m̄ adiutor

non timebo quid faciat mihi ho-
Dñs mihi adiutor:⁊ ego deſpi
ciaʒ inimicos meos. Bonū ē cō
fidere in dño: ꝙ ɔfidere in homine
Bonū eſt ſperare in dño: ꝙ ſpe
rare in pncipib⁹. Omnes gētes
circuierūt me:⁊ in nomine dñi qꝛ
vltus ſum in eos. Circūdantes
circūdederūt me:⁊ in nomīe domī
qꝛ vltus ſum in eos. Circūdederūt
me ſicut apes:⁊ exarſerūt ſicut ig
nis in ſpinis:⁊ in noīe domī qꝛ vl
tus ſū in eos. Impulſus euſ⁹ ſū
ut caderē:⁊ dñs ſuſcepit me. For
titudo mea ⁊ laus mea dñs:⁊ fa
ctus eſt mihi in ſalutē. Vox ex
ultacōnis ⁊ ſalutis: in tabernacu
lis iuſtoꝝ. Dextera domini fecit
virtutē: dextera domini exaltauit
me: dexterā domi fecit virtutē. Nō
moriar ſꝫ viuam:⁊ narrabo opera
dñi. Caſtigans caſtigauit me
dñs:⁊ morti nō tradidit me. Ape
rite mi portas iuſticie: ingreſſ⁹ in
eas ɔfitebor dño: hec porta dñi iu
ſti intrabunt in eam. Confitebor
tibi quoniam exaudiſti me:⁊ fa
ctus es mihi in ſalutem. Lapi
dem quē reprobauerūt edifican
tes: hic factus eſt in caput āguli
A domino factū eſt iſtud:⁊ eſt mi
rabile in oculis noſtris. Hec eſt
dies quā fecit dñs: exultem⁹ ⁊ le
temur in ea. O domine ſaluū me
fac: o domine bene proſperare: be
nedictus qui venit in nomine do
mini. Benediximus vobis de do
mo domini: de⁹ domin⁹ illuxit no
bis. Conſtituite diem ſollēnē
in condenſis: vſqꝫ ad cornu alta
ris. Deus meus es tu ⁊ confite
bor tibi: de⁹ meus es tu ⁊ exaltabo

te. Confitebor tibi qm̄ exaudiſti
me:⁊ factus es mihi in ſalutem.:
Confitemini dño quoniā bon⁹
quoniā in ſeculum miſericordia
eius. ¶ Alleluia. Alla. Aleph.
Beati immaculati in via: qui
ambulant in lege dñi. Be
ati qui ſcrutantur teſtimonia ei⁹
in toto corde exquirūt eum. Non
enī qui operantur iniqtatem: in viis
eis ambulauerūt. Tu mādaſti:
mandata tua cuſtodiri nimis.
Utinam dirigantur vie mee: ad
cuſtodiendas iuſtificacōes tuas
Tunc nō confūdar: cum perſpe
xero in ōnibus mandatis tuis.
Cōfitebor tibi in directōe cordis:
in eo ꝙ didici iudicia iuſticie tue
Iuſtificacōnes tuas cuſtodiaʒ:
non me derelinqs vſquequaqꝫ
In quo corrigit adoleſcē ¶ Beth.
tior viam ſuā: in cuſtodiēdo ſmo
nes tuos. In toto corde meo ex
quiſiui te: ne repellas me a man
datis tuis. In corde meo abſcō
di eloquia tua: ut nō peccem tibi.
Benedict⁹ es domine: doce me
iuſtificacōnes tuas. In labiis
meis: pronunciaui ōnia iudicia
oris tui. In via teſtimonioꝝ
tuorū delectatus ſū: ſicut in ōnib⁹
diuiciis. In mandatis tuis ex
ercebor:⁊ cōſiderabo vias tuas. In
iuſtificacionib⁹ tuis meditabor: nō
obliuiſcar ſmōes tuos. ¶ Gymel.
Retribue ſeruo tuo: viuifi
ca me ⁊ cuſtodiam ſermo
nes tuos. Reuela oculos me
os: et conſiderabo mirabilia de le
ge tua. Incola ego ſum in ter
ra: non abſcondas a me manda
ta tua. Concupiuit anima mea

deſiderare iuſtificatiões tuas: ī oī
tempe. Increpaſti ſupbos: ma
ledicti qui declinant a mandatis
tuis. Aufer a me obprobriū ⁊
contemptū: q teſtimonia tua ex
quiſiui. Etenim ſederūt pncipes
⁊ aduerſū me loquebant: ſeruꝰ
autē tuꝰ exercebat in iuſtificacō
nibus tuis. Nam ⁊ teſtimonia
tua meditacō mea eſt: ⁊ conſiliū
meū iuſtificacões tue ¶ Deleth
Adheſit pauimēto aīa mea
viuifica me ſcd̄m verbū tu
ū. Vias meas enunciaui ⁊ ex
audiſti me: doce me iuſtificacões
tuas. Viam iuſtificacionū tua
rum inſtrue me: ⁊ exercebor in mi
rabilibꝰ tuis. Dormitauit aīa
mea pre tedio: confirma me ī ver
bis tuis. Viā iniquitatis amo
ue a me: ⁊ de lege tua miſerē mei.
Viā veritatis elegi: iudicia tua
nō ſum oblitꝰ. Adheſi teſtimo
nijs tuis dñe: noli me confūdere
Viā mandatoꝝ tuorū cucurri:
cum dilataſti cor meū. ¶ He.
Legem pone mihi dñe viā iu
ſtificacōnū tuarum: ⁊ exqui
ram eā ſemp. Da mihi intelle
ctū ⁊ ſcrutabor legē tuam: ⁊ cuſto
diā illam in toto corde meo. De
duc me in ſemita mandatorū tu
orū: q ipſā volui. Inclina cor
meum ī teſtimonia tua: ⁊ non in
auariciā. Auerte oculos meos
ne videant vanitatē: in via tua vi
uifica me. Statue ſeruo tuo elo
quiū tuum: in timore tuo. Am
puta obprobriū meū qd̄ ſuſpica
tꝰ ſum: quia iudicia tua iocunda
Ecce cōcupiui mandata tua: in
equitate tua viuifica me. ¶ Vau.
Et veniat ſup me miſericor
dia tua dñe: ſalutarē tuū ſm
eloquiū tuum. Et rñdebo expro
brātibus mihi verbū: quia ſperā
ui ī ſermonibꝰ tuis. Et ne aufe
ras de ore meo verbū veritatis vſ
queq̄: quia in iudicijs tuis ſup
ſperaui. Et cuſtodiā legem tu
am ſemp: in ſeculū ⁊ in ſeculū ſecu
li. Et ambulabā in latitudīe: q
mādata tua exquiſiui. Et loque
bar in teſtimonijs tuis ī conſpcū
regū: et non confūdar. Et me
ditabar ī mandatis tuis: q̄ dilexi
Et leuaui manꝰ meas ad man
data que dilexi: et exercebor ī iu
ſtificacōnibꝰ tuis. ¶ Zay.
Memor eſto vbi tui ſeruo tuo:
ī quo mihi ſpē dediſti. Hec
me cōſolata eſt ī humilitate mea:
q eloquiū tuum viuificauit me.
Superbi inique agebant vſque
q̄q: a lege autē tua nō declinaui.
Memor fui iudiciorū tuorū a ſe
culo domīe: ⁊ conſolatꝰ ſū. Defe
ctio tenuit me: p peccatoribꝰ dere
linquentibꝰ legē tuam. Canta
biles mihi erant iuſtificaciones
tue: in loco pegrinacōis mee. Me
mor fui nocte nominis tui domīe:
⁊ cuſtodiui legem tuā. Hec fcā
eſt mihi: q iuſtificaciones tuas
exquiſiui. ¶ Heth.
Porcio mea dñe: dixi cuſtodi
re legē tuā. Deprecatus ſū
faciem tuā in toto corde meo: mi
ſerere mei ſcd̄m eloquiū tuū. Co
gitaui vias meas: ⁊ cōuerti pedes
meos in teſtimonia tua. Para
tus ſum ⁊ non ſum turbatꝰ: ut cu
ſtodiā mandata tua. Funes
peccatoꝝ circūplexi ſūt me: ⁊ legē

tuā nō ſū oblitus. Media nocte
ſurgebā ad ɔfitēdū tibi: ſup iudi
cia iuſtificacōes tue. Particeps
ego ſū oīuū timentium te: ⁊ cuſto
dientiū mādata tua. Miſericor
dia tua dn̄e plena eſt terra: iuſti
ficacōes tuas doce me. ¶ Teth.

Bonitatē feciſti cū ſeruo ꝺ tuo
dn̄e: ſcd̄m verbū tuū. Boni
tatē ⁊ diſciplinā ⁊ ſciā doce me:
quia ī mādatis tuis credidi. Pri
uſq̄ꝫ humiliarer ego deliqui: ꝓpte
rea eloquiū tuū cuſtodiui. Bon⁹
es tu: ⁊ in bonitate tua doce me iu
ſtificacōes tuas. Multiplicata ē
ſup me iniq̄tas ſupboꝝ: ego autē
in toto corde meo ſcrutabor māda
ta tua. Coagulatū eſt ſicut lac
cor eoꝝ: ego vero legē tuā medi
tatus ſū. Bonū mihi q̄ hūilia
ſti me: ut diſcā iuſtificacōes tuas.
Bonū mihi lex oris tui: ſup mi
lia auri ⁊ argēti. ¶ Ioth.

Manꝰ tue fecerūt me ⁊ plaſma
uerūt me: da mihi intellectū
ut diſcam mandata tua. Qui ti
mēt te videbūt me ⁊ letabūtur:
q̄ in verba tua ſupſperaui. Cog
noui dn̄e q̄ eq̄tas iudicia tua: ⁊
in veritate tua humiliaſti me.
Fiat mīa tua ut cōſoletur me:
ſcd̄m eloquiū tuū ſeruo tuo. Ve
niant m̄ miſeracōes tue ⁊ viuā:
q̄ lex tua meditacō mea ē. Con
fundanť ſupbi q̄ iniuſte iniq̄ta
tē fecerunt in me: ego autē exerce
bor in mandatis tuis. Couertāť
mihi timētes te: ⁊ qui nouerūt te
ſtimonia tua. Fiat cor meū im
maculatū in iuſtificacōnibꝰ tuis:
ut nō confūdar. ¶ Caph.

Defecit in ſalutare tuū anima
mea: ⁊ in verbū tuū ſupſpa
ui. Defecerūt oculi mei in eloq̄
um tuū: dicētes qn̄ ɔſolaberis me.
Quia factꝰ ſū ſicut vter in prui
na: iuſtificatiōes tuas non ſū ob
litꝰ. Quot ſūt dies ſerui tui: qn̄
facies de pſequentibꝰ me iudiciū.
Narrauerūt mihi iniqui fabu
lacōes: ſed nō ut lex tua. Oīa
mandata tua veritas: iniq̄ pſecu
ti ſūt me adiuua me. Paulomi
nꝰ conſūmauerūt me ī terra: ego
autē nō dereliq̄ mādata tua. Se
cūdū miſericordiā tuā viuifica
me: ⁊ cuſtodiā teſtimonia oris
tui. ¶ Lamech.

In eternū dn̄e: verbū tuū pmāet
in celo. In generacōe ⁊ gn̄aci
onē veritas tua: fundaſti terrā ⁊
pmanet. Ordinatiōe tua pſeue
rat dies: quoniā oīa ſeruiunt ti
bi. Niſi q̄ lex tua meditacō mea
eſt: tūc forte periſſem in hūilitate
mea. In eternū nō obliuiſcar
iuſtificatiōes tuas: q̄ in ipſis vi
uificaſti me. Tuꝰ ſū ego ſaluū
me fac: qm̄ iuſtificacōes tuas exq̄
ſiui. Me expectauerūt peccatoēs
ut pderent me: teſtimonia tua in
tellexi. Omnis cōſūmacōnis vi
di finē: latū mandatū tuū nimis.

Quomō dilexi legē ¶ Mem.
tuā dn̄e: tota die meditacio
mea ē. Sup inimicos meos pru
dētē me feciſti mādato tuo: q̄ in
eternū m̄ ē. Sup oēs docētes me
ītellexi: q̄ teſtīonia tua meditacō
mea ē. Sup ſenes ītellexi: q̄ mā
data tua q̄ſiui. Ab oīvia mala ꝓ
hibui pedes meos: ut cuſtodiā ver
ba tua. A iudicijs tuis n̄ declinaui

q tu legem̄ poſuiſti mihi. Quaʒ
dulcia faucibus meis eloq̄a tua:
ſup mel ori meo. A mādatis tu
is intellexi: ꝓpterea odiui om̄e viā
iniquitatis. ¶ Nun.
Lucerna pedibꝰ meis verbū
tuum: ⁊ lumen ſemitis meis
Iuraui: ⁊ ſtatui cuſtodire iudi
cia iuſticie tue. Humiliatꝰ ſum
vſquequaq: dn̄e viuifica me ſm̄
verbum tuuʒ. Uoluntaria oris
mei bn̄placita fac dn̄e: ⁊ iudicia
tua doce me. Anima mea in ma
nibꝰ meis ſemp: ⁊ legem tuā non
ſum oblitus. Poſuerūt peccato
res laqueū mihi: ⁊ de mandatis
tuis non erraui. Hereditate ac
quiſiui teſtimonia tua in eternū:
q exultatio cordis mei ſunt. In
clinaui cor meum ad faciendas
iuſtificacões tuas in eternū: ppt
retribucōem. ¶ Samech.
Iniquos odio habui: ⁊ legem tu
am dilexi. Adiutor ⁊ ſuſceptor
meꝰ es tu: ⁊ in verbum tuū ſuper
ſperaui. Declinate a me maligni:
⁊ ſcrutabor mandata dei mei. Su
ſcipe me ſcd̄m eloquiū tuum ⁊ vi
uam: ⁊ non confūdas me ab ex
pectatiōe mea. Adiuua me ⁊ ſal
uus ero: ⁊ meditabor in iuſtifica
cōnibꝰ tuis ſemp. Spreuiſti om
nes diſcedentes a iuſticijs tuis: q
iniuſta cogitatio eorū. Preuari
cantes reputaui om̄es peccatores
terre: ideo dilexi teſtimonia tua.
Configē timore tuo carnes me
as: a iudicijs ei tuis timui. ¶ Ayn.
Feci iudicium ⁊ iuſticiā: non
tradas me calūniantibus
me. Suſcipe ſeruū tuum i bonū:
non calumnient me ſupbi. Ocu
li mei defecerūt in ſalutare tuū: et
in eloquiū iuſticie tue. Fac cū
ſeruo tuo ſm̄ miſericordiā tuaʒ:
⁊ iuſtificacões tuas doce me. Ser
uꝰ tuus ſum ego: da mihi intelle
ctum ut ſciaʒ teſtimonia tua. Tē
pus faciendi dn̄e: diſſipauerūt
legem tuā. Ideo dilexi mādata
tua: ſup aurum ⁊ topaziō. Pro
pterea ad om̄ia mandata tua diri
gebar: om̄em viam iniquā odio
habui. ¶ Phe. dn̄e
Mirabilia teſtimonia tua: ideo
ſcrutata ē ea aīma mea. De
claratō ſermonū tuorʒ illuminat
⁊ intellectum dat paruulis. Os
meum aperui ⁊ attraxi ſpiritū: q
mandata tua deſiderabā. Aſpi
ce in me ⁊ miſerere mei: ſm̄ iudici
um diligentiū nomen tuū. Greſ
ſus meos dirige ſcd̄m eloquium
tuū: ⁊ non dn̄etur mei om̄is iniu
ſticia. Redime me a calumnijs
hominum: ut cuſtodiā mandata
tua. Faciem tuā illumina ſuper
ſeruū tuum: ⁊ doce me iuſtificacō
nes tuas. Exitꝰ aq̄rʒ deduxerūt
oculi mei: q non cuſtodierunt le
gem tuam. ¶ Sade.
Iuſtus es dn̄e: ⁊ rectum iudicium
tuū. Mandaſti iuſticiaʒ teſtimo
nia tua: ⁊ veritatem tuam nimis.
Tabeſcere me fecit zelus meus:
q obliti ſunt vba tua inimici mei
Ignitū eloquiū tuum vehemē
ter: ⁊ ſeruus tuꝰ dilexit illud. Ado
leſcentulus ſum ego ⁊ cōtemptꝰ:
iuſtificacões tuas non ſum obli
tꝰ. Iuſtitia tua iuſticia in eter
num: ⁊ lex tua veritas. Tribula
tio ⁊ anguſtia inuenerūt me: mā
data tua meditacō mea ē. Equitas

teſtimonia tua in eternū: intelle
ctū da mihi et viuā. ¶ Coph.
Clamaui in toto corde exau
di me dn̄e: iuſtificaciōes tu
as requirā. Clamaui ad te ꝛ ſaluū
me fac: ut cuſtodiā mādata tua.
Preueni i maturitate ꝛ clamaui: ꝗ i
vba tua ſupſpaui. Preuenerūt
oculi mei ad te diluculo: ut medi
tarer eloq̄a tua. Vocē meā audi
ſcḋm miaꝫ tuā dn̄e: ꝛ ſcḋm iudiciū
tuū viuifica me. Appropinquerūt
pſequētes me iniq̄tati: a lege autē
tua lōge facti ſūt. Prope es tu dn̄e:
ꝛ ōnes vie tue veritas. Inicio cog
noui de teſtimonijs tuis: q2 in et
nū fundaſti ea. ¶ Res.
Vide hūilitatē meam ꝛ eripe
me: q2 legē tuā nō ſū oblit9.
Iudica iudiciū meū et redime
me: ꝓpt̄ eloquiū tuū viuifica me.
Lōge a pctōrib9 ſal9: q2 iuſtifica
tiōes tuas nō exq̄ſierūt. Miſericor
die tue multe dn̄e: ſcḋm iudiciū tuū
viuifica me. Multi q̄ pſequūtur
me ꝛ tribulāt me: a teſtionijs tu
is nō declinaui. Vidi p̄uaricātes
ꝛ tabeſcebā: q2 eloq̄a tua nō cu
ſtodierūt. Vide q̄m mādata tua
dilexi: dn̄e in mia tua viuifica
me. Principiū verboꝝ tuoꝝ veritas: i et
nū oīa iudicia iuſticie tue. ¶ Sin.
Principes pſecuti ſūt me gra
tis: ꝛ a verb̄ tuis formidauit
cor meū. Letabor ego ſup eloq̄a
tua: ſicut q̄ inuenit ſpolia multa.
Iniq̄tatē odio habui ꝛ abhoī
natus ſū: legē autē tuam dilexi.
Sepcies in die laudē dixi tibi: ſu
p iudicia iuſticie tue. Pax mul
ta diligētib9 legē tuā: ꝛ nō eſt illē
ſcādalū. Expectabā ſalutare tu
um dn̄e: ꝛ mandata tua dilexi.
Cuſtodiuit aīa mea teſtimo
nia tua: ꝛ dilexit ea vehementer.
Seruaui mādata tua ꝛ teſtimo
nia tua: q2 oēs vie mee in cōſpcū
tuo. ¶ Thau.
Appropinquet depc̄atō mea i
cōſpcū tuo dn̄e: iuxt̄ eloquiū
tuū da mihi intellectū. Intret
poſtulatō mea in cōſpcū tuo: ſcḋm
eloquiū tuum eripe me. Eructa
būt labia mea ymnū: cū docueris
me iuſtificatiōes tuas. Pronūci
abit lingua mea eloquiū tuū: q2
ōnia mādata tua eq̄tas. Fiat
man9 tua vt ſaluet me q̄m māda
ta tua elegi. Concupiui ſalutare
tuū dn̄e: ꝛ lex tua meditatō mea
ē. Viuet aīa mea ꝛ laudabit te:
ꝛ iudicia tua adiuuabūt me. Er
raui ſicut ouis q̄ perijt: q̄re ſeruū
tuū q2 mādata tua nō ſū oblitus.
Ad dn̄m cū tribu ¶ Canti. grad.
bularer clamaui: ꝛ exaudi
uit me. Dn̄e libera aīam meā a la
bijs iniq̄s: a lingua doloſa. Quid
detr̄ tibi aut q̄d apponat̄ tibi: ad lin
guā doloſā. Sagitte potētis acu
te: cū carbonib9 deſolatorijs. Heu
m q2 icolat9 me9 ꝓlōgat9 ē: habita
ui cū habitātib9 cedar multū incola
fuit aīa mea. Cū hijs q̄ oderūt pa
cē erā pacific9: cū loq̄bar illis im
pugnābāt me gratis. ¶ Canti. grad.
Leuaui oculos meos i mōtes:
vnd̄ veniet auxiliū m. Auxiliū
meū a dn̄o: q̄ fecit celū ꝛ terrā. Nō
det i cōmotōē pedē tuū: neq3 dormi
tet q̄ cuſtodit te. Ecce nō dormita
bit neq3 dormiet: q̄ cuſtodit iſrl̄.
Dn̄s cuſtodit te dn̄s ꝓtectō tua:
ſup manū dextrā tuā. Per diē ſol

Propter dauid ſeruū tuū:non
auertas faciē xpi tui. Iurauit
dn̄s dauid veritatem ꝛ nō fruſtrā
bitur eū:de fructu ventris tui po
nam ſup ſedem tuā. Si cuſtodi
erint filij tui teſtamentū meum:ꝛ
teſtimonia mea hec q̄ docebo eos
Et filij eorum vſq; in ſeculū:ſe
debunt ſup ſedē tuā. Quō elegit
dn̄s ſyon:elegit eam in habitaci
onem ſibi. Hec requies mea in
ſeculū ſeculi:hic habitabo quoni
am elegi eam. Viduam eius be
nedicens bn̄dicam:paupes eius
ſaturabo panib9. Sacerdotes
eius induā ſalutari:ꝛ ſancti ei9
exultacōe exultabūt. Illuc p
ducam cornu dauid:paraui lucē
nam xpo meo. Inimicos ei9 in
duam cōfuſione:ſup ipſū autem
efflorebit ſanctificacō mea.
Ecce q̄ bonū ¶ Cāticū grad.
ꝛ q̄ iocundū:habitare fra
tres in vnū. Sicut vngentū i ca
pite:qd̄ deſcendit in barbā bar
bā aaron. Quod deſcēdit i orā
veſtimenti ei9:ſicut ros hermō q̄
deſcendit in montē ſyon. Quo
niā illic mādauit dn̄s bn̄dictō
nē:ꝛ vitā vſq; i ſeculū. ¶ Cā. grā.
Ecce nū bn̄dicite dn̄m:om
nes ſerui dn̄i. Qui ſtatis i
domo dn̄i:i atrijs dom9 dei nr̄i.
In noctib9 extollite man9 ve
ſtras in ſancta:ꝛ bn̄dicite dn̄m.
Benedicat te dn̄s ex ſyon:qui
fecit celum ꝛ terrā. ¶ Alla.
Laudate nomē domini:lau
date ſerui dn̄m. Qui ſtatis
in domo dn̄i:in atrijs dom9 dei no
ſtri. Laudate dn̄m q2 bon9 dn̄s
pſallite nomini ei9 quoniā ſuaue

Quōniā iacob elegit ſibi domin9:iſ
rahel in poſſeſſionē ſibi. Quia
ego cognoui q2 magn9 eſt dn̄s:
ꝛ de9 noſter pre ōmb9 dijs. Om
nia quecūq; voluit domin9 fecit i
celo ꝛ in terra:in mari ꝛ in ōmb9
abiſſis. Educens nubes ab ex
tremo terre:fulgura ut pluuiam
fecit. Qui pducit ventos de the
ſauris ſuis:qui pcuſſit p̄mogenita
egipti ab homine vſq; ad pecus.
Emiſit ſigna ꝛ pdigia i medio
tui egipte:i pharaonē ꝛ in ōnes
ſeruos eius. Qui pcuſſit gētes
mltas:ꝛ occidit reges fortes. Se
on regem amorreorum ꝛ og regē
baſan:ꝛ omnia regna chanaan.
Et dedit terrā eorū hereditatē:
hereditatē iſrl̄ populo ſuo. Do
mine nomē tuum in eternū:dn̄e
memoriale tuū i generacōē ꝛ ge
neracōem. Quia iudicabit do
min9 populū ſuum:ꝛ in ſeruis ſu
is deprecabitur. Simulacra gē
tium argentū ꝛ aurum:opera ma
nuū hominū. Os habent et nō
loquent:oculos habent ꝛ nō vi
debūt. Aures hn̄t ꝛ non audi
ent:neq; enim ē ſpūs in ore ipſo
rū. Similes illis fiant qui faciūt
ea:ꝛ ōnes q̄ cōfidunt in eis. Do
mus iſrahel bn̄dicite domino:do
mus aaron benedicite dn̄o. Do
mus leui benedicite domino:qui
timetis dn̄m benedicite dn̄o. Bn̄
dict9 dn̄s ex ſyō:q̄ habitat i ihe
ruſalē. ¶ Alla. Alleluia.
Confitemini dn̄o quoniā bo
n9:qm̄ in eternū miſericor
dia eius. Cōfitemini deo deorū:
qm̄ i eternū. Cōfitemini dn̄o do
minorū:qm̄. Qui facit mirabilia

magna ſolus:qm̄. Qui fecit ce
los i intellectu:quomā. Qui fir
mauit terrā ſup aquas:quomā.
Qui fecit luminaia mag:q̄mā.
Solem in poteſtatē diei:q̄. Lu
naꝫ ⁊ ſtellas in poteſtatē noctis:
qm̄. Qui pcuſſit egiptū cū p̄mo
genitis eoꝝ:q̄. Qui eduxit iſrl̄
de medio eorū:quo. In manu
potētia brachio excelſo:quomā.
Qui diuiſit mare rubrū in diuiſi
ones:q̄. Qui eduxit iſrl̄ p medi
um eius:quo Et excuſſit phara
onē ⁊ virtutem ei⁹ in mari rubro:
qm̄. Qui traduxit ꝑplm ſuū per
deſertū:quo. Qui pcuſſit reges
magnos:quo. Et occidit rēges
fortes:quo. Seon regē amorreo
rū:quo. Et og regē baſan:qm̄.
Et dedit terrā eoꝝ hereditatem:
quo. Hereditatē iſrl̄ ſeruo ſuo:
quom. Quia in hūilitate nr̄a me
mor fuit nr̄i:quo Et redemit nos
ab inimicis nr̄is:quo. Qui dat eſ
cā ōni carni:quo. Confitemini
deo celi:quo. Cōfitemī dn̄o dn̄o
rū:qm̄ in eternū mia ei⁹. ¶ Alla.
¶ Ps̄. dauid ꝑpter iheremiā.:
Sup flumina babilōis illic
ſedim⁹ ⁊ fleuim⁹:dum recor
daremur ſyon. In ſalicib⁹ i me
dio ei⁹:ſuſpēdim⁹ organa noſtrā.
Quia illic interrogauerūt nos
q̄ captiuos duxerūt nos: verba
cantionū. Et q̄ abduxerūt nos:
ymnū cantate nobis de cāticis ſy
on. Quō cantabim⁹ cāticū dn̄i:
in terra aliena. Si oblitus fue
ro tui ihrl'm:obliuiōi detur dexte
ra mea. Adhereat lingua mea
faucib⁹ meis:ſi nō meminero tui.
Si nō ꝑpoſuero ihrl'm:in princi
pio leticie mee. Memor eſto dn̄e
filiorū edom:in die ihrl'm. Qui
dicunt exinanite exinanite:vſq̄
ad fundamētū in ea. Filia ba
bilonis miſera:beatus qui retri
buet tibi retribucōez tua quā re
tribuiſti nobis. Beatus q̄ tenebit
⁊ allidet puulos ſuos ad petrā.:
Confitebor tibi ¶ Ps̄. dd.
dn̄e in toto corde meo:quo
niā audiſti v̄ba oris mei. In cō
ſpcū āgelorū pſallā tibi:adorabo
ad tēplū ſāctū tuū ⁊ cōfitebor noi
tuo. Sup mia tua ⁊ veritate tua:
quoniā magn̄ficaſti ſuper ōne no
mē ſāctū tuū. In q̄cūq̄ die inuo
cauero te exaudi me:multiplicab
in aīa mea v̄tutē. Cōfiteant tibi
dn̄e oēs reges terre:q̄r audierūt
v̄ba oris tui. Et cātent in vijs
dn̄i:qm̄ mag̃ ē glīa dn̄i. Quoni
am excelſus dn̄s ⁊ hūilia ꝛ̄ſpicit:
⁊ alta alōge cognoſcit. Si ābula
uero in medio tribulacōis viuifi
cabis me:⁊ ſup irā inimicoꝝ meo
rū extēdiſti manū tuam:⁊ ſaluū
me fecit dextrā tua. Dn̄s retribu
et ꝓ me:dn̄e mia tua i ſeculū:ope
ra manuū tuaꝝ ne deſpicias.
¶ In finē pſalmus dd.:
Domie ꝓbaſti me ⁊ cognoui
ſti me:tu cognouiſti ſeſſiōeꝫ
meā ⁊ reſurrectōeꝫ meā. Intelle
xiſti cogitacōes meas delōge:ſemi
tā meā ⁊ funiculū meū inueſtigaſti
Et oēs vias meas p̄uidiſti:q̄r n̄
ē ſmo i ligua mea. Ecce dn̄e tu
cognouiſti oia nouiſſiā ⁊ ātiq̄:tu for
maſti me ⁊ poſuiſti ſup me manū
tuā. Mirabil' fcā ē ſcīa tua ex me:
cōfortata ē ⁊ nō poteo ad eā. Quo
ibo a ſpū tuo:⁊ q̄ a facie tua fugiā

Si aſcendero i celum tu illic es:
ſi deſcendero i infernū ades. Si ſup
ſero pēnas meas diluculo: ⁊ habita
uero in extremis maris. Et eni
illic man⁹ tua deducet me: ⁊ tene
bit me dextera tua. Et dixi forſi
tan tenebre ɔculcabūt me: ⁊ nox
illuminacō mea in delicijs meis.
Quia tenebre nō obſcurabunt
a te: ⁊ nox ſicut dies illumiabit:
ſicut tenebre eius ita ⁊ lumē ei⁹.
Quia tu poſſediſti renes meos:
ſuſcepiſti me de vtero matris mee
Confitebor tibi q̄ terribiliter
magficat⁹ es: mirabilia opa tua:
⁊ aīa mea cognoſcet nimis. Nō
eſt occultatū os meū a te quod
feciſti i occulto: ⁊ ſbſtantia mea
i inferiorib⁹ terre. Imꝑfectum
meū viderūt oculi tui: ⁊ in libro
tuo ōnes ſcribētur: dies formabū
tur ⁊ nemo in eis. Mihi autē ni
mis honorificati ſūt amici tui de⁹:
nimis cōfortatus ē [illegible]ncipat⁹ eo
rum. Dinumerabo eos ⁊ ſup are
nam multiplicabūtur: exurrexi ⁊
adhuc ſum tecū. Si occideris de
us peccatores: viri ſāguinū declia
te a me. Quia dicitis in cogitati
one: accipiant in vanitate ciuita
tes ſuas. Nonne qui oderūt te
dn̄e oderam: ⁊ ſup inim[illegible]cos tuos
tabeſcebam. Perfecto odio od
ram illos: inimici facti ſunt mihi.
Proba me de⁹ ⁊ ſcito cor meū: i
terroga me et cog[illegible]
meas. Et vide ſi v[illegible]
me eſt: ⁊ deduc me in via eterna.

In finē Pſalm⁹ d8.

Eripe me dn̄e ab homie ma
lo: a viro iniquo eripe me.
Qui cogitauerūt iniqtates i cor
de: tota die cōſtituebant prelia.
Acuerūt linguam ſuam ſicut ſer
pentes: venenū aſpidū ſb labijs
eorū. Cuſtodi me domie de ma
nu peccatoris: ⁊ ab hominib⁹ ini
quis eripe me. Qui cogitauerūt
ſubplantare greſſus meos: abſcō
derunt ſupbi laqueū mihi. Et
funes extēderunt in laqueū: iuxta
iter ſcandalum poſuerūt mī. Di
xi dn̄o deus me⁹ es tu: exaudi dn̄e
vocem deprecacōis mee. Domie
dn̄e virtus ſalutis mee: obūbra
ſti ſup caput meū i die belli. Nō
tradas me dn̄e a deſiderio meo pec
catori: cogitauerūt cōtra me: ne
derelinquas me ne forte exaltent.
Caput circuitus eorꝫ: labor la
biorū ipſorum operiet eos. Ca
dent ſup eos carbones: in ignem
deicies eos: i miſerijs nō ſbſiſtēt.
Vir linguoſus nō dirigetur in
terra: virum iniuſtū mala capiēt
in interitu. Cognoui quia faci
et dn̄s iudiciū iopis: ⁊ vindictā
pauperū. Verūtamē iuſti cōfite
buntur nomini tuo: habitabūt
recti cū vultu tuo.

Pſ. d8.

Domine clamaui ad te exau
di me: intende voci mee cū
clamauero ad te. Dirigat oracō
mea ſicut incenſū in conſpcū tuo:
eleuacō manuū mearū ſacrificiū
veſpertinum. Pone dn̄e cuſtodi
am ori meo: ⁊ oſtium circūſtā
tie labijs meis. Non declies cor
meum in verba malicie: ad excu
ſandas excuſacōnes in peccatis.
Cum hominib⁹ opantib⁹ iniq
tatem: ⁊ nō ɔmunicabo cū electis
eorꝫ. Corripiet me iuſtus in mi
ſericordia ⁊ increpabit me: oleū

ante pctōris nō impīguet caput
meū. Qm̄ adhuc ⁊ oracio mea
in bñplacitis eoꝝ: abſorpti ſunt
iūcti petre iudices eoꝝ. Audiēt
verba mea qm̄ potuerūt: ſicut craſ
ſitudo terre erupta eſt ſup terraꝫ.
Diſſipata ſūt oſſa nr̄a ſecus in
fernū: qꝛ ad te dñe dñe oculi mei:
in te ſperaui nō auferās aīaꝫ me
am. Cuſtodi me a laqueo quē
ſtatuerūt michi: ⁊ a ſcandal' operā
tiū iniq̄tatē. Cadent in reciaculo
eius pctōres: ſingulariť ſū ego do
nec tranſeaꝫ. ¶ Intellectꝰ dauid
cū eēt in ſpelūca. Oracō.
Voce mea ad dñm clamaui:
voce mea ad dñm deprecatꝰ
ſū. Effundo in cōſpectu eius ora
cōem meā: tribulacōeꝫ meā ante
ipſū pnuncio. In deficiendo ex
me ſpiritū meū: ⁊ tu ꝯgnouiſti ſe
mitas meas. In via hac q̄ am
bulabaꝫ: abſcōderūt laqueū m̄.
Conſiderabā ad dexterā ⁊ vide
bā: ⁊ non erat q̄ cognoſcēt me.
Periit fuga a me: ⁊ nō eſt q̄ re
quirat animaꝫ meā. Clamaui
ad te dñe: dixi tu es ſpes mea: por
cō mea in terra viuentiū. Intē
de ad deprecacōeꝫ meaꝫ: qꝛ hūilia
tus ſum nimis. Libera me a pſe
quentibꝰ me: qꝛ ꝯfortati ſunt ſup
me. Educ de cuſtodia aīaꝫ me
am ad ꝯfitēdum nomini tuo: me
expectāt iuſti donec rētribuas m̄.
¶ Ps. dauid qn̄ pſequebať eū
filius ſuus abſolon.
Domine exaudi oracōeꝫ meaꝫ
auribꝰ pcipe obſecracōem
meā: in veritate tua exaudi me in
tua iuſticia. Et nō intres in iu
diciū cū ſeruo tuo: qꝛ nō iuſtifica
bitur in ꝯſpcū tuo oīs viuēs. Quia
pſecutꝰ ē inimicꝰ aīam meā: hūili
auit in terra vitaꝫ meā. Colloca
uit me in obſcuris ſicut mortuꝰ ſe
culi: ⁊ anxiatus ē ſup me ſpiritus
meꝰ: in me turbatū eſt cor meū.
Memor fui dierū antiquoruꝫ: me
ditatus ſū in ōmibꝰ opibꝰ tuis: in
factis manuū tuarū meditabar.
Expandi manꝰ meas ad te: aīa
mea ſicut terra ſine aqua tibi. Ve
lociter exaudi me dñe: defecit ſpi
ritus meꝰ. Nō auertas faciē tuaꝫ
a me: ⁊ ſimilis ero deſcēdētibꝰ in la
cū. Auditā fac mihi mane miaꝫ
tuā: qꝛ in te ſperaui. Notam fac
mihi viā in qua ambulē: qꝛ leua
ui ad te aīaꝫ meā. Eripe me de
inimicis meis dñe ad te ꝯfugi doce
me facē voluntatē tuā qꝛ deꝰ meꝰ es
tu. Spūs tuus bonꝰ deducet me
in terraꝫ rectā: pp̄t nomē tuū dñe
viuificab' me in eq̄tate tua. Edu
ces de tribulacōe animā meā: ⁊ i
mīa tua diſperdes inimicos meos
Et pdes ōnes qui tribulāt aīaꝫ
meaꝫ: qm̄ ego ſeruꝰ tuus ſū.
¶ Ps. dauid aduerſus goliā.
Benedictꝰ dñs deus me
us qui docet manꝰ me
as ad prelium: ⁊ digi
tos meos ad bellum.
Miſericordia mea ⁊ refugiū me
um: ſuſceptor meꝰ ⁊ liberātor meꝰ
Protector meꝰ ⁊ in ipō ſperaui: q̄
ſubdit pp̄lm meū ſub me. Dñe
quid eſt homo quia innotuiſti ei
aut filius hominis quia reputas
eū. Homo vanitati ſimilis factꝰ
eſt: dies eius ſicut vmbra pretere
unt. Dñe inclina celos tuos ⁊ de
ſcēde: tange mōtes ⁊ fumigabūt.

Fulgura choruſcacõem ⁊ diſſi
pabis eos: emitte ſagittas tuas
⁊ conturbabis eos. Emitte ma
num tuam de alto: eripe me ⁊ libe
ra me de aq̇s multis: ⁊ de manu fi
lioꝝ alienoꝝ. Quoꝝ os locutũ
eſt vanitatẽ: ⁊ dextera eoꝝ dexterã
iniquitatis. Deus canticũ nouũ
cantabo tibi: in pſalterio decacor
do pſallam tibi. Qui das ſalutẽ
regib⁹: qui redemiſti dauid ſeruũ
tuum: de gladio maligno eripe
me. Et erue me de manu filioꝝ
alienoꝝ: quoꝝ os locutũ eſt va
nitatẽ: ⁊ dextera eoꝝ dextera iniq̃
tatis. Quoꝝ filij ſicut nouelle
plantacões: in iuuẽtute ſua. Fi
lie eoꝝ cõpoſite: circũornate ut ſi
militudo templi. Prõptuaria
eoꝝ plena: eructancia ex hoc i il
lud. Oues eoꝝ fetoſe abundã
tes in greſſib⁹ ſuis: boues eoꝝ craſ
ſe. Non eſt ruina macerie: neq̧
tranſitus neq̧ clamor in plateis
eoꝝ. Beatũ dixerũt populũ cui
hec ſunt: beatus popul⁹ cuius do
min⁹ deus eius. ¶ Laudacio ip
ſi dauid.

Exaltabo te de⁹ meus rex: et
bñdicã nomini tuo i ſeculũ
⁊ in ſeculũ ſeculi. Per ſingulos
dies benedicã tibi: ⁊ laudabo no
mẽ tuũ in ſeculũ: ⁊ in ſeculũ ſeculi
Magn⁹ dñs ⁊ laudabilis nis: ⁊
magnitudinis ei⁹ non eſt finis.
Generatio ⁊ generacio lauda
bit opa tua: ⁊ potentiã tuã pnũ
ciabunt. Magnificentiã glie ſã
ctitatis tue loquẽtur: ⁊ mirabilia
tua narrabunt. Et virtutẽ ter
ribiliũ tuoꝝ dicent: ⁊ magnitudi
nem tuã narrabunt. Memoriã
abundãtie ſuauitatis tue eructa
bunt: ⁊ iuſticia tua exultabunt.
Miſerator et miſericors dñs: pa
tiens ⁊ multũ miſericors. Sua
uis dñs vniuerſis: ⁊ miſeratiões
eius ſup õnia opera eius. Cõfi
teant̃ tibi dñe õnia opa tua: ⁊ ſã
cti tui benedicãt tibi. Gloriã regni
tui dicent: ⁊ potentiã tuã loquen
tur. Ut notã faciant filijs homi
nũ potentiã tuam: ⁊ gloriã mag
nificentie regni tui. Regnũ tuũ
regnũ omniũ ſeculoꝝ: ⁊ domina
tio tua ⁊ in õni generatiõe ⁊ gña
cione. Fidel' dñs in õnibus ver
bis ſuis: ⁊ ſanct⁹ in õnibus operi
bus ſuis. Alleuat dñs ões qui
corruũt: ⁊ erigit oẽs eliſos. Ocu
li õniũ in te ſperant dñe: ⁊ tu das
eſcã illorum in tẽpore oportuno.
Aperis tu manũ tuã: ⁊ imples
õne aĩal benedictiõe. Iuſt⁹ do
min⁹ in õnib⁹ vijs ſuis: ⁊ ſanctus
in õnib⁹ operib⁹ ſuis. Prope eſt
dñs õnibus inuocantib⁹ eũ: õni
bus inuocantib⁹ eũ in veritate.
Voluntatẽ timentiũ ſe faciet: ⁊
depcacõnem eoꝝ exaudiet: ⁊ ſal
uos faciet eos. Cuſtodit dñs
ões diligentes ſe: et ões pecca
tores diſperdet. Laudacõem do
mini loq̃tur os meũ: ⁊ bñdicat
õnis caro nomini ſcõ eius in ſe
culũ ⁊ in ſeculũ ſeculi. ¶ Alla.

Lauda aĩa mea dominum:
laudabo dñm in vita mea:
pſallam deo meo q̃diu fuero. No
lite cõfidere in pñcipibus: i filijs
hominũ i quib⁹ nõ eſt ſalus. Ex
ibit ſpũs ei⁹ ⁊ reuertetur i terrã
ſuã: i illa die pibũt ões cogita
tiões eoꝝ. Beatus cuius deus

iacob adiutor eiꝰ: ſpes eius in do
mino deo ipſiꝰ: qui fecit celū ⁊ ter
rā mare ⁊ oīa q̄ in eis ſunt. Qui
cuſtodit veritatē in ſeculū: facit iu
dicium iniuriam pacientibꝰ: dat
eſcam eſurientibꝰ. Dñs ſoluit
cōpeditos: dñs illuminat cecos.
Dñs erigit eliſos: dñs diligit
iuſtos. Dñs cuſtodit adue
nas: pupillū ⁊ viduā ſuſcipiet:
⁊ vias pctōrum diſperdet. Reg
nabit dñs in ſecula: deus tuꝰ ſyō
in generacōnem ⁊ generacōem.
¶ Alleluia. Alleluia.

Laudate dñm quoniā bonꝰ
eſt pſalmꝰ: deo noſtro ſit io
cūda decoraq; laudatio. Edifi
cans iheruſalē dñs: diſperſiones
iſrahelis ꝯgregabit. Qui ſanat
contritos corde: ⁊ alligat contriti
ones eorū. Qui numerat multi
tudinē ſtellaꝝ: ⁊ oībus eis no
mina vocat. Magnus dominus
noſter ⁊ magna virtus eiꝰ; ⁊ ſa
piencie eiꝰ nō eſt nūerus. Suſci
piens māſuetos dñs: humilians
autē pctōres vſq; ad terrā. Pre
cinite dño in cōfeſſione: pſallite
deo noſtro in cithara. Qui ope
rit celum nubibus: ⁊ parat terre
pluuiā. Qui pducit in montibꝫ
fenū: ⁊ herbā ſeruituti hominū.
Qui dat iumētis eſcā ipſorū: et
pullis coruorū inuocantibꝫ eum.
Nō in fortitudine eq̄ volūtatem
hēbit: nec in tibijs viri bñplaci
tū erit ei. Bñplacitū eſt dño ſu
p timētes eū: ⁊ in eis qui ſperāt ſu
p mīa eiꝰ. ¶ Alła aggei ⁊ zacharie

Lauda ihrłm dñm: lauda de
um tuū ſyon. Qm̄ cōforta
uit ſeras portarū tuaꝝ: bñdixit fi
lijs tuis in te. Qui poſuit fines tu
os pacē: ⁊ adipe frumenti ſaciat
te. Qui emittit eloqum ſuū ter
re: velociter currit ſermo eiꝰ. Qui
dat niuem ſicut lanā: nebulā ſic
cinerem ſpargit. Mittit criſtallū
ſuā ſicut buccellas: ante faciem
frigoris eiꝰ q̄s ſuſtinebit. Emit
tet verbum ſuū ⁊ liquefaciet ea:
flabit ſpūs eius ⁊ fluent aq̄. Qui
annūciat verbum ſuum iacob: iu
ſticias ⁊ iudicia ſua iſrł. Nō fe
cit taliter oī nacōi: ⁊ iudicia ſua
nō manifeſtauit eis. ¶ Alła. Alła.

Laudate dñm de celis: lauda
te eū in excelſis. Laudate
eum oēs angeli eiꝰ: laudate eum
ōnes virtutes eiꝰ. Laudate eū
ſol ⁊ luna: laudate eū ōnes ſtelle
⁊ lumē. Laudate eū celi celorū:
⁊ aque ōnes que ſup celo ſūt lau
dent nomen domini. Quia ipſe
dixit ⁊ facta ſūt: ipſe mandauit ⁊
creata ſūt. Statuit ea in ſeculū ⁊
in ſeculū ſeculi: pceptum poſuit ⁊
non pteribit. Laudate dñm de
terra: dracones ⁊ omnes abiſſi.
Ignis grādo nix glacies ſpūs
pcellarum: que faciūt verbū eiꝰ.
Montes ⁊ ōnes colles: ligna fru
ctifera ⁊ ōnes cedri. Beſtie ⁊ vni
uerſa pecora: ſerpentes ⁊ volucres
pennate. Reges terre ⁊ ōnes po
puli: pricipes ⁊ oēs iudices ter
re. Iuuenes ⁊ virgines ſenes cū
iunioribꝰ laudent nomē domini:
q̄ exaltatū eſt nomē eius ſolius.
Confeſſio eiꝰ ſup celū ⁊ terrā:
⁊ exaltauit cornu populi ſui. Hym
nus oībꝰ ſcīs eius: filijs iſrł po
pulo appropinquanti ſibi.
¶ Alleluia. Alleluia.

CAntate dño cãticũ nouum:
laus ei⁹ in eccľia ſanctorum.
Letetur iſrľ in eo qui fecit eũ:
⁊ filie ſyon exultent in rege ſuo.
Laudẽt nomẽ ei⁹ i choro: in tym
pano ⁊ pſalterio pſallãt ei. Quia
bñplacitũ eſt dño in populo ſuo
⁊ exaltabit mãſuetos in ſalutem
Exultabunt ſancti i gloria: leta
buntur in cubilib⁹ ſuis. Exulta
ciões dei in gutture eorũ: ⁊ gladij
ancipites i manib⁹ eorũ. Ad fa
ciendã vindictã i nacioib⁹: incre
paciões i populis. Ad alligan
das reges eorũ i ꝯpedib⁹: ⁊ nobi
les eorũ i manicis ferreis. Ut fa
ciant i eis iudiciũ ꝯſcriptũ: gľia
hec eſt õibus ſanctis ei⁹.

¶ Alleluia. Alleluia.

LAudate dñm i ſanctis ei⁹:
laudate eum i firmamẽto v
tutis ei⁹. Laudate eum i virtu
tib⁹ ei⁹: laudate eũ ſm multitu
dinem mag̃tudinis ei⁹. Lauda
te eum i ſono tube: laudate eũ in
pſalterio ⁊ cithara. Laudate
eũ i tympão ⁊ choro: laudate eũ i
cordis ⁊ organo. Laudate eũ i
cymbalis bñſonantib⁹: laudate
eũ in cymbalis iubilaciõis: õnis
ſpiritus laudet dñm. ¶ Allˀa.

¶ Explicit pſalterium.